

PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA DE SANT JOAN DE LES ABADESSES
AJUNTAMENT DE SANT JOAN DE LES ABADESSES.

2.010

SUMARI DEL PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA DE SANT JOAN DE LES ABADESSES

La documentació que integra el Pla d'Ordenació Urbanística de Sant Joan de les Abadesses està dividida en els següents volums:

I INFORMACIÓ URBANÍSTICA. OBJECTIUS I ANÀLISI D'ALTERNATIVES

II MEMÒRIA

III ANNEXOS A LA MEMÒRIA.

IAP – ISA – MEMÒRIA AMBIENTAL -ESTUDI D'INUNDABILITAT – ESTUDI MOBILITAT

IV PLÀNOLS DE L'ORDENACIÓ

V NORMES URBANÍSTIQUES

VI CATÀLEG DE BÉNS PROTEGITS

VII PROGRAMA D'ACTUACIÓ I ESTUDI ECONÒMICO-FINANCER

DOCUMENTACIÓ I REDACCIÓ DEL PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL DE SANT JOAN DE LES ABADESSES.

El Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Sant Joan de les Abadesses, promogut per l'Ajuntament de la vila, constitueix la revisió del Pla General d'ordenació de 1.987, i s'estructura en els documents que seguidament es relacionen:

Volum I INFORMACIÓ URBANÍSTICA, OBJECTIUS I ANÀLISI D'ALTERNATIVES

Aquest volum conté la informació, els objectius i les alternatives de planejament, integrants de la documentació que fou exposada al públic segons acord de l'Ajuntament de 5 d'abril de 2003; es divideix en dues parts:

Primera part

Aquesta primera part conté la informació general i temàtica, redactada el 2003, i actualitzada el 2008 pels mateixos redactors:

La informació urbanística del municipi comprèn la digitalització del Pla General del 1.987 i de les modificacions posteriors, així com la diagnosi sobre l'estat d'execució del planejament general vigent pel que fa als aspectes relatius al desenvolupament dels sòls urbà i urbanitzable, i d'execució de la xarxa general viària, i de les infraestructures tècniques urbanes.

La informació geogràfica, i sobre el medi natural, elaborada per Xavier López, biòleg, d'Educa, s'acompanya d'una diagnosi de la qualitat del medi natural pel que fa a la geologia, hidrologia, sòls, vegetació, flora i fauna; s'hi analitza la vulnerabilitat o capacitat de càrrega del territori, i s'hi proposen determinades línies de gestió i actuació per cadascun dels àmbits. El treball forneix la informació necessària per a desenvolupar els informes ambientals.

La informació i anàlisi socio-econòmica del municipi, ha estat redactada per Miquel Las Heras, economista. Comprèn una anàlisi de la demografia, del parc d'habitatges, del nivell d'instrucció de la població, de l'ocupació laboral, dels sectors de l'economia, i de les magnituds macroeconòmiques.

Segona part:

Comprèn els objectius de caràcter general, i els específics que afecten l'estructura general i orgànica del territori, la classificació i la qualificació del sòl, així com les solucions generals de planejament.

Volum II MEMÒRIA

Conté els objectius finalment proposats per l'Ajuntament per a l'aprovació inicial; la síntesis del procés de participació ciutadana conduït per Irene Colom, de Tàctic Comunicació i Màrqueting; les descripcions i justificacions de les principals determinacions del planejament, pel que fa als sistemes urbanístics, la classificació i qualificació del sòl, i de l'ordenació de les edificacions i els usos; i la Memòria Social. També conté els resums dels aspectes quantitatius de l'ordenació prevista, i dels polígons i sectors de desenvolupament. Al document de l'aprovació provisional s'hi ha incorporat una síntesi de les aportacions dels suggeriments i al·legacions presentats durant el període d'informació pública i dels informes dels diferents organismes de l'administració pública, així com de les modificacions del pla que se n'han derivat.

Volum III ANNEXOS A LA MEMÒRIA

En aquest volum s'hi agrupen els estudis complementaris de caràcter ambiental: l'Informe Ambiental Preliminar, (IAP), i l'Informe de Sostenibilitat Ambiental, (ISA), redactats per Educa, i dirigits per Xavier López; l'Estudi d'inundabilitat, redactat per l'Agència Catalana de l'Aigua; així com l'Estudi de mobilitat generada. Al document de l'aprovació provisional s'hi ha incorporat la memòria Ambiental, redactada per Educa.

Volum IV PLÀNOLS D'ORDENACIÓ.

Dins aquest volum s'hi apleguen, agrupats en diferents sèries, els plànols que contenen les determinacions gràfiques del pla d'ordenació, redactats a escala original 1/1.000 per al sòl urbà i urbanitzable delimitat, i 1/5.000 per al sòl no urbanitzable i els serveis urbanístics.

Volum V NORMES URBANÍSTIQUES

Les normes urbanístiques i les ordenances d'edificació, contingudes en aquest volum, estableixen la regulació detallada de les condicions d'edificació i els usos per a cadascuna de les classes de sòl en que es divideix el terme municipal, a més d'establir les condicions generals d'actuació en matèria urbanística.

Volum VI CATÀLEG DE BÉNS PROTEGITS

Dins aquest volum, s'hi relacionen i classifiquen els béns protegits del patrimoni cultural, històric, arqueològic i natural; i s'hi regulen les actuacions mitjançant les fitxes i les Normes Específiques del Catàleg. La informació gràfica i escrita que consta a les fitxes dels béns culturals ha estat extreta de l'Inventari redactat per Joan Ferrer, Llicenciat en Geografia i Història, per a aital finalitat; i la relativa als béns naturals per Xavier López.

Volum VII PROGRAMA D'ACTUACIÓ I AVALUACIÓ ECONÒMICA.

Comprèn l'avaluació del cost de la implantació de les obres i serveis que el pla determina, efectuada per Lluís Prat, aparellador; l'anàlisi de la situació financera de l'Ajuntament, les previsions de finançament, i l'informe de sostenibilitat econòmica, redactats per Miquel Las Heras. També conté el Programa d'actuació urbanística per a l'execució del pla.

Sant Joan de les Abadesses, Juliol de 2.010

L'Arquitecte redactor del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal

Ramon Fortet i Bru

PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL DE SANT JOAN DE LES
ABADESSES.

2009

CATÀLEG DE BÉNS PROTEGITS

INDEX

NORMES

DISPOSICIONS DE CARÀCTER GENERAL

Objecte
Contingut
Classificació dels béns
Criteris de protecció comuns

DISPOSICIONS RELATIVES A LA PROTECCIÓ DELS BÉNS CULTURALS, ARQUITECTÒNIC,
ARQUEOLÒGICS I HISTÒRICS.

Categories
Classificació tipològia dels béns culturals
Nivells de protecció.
Elements constructius de les edificacions
Formes d'intervenció
Condicions de les actuacions
Ruïna, enderroc d'edificis, construccions o béns catalogats
Usos
Condicions particulars

DISPOSICIONS RELATIVES A LA PROTECCIÓ DELS BÉNS D'INTERÈS NATURAL.

Classificació i modalitats de protecció
Relació dels Paratges Naturals
Protecció dels béns d'interès natural.
Usos.
Condicions particulars dels paratges naturals

DISPOSICIONS RELATIVES A LA PROTECCIÓ DELS ELEMENTS I COMUNITATS VEGETALS
D'INTERÈS PAISATGÍSTIC.

Definició
Relació dels elements i comunitats vegetals d'interès paisatgístic.

DISPOSICIONS RELATIVES A LA PROTECCIÓ DELS ESPAIS D'INTERÈS PAISATGÍSTIC I CONNECTOR.

Definició

Relació de les Àrees d'Unitat Paisatgística.

Protecció de les Àrees d'Unitat Paisatgística.

Usos

Condicions particulars.

RELACIÓ I FITXES DELS BÉNS D'INTERÈS CULTURAL

PLÀNOL DE SITUACIÓ I FITXES DELS BÉNS D'INTERÈS NATURAL, PAISATGÍSTIC I CONNECTOR.

PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL DE SANT JOAN
DE LES ABADESSES.
2009

CATÀLEG DE BÉNS PROTEGITS

NORMES DEL CATÀLEG

Art. 1 Objecte.

1. El Text refós de la Llei d'Urbanisme estableix l'obligatorietat d'inclusió dins la documentació del Pla la corresponent al Catàleg de Béns a Protegir, i explicita que en el catàleg s'hi han d'incloure les normes específiques de protecció, i d'acord amb les categories establertes per la legislació sectorial aplicable.
2. El catàleg comprèn el que constitueix el patrimoni arquitectònic, històric, paisatgístic, i natural, i és format pel conjunt d'edificis, espais i elements que per les seves característiques singulars, arquitectòniques, paisatgístiques i naturals, mereixen una protecció i un tractament individualitzat per garantir-ne la seva preservació.
3. La major part dels béns compresos dins d'aquest document prové quant a llur catalogació, de l'anteriorment vigent pla general d'urbanisme i del pla especial de la Vila Vella, i han estat revisats i ampliat d'acord amb els objectius globals de protecció i d'ordenació urbanística propugnats pel POUM.

Art. 2 Contingut, emplaçament i regulació.

Aquest Catàleg conté la relació dels béns i espais que integren el patrimoni cultural, -arquitectònic, històric, artístic- científic, natural i del paisatge, de Sant Joan de les Abadesses, que conjuntament amb les normes que els regulen, forma part de la documentació del POUM, i de les seves determinacions.

L'emplaçament dels béns inclosos en el Catàleg figura en els plànols d'ordenació. En els plànols de la sèrie 4 s'emplacen els béns compresos dins el sòl urbà i urbanitzable, i en els de la sèrie 5 els compresos en sòl no urbanitzable.

A més de les normes específiques que regulen la protecció dels béns, el Catàleg conté també les Fitxes particularitzades de cada bé protegit, per a les diferents classes de béns.

Art. 3 Classificació dels Béns Protegits.

Els béns objecte de protecció, compresos dins aquest Catàleg es classifiquen en :

1. BENS CULTURALS : d'interès arquitectònic, arqueològic o històric. Dins d'aquesta classe de béns es distingeixen els següents tipus:

Conjunts (C): Són els grups arquitectònics i les àrees urbanes que presenten valors històrics, de paisatge urbà, arquitectònics o urbanístics homogenis, i que es caracteritzen per la seva agrupació contínua, clara identitat dins el medi urbà, i coherència en els materials, elements o estils emprats en la seva construcció.

Edificis (E): Són els monuments i immobles amb valors arquitectònics, històrics o socials, que conserven total o parcialment la coherència unitària del projecte original malgrat les actuacions que al llarg del temps s'han pogut efectuar sobre els mateixos. Per la seva singularitat, característiques, representativitat i per la seva coherència amb el pensament arquitectònic que transmeten, pertanyen inequívocament al patrimoni cultural del municipi i són mereixedors d'una especial protecció.

En altres casos, els béns estan lligats històricament a activitats desenvolupades fora de nucli urbà, i mantenen els valors d'una arquitectura generalment popular i anònima, i són representatius de la colonització del territori.

Els edificis es classifiquen segons la seva tipologia en: Edificis religiosos, edificis públics civils i socials; edificis particulars de caràcter residencial; edificis industrials, i les masies i cases de pagès.

Construccions i obres civils (OC): Són aquelles obres d'enginyeria civil o militar, com ponts, canals, preses, muralles o torres de guaita o defensa, que tenen un interès específic per raons històriques, arqueològiques, científiques, culturals o socials.

Elements (EL): Són aquelles obres aïllades, de petit format, que s'integren en el paisatge o en les edificacions com a objectes commemoratius, representatius, o constructius, d'interès específic per raons històriques, científiques, artístiques, culturals o socials, i que conserven total o parcialment el seu disseny.

Espais Urbans (EU): Són aquells espais urbans oberts, en els que els elements vegetals i la configuració dels d'urbanització prenen una importància decisiva en la seva ordenació, i que han esdevingut una referència del paisatge urbà per estar arrelats a la història urbana del municipi i de la seva gent.

Jaciments arqueològics (AR)

2. BÉNS D'INTERÈS NATURAL.

Constitueixen aquesta classe de béns :

Espais de la Xarxa Natura 2000 (XN 2000)

Paratges Naturals (PN)

Zones d'interès geològic

3. ELEMENTS I COMUNITATS VEGETALS D'INTERÈS PAISATGÍSTIC.

4. ESPAIS D'INTERÈS PAISATGÍSTIC I CONNECTOR

Art. 4 Criteris de protecció comuns.-

Respecte al Béns immobles:

1. Són preferents la conservació, la consolidació i la restauració i en cap cas es permetran obres que suposin un canvi en les característiques tipològiques i essencials del bé catalogat.

2. En el cas de rehabilitació o reutilització, es respectaran els elements protegits i les obres s'atendran a les condicions de protecció establertes en les fitxes particulars.

3. En qualsevol cas, les obres d'intervenció en els béns immobles respectaran les condicions ambientals, arquitectòniques i característiques del lloc o del seu entorn immediat. Totes aquestes obres o intervencions estaran orientades a restituir la seva configuració arquitectònica original o característica.

4. Els propietaris dels béns immobles inclosos en el present catàleg són obligats a conservar-los en bon estat, tant de seguretat com de salubritat i ornamentació. L'Ajuntament podrà ordenar d'ofici o a instància de qualsevol interessat, l'execució de les obres necessàries per a la conservació en les òptimes condicions quan els seus propietaris no en tinguin cura.

5. En els elements vinculats als recursos hídrics (fonts) no s'admet cap actuació que pugui malmetre o degradar les seves característiques essencials, el seu entorn i la qualitat de les aigües. En conseqüència, resten prohibits els moviments de terres o actuacions que puguin produir alteració del curs de les aigües o de la seva qualitat; totes les obres, plantacions i altres actuacions que es puguin autoritzar, aniran destinades a millorar o adequar les àrees contigües de l'indret.

Respecte als espais i paisatges:

1. No s'admetran actuacions que n'alterin la seva morfologia, ni pèrdua dels seus valors naturals i/o medioambientals. No s'admetran actuacions ni activitats que impliquin incompatibilitats o pèrdua dels valors especialment protegits. En conseqüència, resten prohibits els moviments de terres, (excepte quan resultin necessaris pel reconeixement), les activitats extractives en general, les noves construccions, i l'acampada; la pastura podrà ser objecte de limitacions.

2. En els Béns d'interès Natural resta prohibit efectuar accions sobre el medi físic o biològic vinculat a l'aigua. A aquest efecte, resta prohibit efectuar abocaments directes o indirectes que contaminin les aigües, acumular residus sòlids, runes o substàncies que representin un perill de contaminació de les aigües o degradació del seu entorn.

3. Resten protegits expressament la gea, la vegetació i la fauna. En conseqüència no es permetrà cap actuació susceptible d'originar la degradació, el deteriorament o la pèrdua dels ecosistemes.

4. En general, a tots els espais protegits, es preservarà, mantindrà i millorarà la comunitat vegetal característica i els sòls per evitar l'erosió i la pèrdua de llur qualitat. No es permetran transformacions que puguin donar lloc a canvis irreversibles de la naturalesa forestal.

DISPOSICIONS RELATIVES A LA PROTECCIÓ DELS BÉNS CULTURALS: ARQUITECTÒNICS, ARQUEOLÒGICS I HISTÒRICS.

Art. 5 Categories.

Són BENS CULTURALS D'INTERÈS NACIONAL, (BCIN), aquells béns culturals que han estat declarats per acord exprés i a l'efecte, en el seu dia, de l'òrgan competent de caràcter estatal o autonòmic.

Són BENS CULTURALS D'INTERÈS LOCAL, (BCIL), els béns culturals inclosos en aquest catàleg que en la fitxa corresponent així s'especifica.

Tots dos tipus de béns, estaran inclosos en el Catàleg del Patrimoni Cultural Català, d'acord amb allò establert a la Disposició Addicional primera de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del Patrimoni Cultural Català.

Art. 6 Classificació tipològica dels Béns Culturals.

(C) CONJUNTS:

Nucli històric
Colònies
Cementiri
Façanes urbanes

(E) EDIFICIS:

E1 Edificis religiosos
E2 Edificis públics civils i socials
E3 Edificis residencials particulars i col·lectius
E4 Edificis industrials
E5 Masos i masies

(OC) OBRES I CONSTRUCCIONS CIVILS:

OC1 Construccions de defensa
OC2 Construccions viàries i ferroviàries
OC3 Construccions hidràuliques

(EL) ELEMENTS:

EL1 Elements religiosos
EL2 Fonts
EL3 Elements arquitectònics
EL4 Elements commemoratius
EL5 Mobiliari urbà.

(EU) ESPAIS URBANS:

(AR) JACIMENTS ARQUEOLÒGICS

Art. 7 Nivells de protecció.

1. Segons els valors que primordialment es protegeixen els béns culturals es divideixen en els següents grups:

GRUP D'EDIFICIS MONUMENTALS és el que correspon als béns que tenen el més alt grau d'importància històrica – arquitectònica, i que són entesos com a monuments. Aplega els edificis declarats béns culturals d'interès nacional.

Les actuacions de consolidació, conservació i restauració no suposaran aportacions de reinvençió dels disseny original i aniran encaminades a recuperar els seus valors arquitectònics inicials.

GRUP A, D'EDIFICIS PROTEGITS

Comprèn aquelles edificacions que tenen un interès considerable per ésser significatives des del punt de vista de la seva tipologia, per les seves especials característiques: estructurals, sistema portant i tècniques constructives utilitzades; distributives, per la seva organització de l'espai; o per resultar representatives dels diferents corrents arquitectònics que s'han succeït al llarg de la història.

Les actuacions han de recuperar els seus valors originals o els han de conservar. Les actuacions de consolidació, conservació restauració i /o rehabilitació no suposaran modificacions dels elements especialment protegits i tendiran a la seva recuperació. Els elements no especialment protegits, podran ser objecte d'altres tipus d'intervenció arquitectònica, respectant les determinacions del POUM i sempre que dins el conjunt de l'edifici no representin una pèrdua de valor dels elements protegits.

GRUP B, D'EDIFICIS PROTEGITS

Comprèn les edificacions que es signifiquen: per la qualitat de la composició estilística o tipologia formal de la façana o que per agregació conforma un conjunt urbà de notable valor ambiental; per que coadjuven a donar caràcter a determinats espais urbans per raó de la seva antiguitat i permanència en el transcurs del temps; o per ésser exponents de l'arquitectura tradicional o popular de Sant Joan, d'èpoques anteriors.

GRUP C, D'EDIFICIS AMB ELEMENTS PROTEGITS.

Comprèn aquells edificis, que sense reunir les característiques del grup B, presenten determinades parts o elements d'ofici d'interès artístic o històric, sigui a la façana o a l'interior, que són objecte de catalogació.

En els edificis d'aquest grup, és imperativa la conservació dels elements protegits. Només es permetrà l'enderroc de la part d'edificació que no afecti els elements protegits. L'enderroc total de

l'edifici només es permetrà quan els elements protegits siguin de tal índole que puguin ser fàcilment desmuntables i integrables en la nova edificació, sense que pateixin desperfectes o desvirtuació dels valors protegits; i es garanteixi la seva reposició.

2. La protecció dels valors propis del grup a que pertanyen s'estén a la totalitat o a determinades parts de l'edifici segons es determini individualitzadament a la fitxa de cadascun d'ells.

Art 8 Elements constitutius de les edificacions.

Als efectes d'establir les proteccions que corresponguin en cada cas, es distingeixen els següents elements o aspectes constitutius dels béns culturals immobles:

Volum: Són els límits físics exteriors de l'edifici, construcció o element protegit.

Façana: s'entén com a façana protegida el conjunt d'elements arquitectònics funcionals i ornamentals que formen els murs exteriors de tancament d'un edifici.

Coberta: s'entén com a coberta protegida el conjunt d'elements arquitectònics, funcionals i ornamentals que cobreixen un edifici.

Elements comuns: Són aquells elements d'un edifici que són compartits per les diverses propietats del mateix, o locals susceptibles d'ús independent, altres que les façanes i la coberta (estructura, vestíbul, caixa d'escala, etc.).

Elements específics: Són els elements històrics, arquitectònics, arqueològics, funcionals, constructius, ornamentals, etc. que pel seu valor individual, es protegeixen de forma específica i es determinen per a cada cas en la fitxa corresponent.

Elements naturals: Són els elements, principalment vegetals, que formen unitats paisatgístiques amb l'edifici (jardins, arbredes, bosquets, etc.), o el conjunt vegetal i/o espai natural objecte de protecció. També s'hi contemplen els espais lliures conformats entre les edificacions principals, les pallisses o cabanes i els closos emmurallats.

Art. 9 Formes d'intervenció.

Les formes actuacions previstes en aquestes normes sobre els edificis, construccions, elements i conjunts d'interès històric – arquitectònic, són les següents:

1 Obres de consolidació. Són aquelles que contribueixen a arranjar i reformar les parts que es consideren dèbils i que en pot perillar la seva durabilitat. Aquestes obres no suposaran en cap cas l'alteració dels valors protegits, i garantiran l'estabilitat estructural de l'element.

2 Obres de conservació. Són aquelles que tendeixen a impedir la degradació de l'estat original de l'element protegit sense perjudici de considerar la seva evolució en el temps i amb l'objectiu de garantir la seva durabilitat sense alterar-ne les característiques que li són pròpies.

3 Obres de restauració. Són aquelles que tenen per finalitat la recuperació de la fesomia formal, material i cromàtica que tenia originalment l'element protegit, sense perjudici de considerar la seva

evolució en el temps. Per aquestes actuacions serà necessari el suport de la documentació que doni testimoni del seu estat original.

3. Obres de reutilització. Són aquelles que tenen per finalitat l'adequació de l'element protegit a usos diferents als originals. En cap cas, el canvi d'ús pot implicar la pèrdua total o parcial dels volums arquitectònics protegits.

4. Obres de rehabilitació. Són aquelles que tenen per finalitat l'adequació de l'element protegit a usos residencials o altres, que precisen reunir determinades condicions de salubritat i habitabilitat. En cap cas la rehabilitació implicarà la pèrdua dels valors arquitectònics protegits.

5. Obres d'ampliació. Són aquelles que tenen per finalitat augmentar la superfície o volum de l'element protegit, sense modificar ni sobre passar la coberta. En cap cas les obres d'ampliació implicaran la pèrdua dels valors arquitectònics protegits, ni es plantejaran amb un llenguatge arquitectònic que no permeti diferenciar l'edifici original de la nova construcció.

6. Obres d'addició. Són aquelles que tenen per finalitat augmentar la superfície o volum de l'element protegit sobrepassant-hi una o varies plantes. En cap cas l'addició suposarà la pèrdua dels valors arquitectònics protegits i es plantejarà amb un llenguatge arquitectònic que no permeti diferenciar, encara que sigui subtilment, l'edifici original de la nova construcció.

Art. 10 Condicions de les actuacions.

Les formes d'actuació de consolidació i de conservació seran preceptives a tots els edificis, elements, construccions i conjunts que formen aquest catàleg.

Les formes d'actuació de restauració, reutilització i rehabilitació seran opcionals a excepció dels casos en que expressament així s'assenyali en les fitxes particulars corresponents.

Les formes d'actuació d'ampliació i d'addició resten prohibides en tots els grups tret dels edificis del Grup C i en els dels altres grups en que expressament s'indica en la fitxa particular.

Els mínims conceptes en que s'ha d'entendre la conservació són:

Seguretat. L'edifici ha de garantir la seguretat i estabilitat estructural interna i la seguretat vers la via pública.

Salubritat: L'edifici ha de garantir les normes higièniques mínimes que estableix la legislació vigent.

Habitabilitat: L'edifici ha de garantir les normes d'habitabilitat mínimes que estableix la legislació vigent.

Ornamentació pública : L'edifici, construcció o element protegit ha de conservar en la forma adequada els elements estilístics, funcionals i ornamentals de l'obra original.

Art. 11 Ruïna o enderroc d'edificis, construccions o elements catalogats.

1. Els edificis, construccions i elements catalogats no podran ser enderrocats total ni parcialment excepte en aquelles parts no protegides.

2. L'Ajuntament ordenarà a les persones o institucions responsables, la reparació dels danys causats il·lícitament, mitjançant ordres executives de reparació, reposició, reconstrucció, o enderrocament o mitjançant les que siguin necessàries, per a restituir el bé al seu estat anterior.

3. Es podran enderrocar les parts d'edificació en estat de ruïna manifesta sempre i quan es reconstrueixin d'acord amb el seu estat primitiu o es formuli un projecte de reforma global de l'edifici justificant la solució adoptada. En qualsevol cas l'enderrocament parcial es podrà efectuar quan representi retornar l'edifici al seu estat primitiu o tradicional.

Art. 12 Usos.

Els usos dels béns catalogats s'ajustaran a allò disposat en les normes generals, i seran els admesos en del POUM per a cada zona on es localitzi el bé protegit, amb les limitacions que figurin en cada fitxa particular. Queden exclosos els usos que signifiquin obres, instal·lacions o activitats que siguin incompatibles amb la conservació i protecció dels valors arquitectònics dels béns catalogats.

Art. 13 Condicions particulars

Per a les obres de reforma, millora i conservació, s'utilitzaran els materials propis de l'edifici corresponent, atenent a les característiques de l'arquitectura original o tradicional. Cap intervenció desvirtuarà aquestes característiques introduint elements agressius o incompatibles amb l'edificació.

Per a les obres d'addició es procurarà la utilització de materials i formalització arquitectònica que es relacionin harmònicament amb els de la part protegida, de manera que la part nova no resti valor ni desvii el centre d'interès de l'edificació protegida.

Per a les obres d'ampliació es podran utilitzar altres materials, la seva composició arquitectònica respectarà les disposicions de cada zona, i no podrà representar cap agressió formal o visual al bé protegit.

Els edificis compresos dins l'àmbit del conjunt del nucli històric, i la resta d'edificis catalogats, resten exclosos, per raó de la seva protecció, de l'obligatorietat d'adopció d'aquelles mesures d'estalvi energètic que comportin la instal·lació de panells de captació d'energia solar.

Les obres que puguin afectar el subsòl del nucli històric, així com el dels castells, esglésies, i masies d'època medieval, caldrà que siguin objecte d'un seguiment arqueològic.

DISPOSICIONS RELATIVES A LA PROTECCIÓ DELS BENS D'INTERÈS NATURAL.

Art. 14 Classificació i modalitats de protecció.

XARXA NATURA 2000

Les actuacions en els espais de la Xarxa Natura 2000, es regiran per les directrius generals per a la gestió d'aquests espais que estableix l'Acord de GOV/112/2006, de 5 de setembre pel qual es designen zones d'especial protecció per a les aus (ZEPA) i s'aprova la proposta de llocs d'importància comunitària (pLIC); i les establertes pel aquestes normes i les del POUM, en cas de resultar més restrictives.

PARATGES NATURALS (PN)

Són aquells espais que constitueixen un conjunt natural amb característiques ambientals, paisatgístiques i de notable vàlua ecològica i medioambiental i que són objecte de protecció específica. La totalitat dels espais compresos en aquest epígraf, sigui quina sigui la classificació urbanística del sòl, tenen en comú la consideració d'Espai Natural als efectes de la Llei 12/ 1.985 d'Espais Naturals de Catalunya.

La delimitació i identificació de cadascun dels espais que contenen els béns d'interès natural s'efectua als plànols de la sèrie 5, Sòl no Urbanitzable, i de la sèrie 4, Catàleg de Bens del Sòl Urbà i Urbanitzable. Els valors que es protegeixen i el règim de gestió aplicable són els que per a cadascun d'ells es determinen a la Fitxa del Catàleg que es correspon amb el seu número d'identificació que consta en els plànols. Amb caràcter general i per tot allò no regulat en les presents normes serà d'obligat compliment el que disposa la normativa de la Llei 12/1.985.

INDRETS D'INTERÈS GEOLÒGIC

IG01 Dipòsit sedimentari col·luvial de la carretera de Ripoll.
IG02 Aflorament de roca de la formació Corones de la carretera d'Ogassa.
IG03 Aflorament de guix de la zona posterior del mas La Roca.

Art. 15 Relació dels Paratges Naturals. PN:

1. La бага de Castilla.
2. Torrent de l'Escamarc
3. Sauleda del Pla d'en Sala
4. Rec de les Mentides
5. Pineda de Sant Antoni
6. Riera de l'Arçamala.
7. Vessant nord del turó de les Tres Creus
8. Entorn i gorga de La Roca
9. Entorn i gorga de Cal Gat
10. Margeres de Ca l'Espona
11. Entorn i bassa de Can Màxim.
12. Torrent del Reixac
13. Torrent de la Pudor
14. Rieres de Santa Llúcia i Torrents.

Art. 16 Protecció dels béns d'interès Natural.

La protecció dels Espais d'interès natural compresos dins el PEIN, ve establerta en les disposicions de la seva pròpia aprovació del Pla d'Espais d'Interès Natural, de la Llei 12/1985 de 13/6/1985 d'Espais naturals, i per les disposicions posteriors.

La protecció dels PARATGES NATURALS (PN) és amb caràcter absolut pel que fa a les formacions geològiques, geomorfològiques, ecosistemes, vegetals i característiques singulars que motiven la seva protecció.

Als indrets d'Interès Geològic, la protecció es limita a la impossibilitat d'explotació del subsòl, sense que aquesta protecció comporti l'impediment dels canvis en la configuració exterior dels afloraments

com a conseqüència de la pròpia dinàmica natural o d'altres actuacions d'interès públic vinculades a la creació o millora dels elements dels sistemes urbanístics.

Art. 17 Condicions particulars dels Paratges Naturals.

Als paratges naturals, no es permeten les activitats que directa o indirectament perjudiquin els valors naturals que es protegeixen, ni que malmetin, transformin, desfigurin, o destrueixin la seva geomorfologia o la seva flora.

Als paratges naturals que continguin masses vegetals, les condicions de protecció i actuacions tendiran al manteniment, millora i, si escau, la regeneració dels ecosistemes i elements vegetals objecte de protecció.

No es permet cap activitat que pugui alterar, destruir o transformar l'ecosistema, la vegetació i la fauna característiques.

Art 18 Usos.

Els espais de la XN 2000 i dels Paratges Naturals, tenen consideració de lliures de qualsevol tipus de nova edificació i/o construcció. Les úniques activitats permeses són les de caràcter cultural, científic, didàctic i divulgatiu dels valors essencials que motiven la seva protecció.. No obstant als paratges naturals protegits del Torrent de l'Escamarc i de la Baga de Castilla, es permetrà l'ús esportiu motoritzat tradicional, restringit als indrets on no comporti perjudici sensible dels valors protegits.

Pels béns culturals inclosos o vinculats a aquests espais regiran els usos admesos al POUM

DISPOSICIONS RELATIVES A LA PROTECCIÓ DELS ELEMENTS I COMUNITATS VEGETALS D'INTERÈS PAISATGÍSTIC .

Art. 19 Definició.

S'identifiquen com ELEMENTS NATURALS I COMUNITATS VEGETALS D'INTERÈS PEL PAISATGE (ECP), els que, tot i no estant inclosos en els Paratges Naturals, presenten per les seves característiques un interès estètic, cultural, històric, i en determinats casos, per la seva posició o vinculació a altres béns protegits han esdevingut indissociables al paisatge tradicional.

Comprèn determinades formacions geomorfològiques i sorgències d'aigua, representatius del paisatge de Sant Joan, així com comunitats vegetals pròpies de la regió biogeogràfica, situats en indrets que en molts casos han estat sistematitzats amb obres, conreus o vegetació antròpica, per a la seva utilització per la població, tot produint conjunts i masses vegetals característics dels espais oberts propers als sòls urbans, de gran interès tradicional, històric i paisatgístic.

Art. 20 Relació dels Elements naturals i comunitats vegetals d'interès pel paisatge. (ECP)

Els elements naturals i comunitats vegetals d'interès pel paisatge. (ECP) de Sant Joan són:

1. La Moreneta
2. La Font dels Vermells
3. L'Horta
4. Pujada de St. Antoni.
5. Passeig i font de la Puda.
6. Avet i Teix del monestir.
7. Roureda del solell del Coll
8. Entorn del gorg de Plansesaigües.
9. Entorn del gorg de Malatosca.

DISPOSICIONS RELATIVES A LA PROTECCIÓ DELS BÉNS D'INTERÈS PAISATGÍSTIC I CONNECTOR.

Art. 21 Definició.

Els béns d'interès paisatgístic i connector, són els compresos dins les Àrees d'Unitat paisatgística i connectors; i són aquelles porcions extenses del territori amb poca o nul·la presència d'edificacions, en les que s'engloben la major part dels paratges naturals protegits, i dels espais compresos dins altres modalitats de protecció com la xarxa natura 2000, de protecció d'hàbitats, espècies i biodiversitat . Aquestes àrees també comprenen altres espais, que si bé no presenten qualitats intrínseques remarcables en la seva totalitat constitueixen l'enquadrament paisatgístic natural en el que es produeix un equilibri i harmonia entre els elements d'interès natural o altres béns culturals protegits.

Les àrees d'unitat paisatgística realitzen la funció connectora entre els espais d'interès natural (EIN) de Bellmunt-Puigsacalm-Sta. Magdalena-Milany, Serra Cavallera, i Alta Garrotxa. Conjuntament amb el sistema de parcs, estableixen un sistema continu d'espais lliures o xarxa verda que fragmenta els espais transformats i urbanitzables, a nivell local i territorial.

Les àrees d'unitat paisatgística s'han de mantenir com espais lliures d'edificació per tal de conservar les relacions existents entre els béns naturals i culturals protegits i l'entorn natural on estan implantats, evitant la proximitat d'altres usos o construccions que en limitin o interfereixin les vistes en el seu conjunt, amb la finalitat de completar-ne la percepció i protecció.

La delimitació d'aquestes àrees s'efectua de manera que les edificacions existents i el seu entorn més immediat, en resten fora, i per tant, no estan subjectes a les limitacions del paràgraf anterior sinó al règim previst pel POUM en funció de la seva qualificació, i altres tipus de protecció si és el cas.

La delimitació i identificació de cadascuna de les àrees d'unitat paisatgística s'efectua als plànols de la sèrie 5, Sòl no Urbanitzable.

Art. 22 Relació de les Àrees d'Unitat Paisatgística.

Àrea d'Unitat paisatgística del bac d'amunt i del serrat de la Folcrà.

Àrea d'Unitat paisatgística del bac d'avall i del serrat del Verdager.

Art. 23 Protecció de les Àrees d'Unitat Paisatgística.

Aquestes àrees tenen la condició d'espais lliures d'edificació, i els usos o activitats actuals tenen les limitacions establertes en el POUM i la legislació sectorial que sigui aplicable.

En les àrees d'Unitat Paisatgística, la protecció és global, per a garantir que no desaparegui ni s'alteri l'estructura general que conforma aquest paisatge, caracteritzat per l'equilibri de les masses boscoses, les clarianes, els elements geomorfològics singulars i les edificacions que s'hi emplacen.

Les úniques construccions o edificacions possibles són les destinades a interès públic i social que hagin d'ésser emplaçades necessàriament en aquestes àrees, quan no afectin espais sotmesos a altres modalitats de protecció que ho impedeixin.

Art. 24 Usos.

Els usos i activitats en aquests espais són els que determina el POUM i hauran de ser compatibles amb els valors protegits.

Art. 25 Condicions particulars.

En les Àrees d'Unitat Paisatgística, no es permeten actuacions i/o activitats que trenquin l'equilibri i composició dels diferents elements que conformen el paisatge actual, caracteritzat pel mosaic que formen les masses boscoses, les agrupacions vegetals, les clarianes, els prats, els conreus i les feixes.

CATÀLEG DE BÉNS PROTEGITS

RELACIÓ DELS BÉNS CULTURALS

RELACIÓ DELS BÉNS CULTURALS

(C) CONJUNTS

01	Vila Vella i el raval de Sant Pol
02	Colònia Llaudet: fàbrica i habitatges
03	Grup d'habitatges de la colònia Llaudet
04	Cementiri municipal
05	Façanes de la plaça d'Anselm Clavé
06	Façanes del riu Ter

(E) EDIFICIS

E1 Edificis religiosos: esglésies, capelles, oratoris i conjunts monumentals

01	Monestir de Sant Joan de les Abadesses
02	Església de Sant Pol
03	Capella de la Mare de Déu de Montserrat
04	Capella dels Dolors
05	Capella del Prat
06	Capella de Sant Miquel de la Infermeria
07	Ermita de Sant Antoni
08	Església de Santa Llúcia de Puigmal
09	Museu del Monestir
10	Església de Santa Magdalena de Perella

E2 Edificis públics civils i socials

01	Escola Abadessa Emma
02	Escola Mestre Andreu
03	L'Escorxador
04	Palau de l'Abadia
05	El Palmàs
06	Rectoria
07	Centre Catòlic

E3 Edificis particulars residencials i elements urbans: cases i construccions civils dins del nucli urbà

01	Ca l'Almoiner. Torre Rodona i Muralla
02	Can Blanxart
03	Can Vilella I
04	Can Capell
05	Casa Maragall
06	Casa de la carretera de Camprodon
07	Casa Conill II
08	Casa Conill I
09	Edifici-pont entre la fàbrica Espona i la casa del director.
10	Casa del doctor Franch
11	Edifici de Correus
12	Casa Tarré

13	Colònia Espona I
14	Colònia Espona II
15	Colònia Espona III
16	Edifici de la Caixa de Pensions
17	El "Sigle santjoaní" de Manuel Portell
18	Torre Bassaganya
19	Ca l'Asprer
20	Botiga I
21	Botiga II
22	Volta i pas sobre el carrer Faura
23	Can Vilella II

E4 Edificis industrials: fàbriques, establiments industrials i elements relacionats

01	Fàbrica Espona
02	Molí Gros
03	Molí Petit
04	Molí de Malatosca
05	Central de cal Gat
06	Central de Ribamala
07	Central de can Benet
08	La Central
09	Fàbrica de ciment de can Mas
10	Magatzem Tarré
11	La Guixera
12	Torre de Mines de Toralles
13	El conjunt miner de Parella

E5 Masies i cases de pagès.

01	La Batllia
02	El Cubilà
03	La Folcrà
04	El Grau
05	El Marquès
06	Perella
07	El Planàs
08	La Roca
09	Santigosa
10	La Serra del Cadell
11	La Torre
12	El Verdaguer i Capella del mas.
13	Can Jombi
14	Era d'en Serralta
15	El Coll

(OC) OBRES I CONSTRUCCIONS CIVILS . Elements de comunicació: ponts, camins, carreteres i altres vies, i defensa.

Construccions de Defensa

1.01	Muralla. Tram de ponent i Torre Saltant
1.02	Muralla. Restes del tram del Pg. Comte Guifré i C/ Major

Construccions viàries i ferroviàries

2.01	Pont Nou
2.02	Pont Vell
2.03	Pont de Perella
2.04	Pont de Ribamala
2.05	Pont del Roser
2.06	Pont del Solà
2.07	Pont de la Plana
2.08	Pont del Pagès
2.09	Pont del Noguer
2.10	Caseta de les Casasses
2.11	La Caseta
2.12	Estació de Toralles
2.13	Pont de Malatosca
2.14	Pont de la Granota
2.15	Estació del ferrocarril, magatzem i elements relacionats
2.16	Caseta de Ribamala
2.17	Pont de can Batlle
2.18	Pont de Rodonella
2.19	Pont de la Caseta
2.20	Pont de les Mentides

Hidràuliques

3.01	Canal de cal Gat
3.02	Canal de Ribamala
3.03	Canal Espona
3.04	Canal de la Central
3.05	Canal de can Benet
3.06	Gorga de la Colònia Llaudet

(EL) ELEMENTS

Elements religiosos

1.01	Oratori de Sant Antoni
1.02	Oratori de la Serra del Cadell
1.03	Retaules i fornícules urbanes
1.04	Oratori de la Mare de Déu de Montserrat
1.05	Oratori de la Mare de Déu de Lurdes
1.06	Creu dels afusellats
1.07	Creu de les Tres Creus

Fonts

2.01	Fonts urbanes
2.02	Font dels Vermells
2.03	Font dels Estudiants
2.04	Font del Cucut
2.05	Font del Poll
2.06	Font de la Puda
2.07	Font d'en Roca
2.08	Font del Cubilà
2.09	Les cinc fonts
2.10	Rentadors de la font d'en Roca

Elements arquitectònics

3.01	Finestra gòtica
3.02	Portal de can Crehuet

- 3.03 Dovelles d'un portal
- 3.04 Porta adovellada
- 3.05 Porta amb llinda

Elements commemoratius

- 4.01 Monument a la Sardana
- 4.02 Monument commemoratiu del Centenari de la Festa de l'Arbre
- 4.03 Plaques commemoratives a la Festa de l'Arbre
- 4.04 Escultura commemorativa del 150è aniversari de l'himne nacional mexicà
- 4.05 Escultura commemorativa als donadors de sang

Mobiliari urbà

- 5.01 Fanals de l'antiga oficina de La Caixa

(EU) ESPAIS URBANS

- 01 Passeig de la font de la Puda
- 02 Passeig del comte Guifré
- 03 Plaça del bisbe Torras i Bages
- 04 Plaça de l'abadessa Emma
- 05 Plaça de l'Abadia
- 06 Plaça Major
- 07 Plaça d'Anselm Clavé
- 08 Plaça de Pompeu Fabra
- 09 Jardins de la Torre de la Puda

(AR) JACIMENTS ARQUEOLÒGICS. restes arqueològiques i zones amb potencialitat

- 01 Via romana
- 02 Jaciment del Pla del Roser
- 03 Camí ral Sant Joan - Ripoll
- 04 Camí ral Sant Joan - Sant Pau de Segúries
- 05 Cisterna
- 06 Claustre de Sant Mateu
- 07 Molí
- 08 Torre
- 09 Trinxeres de la Guerra Civil espanyola
- 10 Capella de Sant Vicenç

CATÀLEG DE BÉNS PROTEGITS

FITXES DELS BÉNS CULTURALS

La informació gràfica i textual que contenen aquestes fitxes, tret de les C 01, E4 11, E4 12, E4 13, OC 3.06, EL4.04, EL4.05 i EU 09, ha estat proporcionada i redactada per Joan Ferrer i Godoy; l'ús, còpia, reproducció, distribució, comunicació pública, transformació o qualsevol altra activitat similar o anàloga d'aquesta informació, distinta a la realitzada en la confecció d'aquest Catàleg, requereix de l'autorització prèvia del seu autor.

DENOMINACIÓ

NUCLI HISTÒRIC DE SANT JOAN DE LES ABADESSES

LOCALITZACIÓ

ÈPOCA

Segles XII - XIII

AUTOR

DESCRIPCIÓ

El nucli històric de Sant Joan comprèn el Raval de St. Pol, i la Vila Vella. La Vila Vella data del segle XIII, i fou concebuda com una assentament de nova planta, promogut pel monestir, sobre els terrenys de la seva propietat anomenats el Vinyal. La seva estructura urbana respon a un pla basat en els criteris d'ordenació de les noves viles de la colonització romana que han perdurat durant molts segles després, i que consisteixen en la disposició d'una trama ortogonal de carrers, generada a partir de dos carreres principals que segueixen la direcció del quatre punts cardinals; formant un conjunt que es protegia perimetralment amb una muralla: En el cas de St. Joan, el dos carrers principals són els actuals carrer Major i el carrer Corriols, que es creuen a la Plaça Major, un espai porxat, on des del regnat de Jaume I, s'hi fa el mercat setmanal. La muralla envoltava l'àmbit destinat al nou creixement, tot resseguint els accidents naturals que representen el marges que limiten els terrenys planers de les lleres del Ter i de l'Arcamala, reforçant la funció defensiva; tret pel costat de llevant, per on continua la plana. La muralla tenia 24 torres i 6 portals d'entrada, els principals eren el del Carrer Major. Les illes d'edificació, tret de les perimetrals, tenen una forma allargada, degut al major nombre de carrers amb orientació est-oest que no pas amb l'altre orientació, de manera que les propietats i edificacions tenien, i tenen encare, doble accés: per un dels carrers hi havia l'edifici i l'entrada principal, i per l'altre, l'hort i entrada per bestiar. El Raval de St. Pol té una extensió molt menor a la Vila Vella, i té un origen anterior, i estava format per un conjunt d'edificacions disposades al voltant del tram de camí comprès entre el pont Vell i l'església de St. Pol.

PROTECCIÓ:

NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

L'aprovació del pla especial de protecció de la Vila Vella, i la seva inclusió en els programes d'actuació del Pla de Barris de la Generalitat de Catalunya, han permès dotar aquesta part del nucli històric d'una millor qualitat ambiental, especialment pel que fa a la pavimentació i altres serveis, així com per la creació de nous espais lliures públics, la gran rehabilitació dels edificis destinats a equipaments col·lectius, i les actuacions de manteniment i dignificació de les edificacions particulars.

La protecció d'aquest conjunt s'efectua a través de les normes del Catàleg, les del POUM, i les del Pla Especial de la Vila Vella.

Es protegeix també el subsòl de la Vila Vella i del Raval. Les obres que puguin afectar el subsòl caldrà que siguin objecte de seguiment arqueològic.

UTILITZACIÓ

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ COLÒNIA LLAUDET: Fàbrica i Habitatges

LOCALITZACIÓ Ctra. C-26, Km.

ÈPOCA Segle XIX AUTOR

DESCRIPCIÓ

L'empresa tèxtil anomenada Llaudet té els seus orígens quan, l'any 1901, la família Llaudet adquireix una nau industrial, el salt d'aigua i un grup d'habitatges que eren propietat de Thomas Alexander. La fàbrica està situada enmig de la colònia, rodejada a ponent i a llevant pels grups d'habitatges. La nau principal, de forma rectangular i allargada, té planta baixa, planta pis i golfes. El sistema estructural està format per columnes de ferro colat, jàsseres metàl·liques i, a l'última planta, l'armadura de l'estructura de la coberta, de dues vessants i teula àrab, és metàl·lica amb peces reblades. A les façanes nord i sud hi ha disposades grans obertures perfilades amb maó. Els habitatges situats a ponent de la nau principal estan agrupats en tres grups alineats, de planta baixa, i un o dos pisos, de fàbrica de maó remolinat i pintat i coberta a dues aigües. Aquest sector de la colònia està complementat pels edificis de la cooperativa de consum, bar i teatre.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A

Es protegeixen els volums, les estructures i les façanes de la nau principal i dels habitatges. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Muntadas i Casanovas, Montserrat. Colònies industrials del Ripollès. Diputació de Girona. Girona, 1998, pàg. 27-31
1901-2001. Llaudet: un camino hacia el futuro. 2001
El mes de maig de 2006, a causa del tancament de l'empresa, s'acaba l'activitat productiva en aquesta fàbrica.

DENOMINACIÓ GRUP D'HABITATGES DE LA COLÒNIA LLAUDET

LOCALITZACIÓ Ctra. C-26, Km.

ÈPOCA 1949-1952 AUTOR Guillermo Arís

DESCRIPCIÓ

Conjunt d'edificis, d'estil neopopular, distribuïts i assignats en funció del rol laboral dels seus ocupants, que van des de planta baixa a planta i tres pisos, formant un conjunt a l'extrem nord de la fàbrica de filats Llaudet. Les estructures portants són de fàbrica de maó i cobertes amb cabirons de fusta i teulat a quatre aigües amb teula àrab. Dins de l'espai que conforma se situen l'escola i la capella, dedicada a Sant Jaume, i actualment sense culte.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: B

Es protegeix l'estructura de conjunt i les façanes dels habitatges. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Aquest conjunt és una ampliació de l'antiga colònia situada a l'altra extrem de la fàbrica
Muntadas i Casanovas, Montserrat. Colònies industrials del Ripollès. Diputació de Girona. Girona, 1998, pàg. 27-31
1901-2001. Llaudet: un camino hacia el futuro. 2001

DENOMINACIÓ CEMENTIRI MUNICIPAL

LOCALITZACIÓ Eixample – Carrer de la Mare de Déu del Prat, s/n

ÈPOCA 1884-1885 AUTOR

DESCRIPCIÓ

Espai de planta quadrada, amb dos eixos de simetria que, juntament amb els quatre sectors enjardinats, configuren una disposició perimetral dels nínxols. Per la zona enjardinada hi ha disposades les sepultures amb el tipus soterrat d'inhumació, algunes de les quals segueixen tipologies pròpies de panteó, d'entre les quals destaca, especialment, el "panteó dels soldats". Al mig d'un dels costats se situa la capella on destaca l'altar. Aquest element procedeix de l'església del monestir, on va ser col·locat l'any 1920. En una data indeterminada, potser amb motiu de la restauració de Duran i Reynals, aquest altar fou traslladat a l'esmentada capella del cementiri. Les ampliacions dutes a terme en els darrers 25 anys han ocupat l'espai situat al darrera de la capella i, per aquestes, s'ha seguit una disposició de carrers o trams de nínxols, diposats en paral·lel a un dels eixos del cementiri.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeix l'estructura general d'aquest equipament municipal, en especial, les formes dels sectors enjardinats, la disposició dels nínxols, els parterres i els elements d'escultura dels panteons, en especial, l'anomenat "panteó dels soldats". També es protegeix la capella i el seu interior, en especial, l'ara i les columnes del seu altar. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Cementiri

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Cal destacar el nínxol on està enterrat el crític d'art i teòric del modernisme Raimon Casellas i Dou (serie 3a. núm. 34) i el del pintor Salvador Moreno. L'any 2006, hom inicià una nova ampliació per tal respondre a les peticions d'enterraments d'altres cultes religiosos a més del catòlic.

Ferrer, Joan i Miquel, Marcel. La sardana a Sant Joan de les Abadeses. Impremta Baronal, Sant Joan de les Abadeses, p. 30

Ferrer, Joan. 75 anys de la inauguració del Pont Nou. Programa Festa Major, 1995. Imp. Baronal, Sant Joan de les Abadeses, p. 31

DENOMINACIÓ FAÇANES DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ

LOCALITZACIÓ Eixample – Carrer Ramón d'Urg, 1-3 i Plaça Calvé, 1-4

ÈPOCA Principis S.XX AUTOR

DESCRIPCIÓ

Façanes dels edificis situats al nord oest de la plaça que, per les seves proporcions i tipologia, formen un conjunt harmònic que dona singularitat a la plaça d'Anselm Clavé.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: B

Es protegeixen les façanes del carrer Ramon d'Urg, des de la cruïlla amb el carrer de Berenguer Arnau fins al de Sant Isidre. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Habitatge i comercial

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	FAÇANES DEL RIU TER
LOCALITZACIÓ	Vila Vella – Carrer Jussà, 2-26
ÈPOCA	1949-1952
AUTOR	Guillermo Arís
DESCRIPCIÓ	Línia de façanes de les cases de la Vila Vella situades al marge esquerre del riu Ter. Aquests habitatges estan fonamentats en el llenç de muralla que, antigament, també resseguia aquesta línia vora el riu. La característica fonamental d'aquestes façanes és el seu ordenament amb arcades desenvolupades en dos pisos.
PROTECCIÓ:	BCIL
NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	B
Es protegeixen, quan al volum i composició, les que mantenen la composició d'eixida. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.	
UTILITZACIÓ	Habitatges
RÈGIM JURÍDIC	

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	MONESTIR DE SANT JOAN DE LES ABADESSES		
LOCALITZACIÓ	Vila Vella – Plaça del bisbe Torras i Bages		
ÈPOCA	Segle XII - 1150	AUTOR	RESTAURACIÓ Josep Puig i Cadafalch – Raimon Duran i Reynals
DESCRIPCIÓ			
El monestir de Sant Joan de les Abadesses conserva solament algunes de les dependències que el formaven: l'església, el claustre i el Palau de l'Abadia. L'església data del segle XII i va ser edificada en el mateix lloc de les que van precedir-la. Va ser consagrada per l'abat Ponç de Monells el 2 de novembre de 1150. La seva planta és de creu llatina: nau central i transsepte austers quant a la decoració. En canvi, la peculiaritat més destacada del temple és la disposició de la capçalera, formada per cinc absis ricament ornamentats que rodegen el presbiteri; aquesta disposició respon a models utilitzats en els temples francesos. El claustre gòtic, situat a ponent de l'església, és d'estil gòtic. En substitució del romànic, que va esfondrar-se l'any 1428, va ser bastit per Joan de Bar i Joan Guirart a partir de 1442 per encàrrec de l'abat Pere de Montcorb. És de planta trapezoidal i construït amb pedra numulítica de Girona. A l'ala nord del claustre, adossades a la paret, es conserven les restes de la galeria poxada de la sala capitular, formada per quatre arcs i tres columnes amb els respectius capitells esculpits, d'estil romànic. El campanar està situat a partir de la cantonada formada per la nau central i l'ala nord del creuer; fou bastit a partir del segle XV tot aprofitant, com es pot comprovar, algunes dovelles de l'antic claustre romànic. Just al costat de la sagristia, que fou remodelada a finals de la dècada dels seixanta del segle XX, es conserva un espai cobert amb volta de nervis, gòtica.			
PROTECCIÓ:	BCIN	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	MONUMENT
Actualment BCIN. El monestir és Monument Històric Artístic segons el Decret del Ministeri d'Instrucció Pública i Belles Arts (Gaceta de Madrid, núm. 155, de 4 de juny de 1931, p. 183). Es protegeix tot l'edifici, el seu subsòl i el seu entorn, això és, els edificis que encara són adossats i que aquest catàleg no els defineix específicament, el carrer Puig i Cadafalch, la plaça de l'Abadia, la plaça Torras i Bages i el passeig del Comte Guifré. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Església		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Junyent, Eduard. El monestir... Sant Joan de les Abadesses, 1976, p. 69-90; Departament de Cultura. Inventari del patrimoni... Barcelona, 1985, p. 147-151; Catalunya Romànica. Vol. X: El Ripollès. Enciclopèdia Catalana. Barcelona, 1987, p. 354-382; Departament de Cultura. Catàleg de monuments... Barcelona, 1990, p. 294-295; Español, Francesca. Los claustros prefabricados gerundenses en caliza nummulítica. L'artista-artesà a la Corona d'Aragó, 1999. Pàgines 96-100; Esteve, Josep. El monestir de Sant Joan de les Abadesses. Junta del Monestir. Sant Joan de les Abadesses, 2005

DENOMINACIÓ Església de Sant Pol

LOCALITZACIÓ Plaça d'Anselm Clavé / Plaça Arq. Morató / C. De Berenguer Arnau

ÈPOCA Segle XII - 1150 AUTOR

DESCRIPCIÓ

El primer esment documental de l'església de Sant Pol és de 1142; l'acta de la consagració de l'església del monestir de Sant Joan, de 1150, també hi surt esmentada. Tanmateix, el seu origen deu ser molt anterior a aquestes dates. L'any 1728 l'església fou ampliada amb una nau a cada costat de la central; també es va construir una façana barroca de coronament ondulat. El 1851 deixà de tenir les atribucions parroquials, que van ser traspassades a l'església del monestir. L'actual edifici és fruit de les obres de consolidació realitzades a principis de la dècada dels seixanta del segle XX, dirigides per l'arquitecte Miquel Oliva Prat, que van consistir fonamentalment a desfer tots els elements barrocs del temple, deixant exemptes la façana i la capçalera i perfilant les naus per mitjà d'un mur de poca alçada. La capçalera està formada per tres absis disposats en forma de trèvol; els murs que rodegen el presbiteri desenvolupen les respectives petxines i la corresponent cúpula. Exteriorment, la cúpula es projecta en un cimbori octogonal el qual, degudament adaptat, es va transformar en campanar. La portada, situada a la façana de ponent, té un interessant timpà esculpit, emmarcat amb una arquivolta decorada. La porta conserva la ferramenta romànica original i és flanquejada per quatre desgastades columnes amb els capitells, esculpits, també amb un lamentable mal estat de conservació.

PROTECCIÓ: BCIN NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: MONUMENT

Actualment BCIN. L'edifici és Monument Històric Artístic segons el Decret 2209/1966, de 23 de juliol (BOE núm. 197, de 18 d'agost de 1966). Es protegeixen els cossos conservats de l'església (façana i capçalera), el seu subsòl, tot l'entorn immediat al monument i l'illa formada pel carrer Ramon d'Urg, Plaça d'Anselm Clavé, Plaça dels arquitectes Morató i carrer de Berenguer Arnau. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Sense ús.

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

És important de remarcar que la denominació més adient d'aquesta església és "Sant Pol"; també creiem correcte d'anomenar-la "església parroquial dels sants Joan i Pau". És totalment incorrecte, perquè la documentació no hi consta, el nom "església de Sant Joanipol". Així mateix, també és incorrecte el fet de la seva destrucció durant la Guerra Civil espanyola (1936-39), detall que trobem massa sovint a diverses publicacions.
Parassols, Pau. San Juan de las Abadesas... Vic, 1894, p. 150-152 Masdeu, Josep. Sant Joan de les Abadeses. Vic, 1926, p. 82-83
Oliva, Miquel. Revista de Girona. Núm. 26. Girona, 1964, p. 59-61 Oliva, Miquel. Revista de Girona. Núm. 29. Girona, 1964, p. 25-33; Junyent, Eduard. El monestir... Sant Joan de les Abadeses, 1976, p. 134-138; Departament de Cultura. Inventari del patrimoni... Barcelona, 1985, p. 151-155; Departament de Cultura. Catàleg de monuments... Barcelona, 1990, p. 296

DENOMINACIÓ Capella de la Mare de Déu de Montserrat

LOCALITZACIÓ Carrer del mestre Nunó

ÈPOCA 1615-1815 AUTOR

DESCRIPCIÓ

La capella va ser construïda l'any 1615 quan, el 18 de gener, el vicari general de Vic va autoritzar al notari Joan Pau Isalguer perquè la beneís Mn. Rafael Gironella, rector de Sant Martí d'Ogassa. Es va refer totalment l'any 1815. Inicialment era una capella annexa a la casa pairal de la família Isalguer, edifici que avui és inexistent. Arquitectònicament, l'exterior de l'edifici és molt simple. Una decoració senzilla però digne omple l'interior de la capella. La pintura original de l'altar va ser destruïda l'any 1936. La capella està dedicada a la Mare de Deu de Montserrat i, com a titular secundària, a Santa Anna. La reforma litúrgica de 1970 uní la celebració de Sant Joaquim a la de Santa Anna; per això, ambdós sants estan representats, a més de la Mare de Déu de Montserrat, amb les imatges respectives.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A

Es protegeix l'edifici i el seu interior. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Capella

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Les dues escultures esmentades per Parassols que representen Sant Francesc i Sant Antoni es troben dipositades al Museu del Monestir de Sant Joan de les Abadeses. No disposa de referència cadastral pròpia; està unida a la casa situada al carrer de Ferrer i Olzina, 6
Parassols, Pau. San Juan de las Abadesas... Vic, 1894, p. 142-143; Esteve, Josep. Goigs a la Mare de Déu de Montserrat. Imp. Baronal. Sant Joan de les Abadeses, 1979; Esteve, Josep. Goigs a l'loaça de Sant Joaquim i Santa Anna. Imp. Baronal. Sant Joan de les Abadeses, 1995

DENOMINACIÓ CAPELLA DELS DOLORS

LOCALITZACIÓ Passeig del comte Guifré

ÈPOCA Segle XVIII-XX - 1955 AUTOR Raimon Duran i Reynals RECONSTRUCCIÓ Entre 1948-1951

DESCRIPCIÓ

La capella dels Dolors és un edifici contigu a l'església i al claustre del monestir de Sant Joan de les Abadesses. És de planta rectangular i és cobert amb una teulada a dues aigües. És un edifici construït entre els anys 1948 i 1951 al lloc on, des del segle XVIII hi havia la capella dels Dolors i, en època monàstica, probablement era ocupat pel dormitori de la comunitat. La capella dels Dolors es circumscriu dins del pla de restauració del monestir projectat per l'arquitecte Raimon Duran i Reynals. A l'interior de la capella sobresurt la decoració barroca del presbiteri, traslladada del lloc que ocupava a l'origen, això és, el cambril barroc afegit a l'església durant el segle XVIII. El cambril va ser obra de l'arquitecte Josep Morató i hi van treballar diferents artesans, escultors i pintors, entre els quals, Jacint, Pere i Francesc Morató, Joan Arnau, Josep Ral i Marian Colomer. La decoració interior de la capella dels Dolors, a més de l'esmentada i que fou traslladada del cambril abans del seu enderroc, es complementa amb la magnífica escultura de la Pietat, obra de Josep Viladomat, i les pintures de la nau, amb temes eucarístics, realitzats per Josep Obiols.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: MONUMENT
Es protegeix l'edifici i el seu interior. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Capella

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Parassols, Pau. San Juan de las Abadesas... Vic, 1894, p. 146-147; Costa, Perfecte i Santanach, Ma. Dolors. La pagesia a Sant Joan de les Abadeses. Palahí Arts Gràfiques. Girona, 1996, p. 288-290; Esteve, Josep. Goigs a Nostra Senyora del Prat. Imp. Baronal. Sant Joan de les Abadeses, 2003; Ferrer, Joan. La Capella del Prat. El Full Parroquial. Núm. 1882. 21 de març de 2004.

DENOMINACIÓ CAPELLA DEL PRAT

LOCALITZACIÓ Carrer de la Mare de Déu del Prat, s/n

ÈPOCA Segle XV-XX - 1435-1970 AUTOR AUTOR Raimon Duran i Reynals (1935)

DESCRIPCIÓ

Capella de planta quadrangular amb un petit porxo obert a migdia i ponent. La fàbrica és de pedra treballada i pedres de riu. La coberta és a dues aigües i té un campanar d'esppanya. S'anomenà, a l'origen, l'oratori del prat, que prop d'aquesta capella hi havia el mas i el molí del Prat. Fou edificada el 1435 per la iniciativa de Bernat Gros i Antoni Ferrer amb el vist-i-plau de Pere de Montcorb, abat del monestir de Sant Joan. L'any 1602 l'oratori es convertí en capella com a conseqüència d'unes obres de remodelació; vint-i-un anys més tard es va construir el porxo. El mal estar de conservació va motivar el seu redreçament, costejat per Jaume Espona i projectat per Raimon Duran i Reynals. La Guerra Civil espanyola va malmetre notablement la capella. L'any 1970 la capella va ser novament restaurada gràcies al treball de Francesc Fajula i Ramon Vila. A l'interior es va col·locar una nova imatge de la Verge, d'alabastre, obra de Francesc Fajula.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A
Es protegeix l'edifici i el seu interior. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Capella

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Parassols, Pau. San Juan de las Abadesas... Vic, 1894, p. 146-147; Costa, Perfecte i Santanach, Ma. Dolors. La pagesia a Sant Joan de les Abadeses. Palahí Arts Gràfiques. Girona, 1996, p. 288-290; Esteve, Josep. Goigs a Nostra Senyora del Prat. Imp. Baronal. Sant Joan de les Abadeses, 2003; Ferrer, Joan. La Capella del Prat. El Full Parroquial. Núm. 1882. 21 de març de 2004.

DENOMINACIÓ	CAPELLA DE SANT MIQUEL DE LA INFIMERIA
LOCALITZACIÓ	Carrer del bisbe Soler / Carrer de Sant Miquel
ÈPOCA	Segle XII - 1164
AUTOR	

DESCRIPCIÓ

La capella de Sant Miquel fou consagrada el 2 de novembre de 1164 per Ponç de Monells, abat del monestir de Sant Joan i bisbe de Tortosa, en presència del seu germà Guillem, bisbe de Girona, i de Pere, bisbe de Vic. Dins del clos monàstic, a l'origen servia de capella de la infermeria perquè la norma de govern del monestir exigia que els vells i malalts poguéssin disposar d'aquesta dependència a part del monestir. Abans del seu enderroc, l'any 1936, la capella era absidiada, coberta amb volta de canó amb l'entrada en el mur septentrional. La façana de ponent fou renovada en 1357 per a sostenir un campanar d'espadanya. L'any 1498, hom tapià la porta d'accés i fou oberta la porta forana per a lliure accés dels devots. De l'antic edifici sols en queda restes d'una de les parets. Actualment un mur de 50 cm. d'alçada indica el contorn de la planta.

PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	A
Es protegeix el recinte que actualment ocupa i el seu entorn. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			

UTILITZACIÓ	Capella sense culte
-------------	---------------------

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

No està inscrita al registre de la propietat ni consta que disposi de referència cadastral.
Parassols, Pau. San Juan de las Abadesas... Vic, 1894, p. 140; Masdeu, Josep. Sant Joan de les Abadeses. Vic, 1926, p. 82; Junyent, Eduard. El monestir... Sant Joan de les Abadeses, 1976, p. 95.

DENOMINACIÓ	CAPELLA DE SANT ANTONI
LOCALITZACIÓ	Muntanya de Sant Antoni
ÈPOCA	1654 - 1852
AUTOR	

DESCRIPCIÓ

L'ermita de Sant Antoni de Pàdua fou edificada l'any 1654 tot i que alguns autors reculen aquesta data fins al 1635. Sembla que al seu lloc ja hi havia hagut una antiga capella dedicada a la Mare de Déu. Alguna reforma podem datar-la l'any 1758 si fem cas de la inscripció de la llinda de la porta d'accés. L'actual ermita fou edificada l'any 1852 en substitució de la que havia estat incendiada anys abans. Després de la Guerra Civil espanyola es va aençar l'interior: es va refer parcialment l'altar principal i es van reconstruir els altars laterals. L'estructura de l'església és d'una sola nau amb tres contraforts exteriors, un cor i un cambril. Un campanar bastit a mitjan segle XX fa de nexa entre el mas – que a l'origen era l'habitatge de l'ermità o capellà custodi – i l'ermita. Prop de la façana meridional de l'ermita hi ha una petita pallissa amb teulat a dues aigües.

PROTECCIÓ:	BCIN	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	MONUMENT
La torre és un BCIN. Protegida segons Decret de 22/04/1949 BOE 05/05/1949. Es protegeix l'edifici i el seu interior. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			

UTILITZACIÓ	Capella
-------------	---------

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Recentment, l'Ajuntament de Sant Joan ha transferit la propietat de l'església i el campanar a la parròquia de Sant Joan i Pau de Sant Joan de les Abadeses (Sessió del Ple de l'Ajuntament de Sant Joan de les Abadeses del dia 5 de maig de 2006).
Parassols, Pau. San Juan de las Abadesas... Vic, 1894, p. 145-146; Masdeu, Josep. Sant Joan de les Abadeses. Vic, 1926, p. 83; Albareda-Ferrer. Sant Joan de les Abadeses. Quaderns de la Revista de Girona (57) 1995, p. 78.

DENOMINACIÓ ESSLÉSIA DE SANTA LLÚCIA DE PUIGMAL

LOCALITZACIÓ

ÈPOCA Segle XII - 1165 AUTOR RESTAURACIÓ Joan M. De Ribot (70, s.XX)

DESCRIPCIÓ

L'església de Santa Llúcia de Puigmal va ser construïda per Ponç de Monells, abat del monestir de Sant Joan i bisbe de Tortosa i l'any 1165 va ser consagrada pel bisbe de Vic, Pere de Redorta. La seva planta, de petites dimensions, és d'una sola nau amb coberta de volta de canó seguit i coronada per un absis; l'aparell és el característic del segle XII. Té un campanar d'espadanya. Al segle XVIII la nau va ser ampliada per la banda de ponent per a situar-hi l'altar, mentre es tapiava la porta romànica que hi havia a migjorn i se n'obria una altra a l'absis. L'església va ser restaurada a la dècada des 70 del segle XX sota la direcció de l'arquitecte Joan M. De Ribot i a despesa de la família Puig-Corcoy, propietària del proper mas Torrents. Amb aquesta intervenció, l'altar ha retornat al seu emplaçament original i s'ha obert de nou la porta romànica.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: MONUMENT

Es protegeix l'edifici i el seu interior. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Església

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

No està inscrita al registre de la propietat
Esteve, Josep. Goigs a Santa Llúcia de Puigmal. Imp. Garriga. Sant Joan de les Abadesses, 1993

DENOMINACIÓ MUSEU DEL MONESTIR

LOCALITZACIÓ Plaça de l'Abadia, 10

ÈPOCA 1963 AUTOR Raimon Duran i Reynals RESTAURACIÓ Raimon Duran i Reynals(1963)

DESCRIPCIÓ

L'edifici que ocupa el Museu del Monestir era, abans de ser remodelat, la casa rectoral de la parròquia. L'accés des de l'exterior es fa per la plaça de l'Abadia i comunica directament amb el claustre gòtic del monestir. Està format per la planta baixa i un pis; la teulada és a dues aigües. L'edifici va ser refet l'any 1963 per Raimon Duran i Reynals, que, sobretot, va fer endarrerir la línia de façana d'aquest edifici. L'adaptació per a ser Museu es va realitzar els anys immediats abans de la seva inauguració, el 6 de juliol de 1975; d'aquestes obres cal destacar especialment l'esvelta escala de maó, amb volta catalana, obra de Francesc Fajula i Pellicer.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A

Es protegeix tot d'edifici i el seu entorn. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Museu

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

El Museu del Monestir, considerat una col·lecció pel Departament de Cultura de la Generalitat, és, des del 18 de maig de 2001, secció del Museu Episcopal de Vic. Al seu interior s'hi exposen, fonamentalment, els objectes litúrgics i d'art que, procedents del monestir i de la vila de Sant Joan la majoria, s'han pogut conservar al llarg de la història.
Esteve, Josep. El Museu del Monestir de Sant Joan de les Abadesses. ARA: Arte Religioso Actual. Madrid, 1979; Gil i Bonanci, Miquel. El Museu íntim i humà de Sant Joan de les Abadesses. Revista de Girona, 1985.

DENOMINACIÓ Església de Santa Magdalena de Perella

LOCALITZACIÓ Afores, s/n

ÈPOCA Segle XII - 1145 AUTOR RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

L'església de Santa Magdalena de Perella està situada a uns 6,5 Km. al nord de la vila de Sant Joan, a la dreta del riu Ter i sobre un turó. El lloc de Perella ja és esmentat l'any 887. El 21 d'abril de 1145, els esposos Perella i Cordovana, amb els seus fills, ofereixen al monestir de Sant Joan l'església que hi havien fet edificar; l'església quedava sota el govern del rector de Sant Pol. Al segle XIV va aconseguir la categoria de parròquia, que li durà pocs anys. Al darrer quart del segle XIX, el bisbe va decidir de traspasar-ne la jurisdicció al rector de Sant Pau de Segúries. L'església és de planta rectangular; en una data indeterminada es va substituir l'absis per una capçalera plana. La volta que cobreix la nau és un xic apuntada. El campanar és una petita torre coberta a quatre vents, el qual, juntament amb la sagristia, van ser afegits posteriorment.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: MONUMENT

Es protegeix l'edifici i el seu interior. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Església

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Aquesta església conservava, fins a la meitat del segle XIX, un retaule pintat, dedicat a la santa, executat per Bernat Martorell entre els anys 1437 i 1452. El propietari d'aleshores s'aproprià, injustificadament, de la seva propietat i actualment es troba al Museu Episcopal de Vic (MEV, 47). S'ha col·locat, recentment, una reproducció fotogràfica d'aquest retaule al lloc que ocupava l'original. Esteve, Josep. Goigs a llaor de Santa Maria Magdalena... Imp. Garriga. Sant Joan de les Abadesses, 1998; Albareda-Ferrer. Sant Joan de les Abadesses. Quaderns de la Revista de Girona (57) 1995, p. 78-79; Catalunya Romànica. Enciclopèdia Catalana, 1987. Vol. X, p. 408-410

DENOMINACIÓ ESCOLA ABADESSA EMMA

LOCALITZACIÓ Plaça de l'arquitecte Duran i Reynals

ÈPOCA 1930 - 1935 AUTOR Raimon Duran i Reynals RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

Edifici neorenaixentista. Està format, bàsicament, per tres cossos comunicats, internament, per un espai central d'una elegància. S'accedeix a l'edifici a través d'un porxo, damunt del qual, esgrafiades, hi ha la llegenda "Escoles de la Generalitat". En un extrem d'aquest porxo, l'any 1986, la junta del Monestir de Sant Joan de les Abadesses hi col·locà un bust de bronze del santjoaní Joan Bta. Bertran, poeta, jesuïta i fill il·lustre de la vila. Més amunt de la teulada del porxo, a l'exterior, a banda i banda de l'òcul d'una aula, hi ha les restes, molt desgastades i inapreciables, de dos frescos del pintor Josep Obiols. La composició de les façanes la formen una sèrie d'arcades de terracota, on es combinen els porxos, finestres i murs cecs. En un extrem d'un dels cossos, hi ha un espai porticat; és un petit claustre obert en dues de les seves bandes, l'estructura del qual és d'inspiració clarament de les pintures de Fra Angelico. L'interior de tot l'edifici s'entreveu un domini excepcional de l'espai, tant per la distribució com per la ingeniositat d'algunes solucions funcionals. Totes aquestes característiques fan d'aquesta obra una de les més delicades i sensibles de l'arquitecte Duran i Reynals.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: MONUMENT

Es protegeix els volums dels edificis, les façanes i l'entorn, en especial el porxo d'entrada, l'espai cobert interior i el petit claustre. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Centre

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	ESCOLA MESTRE ANDREU			
LOCALITZACIÓ	Carrer del mestre Josep M. Andreu, 2-18			
ÈPOCA	1927 - 1929	AUTOR	Jeroni Martorell i Terrats	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ				
L'edifici està format per cinc cossos esglaonats. Al mig hi ha el cos més elevat que conté l'escala de distribució i proporciona simetria a l'edifici. La construcció és amb parets de càrrega i cantoneres de pedra treballada. A nivell del segon pis, unes arcades de totxo donen la unitat a l'edifici. La distribució interior respon a l'emplaçament: els accessos de les aules donen al carrer principal i les aules es comuniquen amb el pati, situat a llevant.				
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	A	
Es protegeix el volum de l'edifici, el pati i les façanes. No es permeten ampliacions ni cap modificació que alteri els volums de l'edifici. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.				
UTILITZACIÓ	Centre			
RÈGIM JURÍDIC				

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Casals, Porta, Roca i Vilarròdà. L'escola mestre Andreu, un edifici bastit fa 75 anys. Programa de Festa Major, 2004. Impremta Baronal, Sant Joan de les Abadesses.

DENOMINACIÓ	L'ESCORXADOR				
LOCALITZACIÓ					
ÈPOCA	1927	AUTOR	César Molinas	RESTAURACIÓ	2002-2003
DESCRIPCIÓ					
L'edifici és de planta rectangular. Un cos central, de més alçada que la resta, proporciona simetria al conjunt. És interessant, per la seva fesomia i peculiaritat, la solució de coberta, així com els senzills elements decoratius del damunt de les obertures.					
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:		A	
Es protegeix el volum de l'edifici, en especial la forma de la coberta, les façanes posterior i laterals i els espais públics i d'enjardinament construïts al seu voltant. També, excepcionalment, es protegeix la tipologia dels materials utilitzats, o sigui, teules, tancaments, etc. Així com els colors utilitzats en les façanes exteriors. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.					
UTILITZACIÓ	Polivalent				
RÈGIM JURÍDIC					

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

A l'origen, el recinte de l'escorxador, de forma rectangular, estava format per un pati central rodejat, a dues bandes, per les quadres i per l'altra, per l'edifici que s'ha conservat. El pavelló poliesportiu, inaugurat l'any 1986, es va construir utilitzant l'espai del pati i, a més d'enderrocar la tanca i les quadres, hom va mutilar el cos central de l'escorxador que sobresortia dels dos cossos laterals. L'Ajuntament ha rehabilitat l'edifici de l'Escorxador entre els anys 2002 i 2003.

Ayuntamiento de San Juan de las Abadesas: memoria 1925-26. Oliva de Vilanova, impresor. Barcelona, 1926, p. 25-26; Programa de Festa Major de Sant Joan de les Abadesses. Oliva de Vilanova, impresor. Barcelona, 1927, p. 94; L'informatiu de la vila: Sant Joan de les Abadesses. Núm. 7, març 2003, p. 7.

DENOMINACIÓ	PALAU DE L'ABADIA		
LOCALITZACIÓ	Plaça de l'Abadia, 8-9		
ÈPOCA	Segle XIII-XV	AUTOR	RESTAURACIÓ Pere Solà i Antoni Puig(1986) Lluís Jordà(2001)

DESCRIPCIÓ

El Palau de l'Abadia, antiga residència dels abats del monestir, és un edifici de planta irregular, gairebé rectangular, ubicat a ponent del claustre del monestir. L'edifici consta, bàsicament, d'un petit claustre al voltant del qual es desenvolupen la resta de les dependències o sales. Una part del palau, la que encercla el claustre, té dos pisos; la resta, tres. Els elements més importants del palau són el claustre i les obertures gòtiques, una al sud i l'altra al nord. De la secció inferior del claustre, cal destacar les dues arcades per cadascun dels quatre trams, amb les columnes i els capitells bellament ornamentats, sovint, amb l'escut de l'abat constructor, Arnau de Vilalba. És molt interessant la sala situada al nord del palau, coberta amb volta de canó de pedra tosca, l'arrencada de la qual es fa a partir d'un sòcol plenament romànic; aquesta sala, segurament. És la part més antiga del palau i s'ha suposat que era obra de l'abat Pere de Soler.

PROTECCIÓ: INCOAT BCIN NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A

Es protegeix tot l'edifici: els volums i les façanes. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ	Oficina de turisme
RÈGIM JURÍDIC	

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

L'Arxiu Municipal de Sant Joan de les Abadesses conserva un projecte de restauració del Palau de l'Abadia, obra de l'arquitecte Josep Riera, de 1933, que pretenia convertir el palau en un museu, arxiu i biblioteca. La Guerra Civil espanyola impedi que es dugués a terme. Albareda-Ferrer. Sant Joan de les Abadesses. Quaderns de la Revista de Girona (57) 1995, p. 26-27.

DENOMINACIÓ	EL PALMÀS		
LOCALITZACIÓ	Carrer de Jaume Nunó, 4-6		
ÈPOCA	1998 - 2005	AUTOR	RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

Reconstrucció mimètica de l'antiga casa del Palmàs. Cal destacar, al sector nord, el jardí o hort i la doble secció d'arcades de la casa; a ponent, també hom hi ha reproduït les obertures que donen al riu Arçamala. Un alt mur rodeja el jardí. A un nivell inferior del jardí hi ha les restes d'un antic taller paraire, segurament de la part corresponent al tint del teixit, lògic si es té en compte la proximitat del riu esmentat. Durant l'enderroc de l'antiga casa, es van localitzar restes prou significatives de la muralla medieval, així com les d'una premsa de dimensions considerables.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A

Es protegeix el volum, les façanes, el jardí i el subsòl del jardí, en especial, el taller paraire. També la placa que, a la façana del carrer Nunó, va col·locar l'any 1969 l'Orfeó Català de Mèxic. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ	Equipament cultural
RÈGIM JURÍDIC	

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

A la casa del Palmàs hi va néixer, l'any 1824, Jaume Nunó i Roca, compositor de la música de l'himne nacional de Mèxic.

DENOMINACIÓ	RECTORIA		
LOCALITZACIÓ	Passeig del comte Guifré, 8		
ÈPOCA	1963	AUTOR	Raimon Duran i Reynals
RESTAURACIÓ			
DESCRIPCIÓ			
Edifici de planta baixa i dos pisos, de parets de càrrega i teulat a dues aigües, amb teula àrab. La casa comunica directament amb el claustre del monestir. Al segon pis hi ha un porxo orientat a migdia, que dona sobre el claustre. L'arquitecte Duran va construir una galeria porxada a la planta baixa, a la part posterior de la casa, que donava a un jardí anomenat "del Centre" perquè, anteriorment, havia estat un lloc d'esbarjo de l'entitat. A la dècada dels vuitanta del segle XX s'amplià el terrat del primer pis, cobrint el jardí, i integrant la galeria porxada en un espai tancat anomenat "Sala del Bisbe".			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	A
Es protegeix el volum, les façanes i en especial el porxo orientat a migdia. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Habitatge		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	CENTRE CATOLIC		
LOCALITZACIÓ	Passeig del comte Guifré, 6		
ÈPOCA	1897 - 1899	AUTOR	RESTAURACIÓ De la façana l'any 1999
DESCRIPCIÓ			
Edifici de planta baixa i dos pisos. La planta està dividida en tres parts en funció dels usos, això és, l'establiment comercial (bar), un vestíbul d'accés i circulació cap al teatre annex a aquest edifici, i una escala de comunicació amb les dues plantes superiors. Aquestes dues plantes (la segona aixecada durant la meitat dels anys vuitanta del segle XX) són utilitzades actualment pels serveis parroquials i per l'associació (totxos i encoixinats) que li donen ritme i harmonia. Finalment, la façana està coronada per un element ornamental. L'any 1999, al mig d'aquest element, hom hi col·locà la data commemorativa del centenari de l'edifici i, damunt d'ell, dins del semicercle, un element prefabricat proporcionat per l'empresa encarregada de la rehabilitació, en substitució de l'escut del Papat, que devia destruir-se durant la Guerra Civil espanyola; aleshores, també, va tapar-se la tipologia que identificava el local, lletres que van ser mostrades de nou amb motiu de la intervenció realitzada.			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	B
Es protegeix la façana. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Comercial		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Ferrer, Joan. El Centre Catòlic de Sant Joan de les Abadesses. Imp. Baronal. Sant Joan de les Abadesses, 1999, p. 8-12.

DENOMINACIÓ CA L'ALMOINER. TORRE RODONA I MURALLA

LOCALITZACIÓ Plaça de l'Abadia, 1

ÈPOCA 1930 - 1935 AUTOR RESTAURACIÓ Raimon Duran Reynals (1964-1966)

DESCRIPCIÓ

Edifici de planta baixa i dos pisos construïts sobre l'antiga muralla, però preservant elements com la torre. Està construït amb pedra de riu, estructura de murs de càrrega i teulat a dues aigües. El cantó que dona a migdia, s'obren unes balconades on es troben les peces principals. Pel cantó del monestir, la façana es torna neutra i lligada amb l'entorn.

PROTECCIÓ: BCIN NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: MONUMENT

Es protegeix el volum i les façanes. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Habitatge

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

S'anomena Ca l'Almoiner perquè, en època monàstica, era la residència del canonge encarregat de distribuir les almoines.
Junyent, Eduard. El monestir... Sant Joan de les Abadesses, 1976, p. 195.

DENOMINACIÓ	CAN BLANXART		
LOCALITZACIÓ	Plaça major, 1		
ÈPOCA	Segle XVII	AUTOR	RESTAURACIÓ Refeta 1648
DESCRIPCIÓ			
És un dels exemples més representatius de vivenda senyorial a Sant Joan de les Abadesses. L'edifici està format de planta baixa, dos pisos i golfes. La façana va ser refeta el 1648 i dona uniformitat a les diferents edificacions que, a l'origen, formaven el casal; aquest fet es pot veure en les proporcions dels arcs de la planta baixa. La botiga és a la planta baixa i té una interessant decoració pictòrica i un mobiliari destacable.			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	A
Es protegeix el volum i la façana que dona a la plaça major, en especial, les vuit arcades que formen el porxo de la planta baixa. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Habitatge		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	CAN VILELLA I		
LOCALITZACIÓ	Plaça Major, 5		
ÈPOCA	AUTOR	RESTAURACIÓ	
DESCRIPCIÓ			
Casa senyorial situada a la banda de ponent de la plaça Major. Està formada per la planta baixa i dos pisos. Destaca per un pati de tipologia gòtica que hi ha a la part posterior de l'edifici.			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	A
Es protegeix el volum, el pati i la façana que dona a la plaça Major, en especial, les cinc arcades que formen el porxo de la planta baixa. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Habitatge i Comercial		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	CAN CAPELL		
LOCALITZACIÓ	Carrer Jussà, 12		
ÈPOCA	Finals Segle XIX	AUTOR	RESTAURACIÓ Reformada 1868

DESCRIPCIÓ

L'immoble és l'adaptació per a usos residencials d'un altre d'anterior. Està compost de planta baixa i un pis. A la façana principal, hi ha una majòlica i una reixa en la finestra de la planta baixa. La part posterior de la casa, vers el riu Ter, està formada per una doble secció d'arcades, formant unes galeries, les quals, han esdevingut una de les peculiaritats més destacades d'aquell sector vora el riu.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A

Es protegeix el volum i les façanes: la principal, al carrer Jussà, amb tots els seus elements decoratius (majòlica, tipologia de la porta d'accés i reixa) i la posterior, situada damunt del marge del riu Ter. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Habitatge

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

En aquesta casa hi va viure la família Gorina-Capell, la qual estava emparentada amb l'eminent poeta Joan Maragall.

DENOMINACIÓ	CASA MARAGALL		
LOCALITZACIÓ	Carrer Major, 11		
ÈPOCA	AUTOR	RESTAURACIÓ	

DESCRIPCIÓ

Edifici de planta baixa i dos pisos. Cal destacar, sobretot, el portal adovellat, datat l'any 1623, que dón accés a l'immoble i, a més, els paraments constructius amb pedra tosca de la planta baixa.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: C

Es protegeix la porta dovellada de la façana del carrer Major, la placa commemorativa i els elements de pedra tosca de la planta baixa. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Habitatge i comercial

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Era una de les cases d'estiueig del poeta Joan Maragall; hom ha demostrat que en aquesta el poeta hi va escriure el poema "La vaca cega" i els "Golgs a la Mare de Déu de Núria". La placa commemorativa va ser col·locada l'any 1973. Fernández, Maria Josep. Centenari de "La Vaca Cega..." Programa de Festa Major de Joan de les Abadeses, 1993.

DENOMINACIÓ	CASA DE LA CARRETERA DE CAMPRDON		
LOCALITZACIÓ	Carretera de Camprodon, 34		
ÈPOCA	1909	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
La casa està formada per tres plantes. Cal destacar les galeries porxades de la façana posterior. La coberta és a dues aigües d'on sobresurt una petita torre o mirador.			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	B
Es protegeix la façana posterior i la torre o mirador. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Habitatge		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

--

DENOMINACIÓ	CASA CONILL II		
LOCALITZACIÓ	Carretera de Camprodon, 44		
ÈPOCA	Segle XX	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
Edifici de planta baixa, pis i golfes, amb abundants elements d'estil i fesomia modernistes.			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	B
Es protegeix el volum i la composició de la façana principal, en especial, els elements decoratius que l'integren. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Habitatge		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

--

DENOMINACIÓ	CASA CONILL I		
LOCALITZACIÓ	Passeig del comte Guifré, 5		
ÈPOCA	1905	AUTOR	Salvador Viñals i Sabaté
RESTAURACIÓ	Dècada dels vuitanta(Segle XX)		

DESCRIPCIÓ

Aquesta casa va ser projectada per l'arquitecte modernista Salvador Viñals i Sabaté per encàrrec de Josep Bassols, un dels fundadors de l'empresa tèxtil Bassols, Blanch i Espona. Conserva, sobretot a la façana, el vestibul i la planta noble, la primera, tot un conjunt d'elements decoratius propis de l'estil modernista.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A

Es protegeix la composició de la façana principal, el vestibul, l'escala i tot l'interior de la primera planta de l'immoble. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Habitatge i oficines

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Ferrer, Joan. Sant Joan de les Abadesses. Ed. Viena. Barcelona, 2005, p. 15

DENOMINACIÓ	EDIFICI-PONT ENTRE LA FÀBRICA ESPONA I LA CASA DEL DIRECTOR		
LOCALITZACIÓ	Carrer Ramon de la Bisbal		
ÈPOCA	1961 - 1964	AUTOR	Raimon Duran i Reynals
RESTAURACIÓ			

DESCRIPCIÓ

És un annex des de la torre nord de l'antiga fàbrica de filats de J.Espona, que dóna sobre el què havia estar la residència del director de l'empresa. Cal destacar la reinterpretació del racionalisme en les finestres corregudes i en uns elements a nivell de la façana posterior. Un petit túnel permet el pas, tot resseguint a un nivell inferior el canal Espona.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: B

Es protegeix el volum compost per la façana correguda i l'arc sostenidor. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Industrial

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Muntadas i Casanovas, Montserrat. Colònies industrials del Ripollès. Diputació de Girona. Girona, 1998, pàg. 31.

DENOMINACIÓ	CASA DEL DOCTOR FRANCH		
LOCALITZACIÓ	Ramon d'Urg, 24-28		
ÈPOCA	1959	AUTOR	Raimon Duran i Reynals RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ	Edifici unifamiliar de planta baixa i pis amb porxo d'entrada i jardí a l'entorn.		
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	B
Es protegeix el volum de l'edifici i l'entorn. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Habitatge		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	EDIFICI DE CORREUS		
LOCALITZACIÓ	Mestre Andreu, 7		
ÈPOCA	1969	AUTOR	Raimon Duran i Reynals RESTAURACIÓ Any 1981
DESCRIPCIÓ	Edifici de planta baixa i tres pisos. L'estructura és de parets de càrrega i cobertes de teula àrab. El més destacable és la distribució en planta i les obertures corregudes.		
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	B
Es protegeix el volum de l'edifici i les façanes. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Habitatge i oficines		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	CASA TARRÉ		
LOCALITZACIÓ	Ramon d'Urg, 13		
ÈPOCA	1912 - 1915	AUTOR	Antoni Coll i Fort
RESTAURACIÓ			

DESCRIPCIÓ

L'edifici ha patit, amb els anys, diverses mutilacions que li han manllevat la seva fesomia original. L'edifici constava d'una planta baixa, utilitzada com a magatzem i un pis vivenda que, situat al centre del conjunt, li donava simetria. A l'origen estava construït amb pedra de riu, totxo i ceràmica vidriada; avui en resta només en una part de façana. És l'edifici d'estil modernista-neogòtic més important de Sant Joan de les Abadesses i una de les obres més importants del seu autor, molt vinculat a la majoria dels municipis de la comarca del Ripollès.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: B
Es protegeix la façana. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Habitatge

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Programa de Festa Major de Sant Joan de les Abadesses. Sant Joan de les Abadesses, 1927. Departament de Cultura. Inventari del patrimoni... Barcelona, 1985, p. 164

DENOMINACIÓ	COLONIA ESPONA I		
LOCALITZACIÓ	Carrer Ramon de la Bisbal, 14		
ÈPOCA	1949 - 1950	AUTOR	Raimon Duran i Reynals
RESTAURACIÓ	2003 - 2004		

DESCRIPCIÓ

Edifici de tres plantes amb un petit ajardinament davant de la façana principal. Destaquen especialment les galeries vidriades que componen la façana posterior.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: B
Es protegeix el volum i les façanes. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Habitatges

RÈGIM JURÍDIC Comunitat de propietaris

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	COLONIA ESPONA II		
LOCALITZACIÓ	Carretera de Camprodon, 17		
ÈPOCA	1940 - 1950	AUTOR	Raimon Duran i Reynals
	RESTAURACIÓ		
DESCRIPCIÓ			
Edifici de planta baixa i pis amb forma de U. És orientat al sud. Una arcada central dona simetria al conjunt i comunica amb un jardí central, des del qual, hom accedeix als habitatges. La fàbrica és de materials del país amb pedra de riu, lloses i teula àrab. Les llindes de les finestres de les plantes superiors són de fusta de pi i les que corresponen a la planta baixa, a més, i amb funció de trencaaigües, porten damunt de la llinda una llosa. Davant de la façana principal i la de llevant, els espais ajardinats es troben relacionats amb els vials i places immediates, això és, la carretera de Camprodon i la plaça Pompeu Fabra.			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	A
Es protegeix el volum, les façanes de l'edifici i els jardins que l'encerclen. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Habitatges		
RÈGIM JURÍDIC	Propietat municipal		

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Aquest edifici, d'estil neopopular, es va realitzar sota el mecenatge de l'industrial Jaume Espona i Brunet. És una de les obres més acurades de Raimon Duran i Reynals.
Muntadas i Casanovas, Montserrat. Colònies industrials del Ripollès. Diputació de Girona. Girona, 1998, pàg. 32.

DENOMINACIÓ	COLÒNIA ESPONA III		
LOCALITZACIÓ	Carrer de Ramon d'Urg, 30		
ÈPOCA	1949 - 1950	AUTOR	Raimon Duran i Reynals
RESTAURACIÓ			
DESCRIPCIÓ			
Edifici racionalista de tres pisos i soterrani, amb coberta amb teula àrab a dues aigües. Les façanes anterior i posterior estan molt ben ordenades simètricament. A la part posterior, hi ha un espai o pati comunitari utilitzat com estenedor i/o assecador de roba.			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	B
Es protegeix el volum, les façanes de l'edifici i el pati posterior. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Habitatges		
RÈGIM JURÍDIC	Comunitat de propietaris		

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	EDIFICI DE LA CAIXA DE PENSIONS		
LOCALITZACIÓ	Plaça del bisbe Torras i Bages, 1-3		
ÈPOCA	1959 - 1962	AUTOR	Raimon Duran i Reynals
RESTAURACIÓ			
DESCRIPCIÓ	Edifici de planta baixa i dos pisos, de fàbrica tradicional, de tres façanes amb la principal orientada a migdia. El més destacable són els esgrafiats, d'estil neoclàssic, que decoren les tres façanes. Pel lloc que ocupa, les proporcions i els volums d'aquest edifici, situat ben a prop de la capçalera del monestir, van ser calculats per l'arquitecte d'una forma exquisida i equilibrada. Són remarcables, també, els dos frescos a l'interior de l'oficina bancària, pintats per De Casas l'any 1963. PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A Es protegeix el volum, les façanes i les pintures murals de l'interior del local de la planta baixa. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.		
UTILITZACIÓ	Habitatges		
RÈGIM JURÍDIC	Comunitat de propietaris		

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	EL "SIGLE SANTJOANÍ" DE MANUEL PORTELL		
LOCALITZACIÓ	Comella, 2		
ÈPOCA	Finals Segle XIX	AUTOR	
RESTAURACIÓ			
DESCRIPCIÓ	Edifici compost de planta baixa, dedicada a usos comercials, i tres plantes de vivendes. Són interessants les mènsules de la balconada correguda, al primer pis, així com dels detalls decoratius damunt les obertures, el treball de les baranes i la motllura divisòria de les plantes. La seva fesomia, alçada i ubicació estratègica el fan un dels edificis peculiars de la vila. PROTECCIÓ: NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: B Es protegeix el volum, els elements decoratius i la composició de les façanes del carrer Comella i de l'avinguda del comte Guifré. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.		
UTILITZACIÓ	Habitatges		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	TORRE BASSAGANYA		
LOCALITZACIÓ	Torre Saltant		
ÈPOCA	Segle XX	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
Edifici de dos cossos, d'estructura i elements propis de l'estil modernista.			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	A
Es protegeix el volum, les façanes i el jardí. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Habitatge		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	CA L'ASPRER		
LOCALITZACIÓ	Carrer dels Tints		
ÈPOCA	Segle XVII	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
Edifici situat al carrer dels Tints que destaca per la bella i gran porta adovellada, formada per carreus trapezoidals concèntrics decorada, a la clau, amb l'escut heràldic de la família Asprer – una de les nissagues més importants de la vila – i la data d'execució 1628. Les dues cantonades de la façana principal encara conserven les fileres de carreus ben treballats.			
PROTECCIÓ:	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: B		
Es protegeixen la façana principal, el seu volum i composició i, en especial, la porta adovellada amb l'escut. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	BOTIGA I	
LOCALITZACIÓ		
ÈPOCA	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ		
Tot i que la seva funció ha quedat actualment en desús, la tipologia de la botiga a la Vila Vella s'exemplifica perfectament amb l'exemple que es cataloga. Està formada bàsicament per una gran obertura que comunica visualment el carrer amb l'interior de la botiga (o potser taller, també) i, al costat, una porta d'accés.		
PROTECCIÓ:	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: B	
Es protegeix el volum i la composició de la façana, a nivell de planta baixa, amb els elements que la integren. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.		
UTILITZACIÓ		
RÈGIM JURÍDIC		

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	BOTIGA II	
LOCALITZACIÓ	Carrer Arnau de Vilalba, 6	
ÈPOCA	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ		
Tot i que la seva funció ha quedat actualment en desús, la tipologia de la botiga a la Vila Vella s'exemplifica perfectament amb l'exemple que es cataloga. Està formada bàsicament per una gran obertura que comunica visualment el carrer amb l'interior de la botiga (o potser taller, també) i, al costat, una porta d'accés.		
PROTECCIÓ:	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: C	
Es protegeix el volum i la composició de la façana, a nivell de planta baixa, amb els elements que la integren. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.		
UTILITZACIÓ		
RÈGIM JURÍDIC		

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	VOLTA I PAS SOBRE EL CARRER FAURA		
LOCALITZACIÓ	Carrer Faura		
ÈPOCA	AUTOR	RESTAURACIÓ	
DESCRIPCIÓ			
Es tracta d'un element constructiu, a modus de passarel·la, que permet el pas entre edificis. La seva fesomia l'ha convertit, amb els anys, en una icona de la Vila Vella de Sant Joan de les Abadesses.			
PROTECCIÓ:	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: C		
Es protegeix l'element. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA
Prop d'aquest element s'hi va establir, l'any 1907, i ocupant una de les cases del costat, una comunitat de monges Josefines.

DENOMINACIÓ	CAN VILELLA II		
LOCALITZACIÓ	Avinguda del comte Guifré		
ÈPOCA	Segle XX	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
Botiga situada a l'avinguda del comte Guifré que conserva, a la façana, alguns elements decoratius interessants i una composició peculiar. Destaquen especialment els tres plafons ceràmics que reproduïxen motius al·legòrics, florals i faunistics, emmarcats per unes motlures, també ceràmiques, de color blau intens i decorades amb cercles blancs. Els aparadors, que sobresurten lleugerament de la línia de façana, han estat tapats per uns miralls.			
PROTECCIÓ:	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: C		
Es protegeix la composició i els elements de l'establiment, en especial els plafons ceràmics decorats i les motlures. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

ELEMENT NÚMERO

E4.01

DENOMINACIÓ	FÀBRICA ESPONA				
LOCALITZACIÓ	Camí, Ral, 3				
ÈPOCA	Segle XIX-XX	AUTOR	RESTAURACIÓ Finals de la Guerra Civil Espanyola		

DESCRIPCIÓ

El cos principal de l'edifici és de planta rectangular. Uns cossos en forma de torre quadrangular, cobertes amb teula plana, flanquejen cada cantonada. L'edifici és de tres plantes. L'estructura interior és de pilars de fundició, formant crugies. La coberta, a dues aigües i amb teula àrab, està formada per encaballades metàl·liques i reblades. És la mostra més interessant a Sant Joan d'arquitectura industrial. L'empresa de filatura a l'origen denominada Bassols, Espona i Blanch -, després d'adquirir la propietat del terreny l'any 1891, va començar la construcció de la fàbrica l'any 1895. L'emplaçament, com és normal, és degut a l'aprofitament del salt d'aigua del molí Gros.

PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	A
Es protegeix el volum, les façanes i les torres. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			

UTILITZACIÓ Industrial

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Durant la dècada dels anys seixanta del segle XX es va construir una nova nau, de planta baixa i tres pisos, amb estructura de pilars i parets de càrrega en el perímetre, paral·lela a l'antiga per la seva cara nord. Durant aquesta ampliació, s'enderrocà una alta xemeneia que proporcionava vapor a la fàbrica.

Muntadas i Casanovas, Montserrat. Colònies industrials del Ripollès. Diputació de Girona. Girona, 1998, pàg. 31-33; Ferrer, Joan i Miquel, Marcel. La sardana a Sant Joan de les Abadesses. Impremta Baronal, Sant Joan de les Abadesses, p. 33.

DENOMINACIÓ	MOLÍ GROS			
LOCALITZACIÓ	Camí Ral, 3			
ÈPOCA	Segle XII-XX	AUTOR	RESTAURACIÓ	Raimon Duran i Reynals l'any 1928
DESCRIPCIÓ				
Edifici de planta baixa i pis, de coberta a dues aigües. L'entrada està presidida per una eixida, mentre l'altre extrem de l'edifici es tanca amb un cos en forma de torre. La pedra és treballada a les cantonades de l'edifici al voltant de les obertures. Són destacables, per la seva qualitat i diseny, alguna de les estances de l'interior del molí, com la cuina, els banys, el dormitori i la sala d'estar.				
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	A	
Es protegeix tot l'edifici: els volums, les façanes, les obertures, l'eixida i les estances destacades del seu interior. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.				
UTILITZACIÓ	Abandonat			
RÈGIM JURÍDIC				

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Al segle XX, el Molí Gros va ser la residència particular de l'industrial i mecenes Jaume Espona i Brunet. El molí va acollir gran quantitat d'objectes d'art; destaca especialment, d'entre els que van integrar-se a l'edifici, els frescos del pintor Xavier Nogués i Cases (Barcelona, 1873-1940), situats als baixos del molí, que representaven escenes de taverna; actualment, aquests frescos ja no s'hi conserven. La Fundació Espona, que va utilitzar el molí com a seu social, va dipositar diversos objectes procedents d'aquest molí al Museu del Monestir de Sant Joan de les Abadesses; cal destacar el crucifix flamenc i el quadre de sant Baldiri. Costa, Perfecte i Santanach, Ma. Dolors. La pagesia a Sant Joan de les Abadesses. Palahí Arts Gràfiques. Girona, 1996, p. 287-288; Cutrina i Sorines, Gonçal. El Ripollès "molins fariners.". Diputació de Girona. Ripoll, 1993, p. 220-221

DENOMINACIÓ	MOLÍ PETIT		
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	AUTOR	RESTAURACIÓ	Any 2004
DESCRIPCIÓ			
El Molí Petit és un dels edificis més peculiars de la vila. És bastit vora un meandre del riu Arçamala. De dimensions reduïdes, l'edifici té planta gairebé rectangular i està compost per planta baixa i pis i coberta a dues aigües. La façana principal, orientada a tramuntana, que dóna al riu, és de composició simple, però disposa de tres obertures – els cucuarts – a la part més inferior, que servien per abocar l'aigua després d'haver complert la seva funció motriu. Al primer pis hi havia el menjador, la cuina i dues sales, una amb les moles i l'altre destinada a escairar el blat. A la planta superior hi havia les habitacions. A l'exterior, a migdia, hi ha la bassa d'aigua, avui en desús, amb dues embocadures, molt ben construïdes, per conduir l'aigua per sota l'edifici i fer moure les turbines. Necessàriament, l'aigua que alimentava el molí era conduïda per un canal que prenia l'aigua d'una resclosa artificial situada a sota del mas Les Feixes.			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	A
Es protegeix tot l'edifici, el seu volum, la bassa posterior i els elements propis del molí que s'han conservat a l'interior, així com les restes de la canal. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Equipament		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

El volum de l'edifici del Molí Petit s'ha vist alterat considerablement amb les obres de restauració inaugurades l'any 2004: les parets exteriors han guanyat alçada i, per consegüent, la coberta està a un nivell superior a l'original. A l'interior, també, s'ha modificat la distribució dels espais i s'han adaptat als nous usos culturals i medioambientals. El traçat del canal avui és inapreciable, sobretot a la seva part final. Puig i Castells, Antoni. Els masos a Sant Joan de les Abadesses en el 1100 aniversari de la repoblació de la vall. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1979. Costa, Perfecte i Santanach, Ma. Dolors. La pagesia a Sant Joan de les Abadesses. Palahí Arts Gràfiques. Girona, 1996, p. 438-441; Cutrina i Sorines, Gonçal. El Ripollès "molins fariners.". Diputació de Girona. Ripoll, 1993, p. 219-220.

DENOMINACIÓ	MOLÍ DE MALATOSCA		
LOCALITZACIÓ	Afores		
ÈPOCA	Segle XIV	AUTOR	RESTAURACIÓ Segle XVIII
DESCRIPCIÓ	Edifici de grans dimensions destinat a molí de blat i, durant una època, de ciment. Està estructurat amb quatre plantes, dues destinades a habitatge i les altres dues a les estances pròpies del molí, amb els seus elements mecànics. Fins fa pocs anys encara conservava un sistema de canals i de conducció de l'aigua.		
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	A
Es protegeix el volum i les façanes, totes les restes del molí i la presa com elements interessants d'arqueologia industrial. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Abandonat		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Les referències documentals més endarrerides són del segle XII, quan el mas Malatosa surt esmentat en l'acta de consagració de l'església de Sant Miquel de l'Infermeria; també, al segle XIV, l'abat del monestir, Ramon de Vallmanya, arrenda el molí de Malatosa a Pere de Serradell. A les últimes dècades del segle passat va ser comprat pel Joan Coromines Cufí, anomenat "El sord de l'Arquet", època en què el molí va ser utilitzat per fabricar ciment. Fins l'any 1974 conservava el canal de conducció d'aigües. Puig i Castells, Antoni. Els masos a Sant Joan de les Abadesses en el 1100 aniversari de la repoblació de la vall. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1979. Costa, Perfecte i Santanach, Ma. Dolors. La pagesia a Sant Joan de les Abadesses. Palahí Arts Gràfiques. Girona, 1996, p. 176-178. Cutrina i Sorines, Gonçal. El Ripollès "molins fariners.". Diputació de Girona. Ripoll, 1993, p. 218-219.

DENOMINACIÓ	CENTRAL DE CAL GAT		
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	1949 - 1950	AUTOR Eusebi Lafuente	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ	La central de cal Gat està composta per dos edificis: un és l'habitatge i la pròpia central, amb tres turbines (marca Francis, de Santander), i l'altre el transformador. L'aparell constructiu és de mur de pedra de riu carejada, d'estil neopopular. La coberta és a quatre vessants i teula àrab.		
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	A
Es protegeix els volums i les façanes dels edificis i les turbines del seu interior. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Central		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

La construcció de la central va anar a càrrec de l'empresa "Soldevila y Serra", de Ripoll.

DENOMINACIÓ CENTRAL DE RIBAMALA

LOCALITZACIÓ

ÈPOCA 1953 - 1958 AUTOR Sánchez del Corral RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

La central de Ribamala està formada per un sol edifici de planta rectangular, de planta baixa i un pis, construït amb pedra de riu carejada. L'estil de l'obra és neopopular. Des de la planta baixa hom accedeix, per unes escales, a la turbina que queda a un nivell inferior al de l'edifici. La coberta és a quatre vessants i teula àrab. El canal de desaique és excavat a la roca.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: B

Es protegeixen el volum i les façanes de l'edifici i la turbina del seu interior. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Central

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ CENTRAL DE CAN BENET

LOCALITZACIÓ

ÈPOCA 1923 - 1924 AUTOR RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

L'edifici de la central hidroelèctrica de can Benet consta d'una nau, amb coberta a dues aigües, que estructura una façana simètrica, amb la porta d'accés, dues finestres i dues petites obertures; la paret lateral té tres finestres de punt rodó, mentre que la part posterior hi havia hagut una obertura, actualment tapiada. Penjant de les barbacanes, hom hi disposà un fris decoratiu, de fusta, molt simple. Annex a aquest hi ha un altre edifici que acollia un motor diesel, instal·lat els anys 1963-1964 i que els anys 1985-1987 passà a acollir el transformador. Al seu interior hi ha dues turbines. Anys enrere, al voltant de l'edifici hi havia hagut un parterre ajardinat.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A

Es protegeixen el volum i les façanes de l'edifici i les turbines del seu interior. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Central

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Aquesta central es va construir en substitució de la que hi havia a tocar al pont de Perella. Un plafó ceràmic deixa constància de la seva construcció: "Central Hidro Eléctrica. Año 1923. RB. Sn Juan de las Abadesas"; Ramon Benet va ser el promotor de l'obra. La central s'estrenà el dia de santa Magdalena de l'any 1924. A les parets interiors és ben present l'alçada que arribà el riu Ter amb motiu dels aiguats dels anys 1940 i 1970.

DENOMINACIÓ	LA CENTRAL				
LOCALITZACIÓ					
ÈPOCA	1896	AUTOR	Jaume Cruañas i Josep Mirabet	RESTAURACIÓ	1943 - 1944
DESCRIPCIÓ					
La central Comamala, coneguda simplement com "La Central", està ubicada a un extrem de l'horta de Sant Joan. És un edifici rectangular de planta baixa i primer pis, que ha tingut diverses fases de construcció. El canal que alimenta les turbines arriba per la façana principal, que té el cos central més elevat que els laterals. Als baixos hi ha un porxo de dues arcades. La teulada és a dues aigües.					
PROTECCIÓ:		NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A			
Es protegeixen el volum i les façanes de l'edifici i les turbines del seu interior. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.					
UTILITZACIÓ					
		Central			
RÈGIM JURÍDIC					

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	FÀBRICA DE CIMENT CAN MAS		
LOCALITZACIÓ	Carretera d'Ogassa		
ÈPOCA	AUTOR	RESTAURACIÓ	Dècada dels noranta – Segle XX
DESCRIPCIÓ	La restauració efectuada durant la dècada dels noranta del segle XX va condicionar notablement aquesta fàbrica. Abans d'aquesta intervenció eren apreciables dos cossos, un del segle XIX i l'altre, més estret i a llevant del primer, que va acollir, a la dècada dels anys 30, un motor semi-diesel. El conjunt és de planta irregular, amb les obertures a la façana principal. L'interior conserva alguns elements del procés de fabricació del ciment i les estructures de càrrega, de dimensions força notables. L'edifici està comunicat amb la fàbrica de làmpades annexa.		
PROTECCIÓ:	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A		
Es protegeixen el volum i les façanes de l'edifici i els elements industrials del seu interior. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Comercial		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

L'any 1896, Martí Mas Tubau, terrissaire de Vic, va sol·licitar l'autorització per aprofitar l'aigua del torrent de Malatosca per produir energia elèctrica. A principis de segle XX, va adquirir el molí de Malatosca i inicià les obres d'aquesta fàbrica de ciment, just al costat de l'estació de ferrocarril de Sant Joan. L'any 1902, Martí Mas Tubau va demanar l'autorització per transportar electricitat a la fàbrica de ciment. Inicialment hi havia una dinamo de corrent continu. Aquesta fàbrica de ciment funcionava amb l'electricitat que produïa la central. Del 1910 al 1923 l'empresa va transferir-se a Antoni Cabot i aquest, l'any 1923, ho va vendre a la Sociedad Anònima de Construcciones, dirigida per l'arquitecte Ignasi Mas. Als anys 30 van canviar la turbina, posant una Francis "Exchervis" horitzontal amb un alternador de la casa ASEA de 115 Kva. Posteriorment es va instal·lar un motor semi-diesel, que funcionava quan baixava poca aigua, i feia funcionar l'alternador de la turbina. Aquest motor es va anul·lar els anys 40. Els propietaris de la central de can Benet van intentar llogar la producció elèctrica; van fer unes proves i no va ser rendible. La central es va tancar a finals dels anys 60.

Programa de Festa Major de Sant Joan de les Abadesses. Oliva de Vilanova, impresor. Barcelona, 1927, p. 72-74

ELEMENT NÚMERO

E4.10

DENOMINACIÓ MAGATZEM TARRÉ

LOCALITZACIÓ Carrer del mestre Josep M. Andreu, 28

ÈPOCA 1951 - 1960 AUTOR Raimon Duran i Reynals RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

Edifici destinat a magatzem de gra. És de planta rectangular, fet d'obra vista amb coberta a dues aigües i de composició formal molt simple i funcional. L'entrada és amb arc rebaixat.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: B

Es protegeix la façana. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Comercial

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Comunitat de propietaris formada per Maria Costa Farrés (04EQ), Carne Guillamon (01MZ), Emili Danés Masdeu (02QX), Bartomeu Picola Charles (05RW) i Natàlia Picola Charles (03WM)

Programa de Festa Major de Sant Joan de les Abadesses. Sant Joan de les Abadesses, 1927. Departament de Cultura. Inventari del patrimoni... Barcelona, 1985, p. 164.

ELEMENT NÚMERO

E4.11

DENOMINACIÓ LA GUIXERA

LOCALITZACIÓ Costat sud de la Carretera N-260

ÈPOCA Començament segle XX AUTOR RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

L'edificació data segurament del finals del segle XIX o començament del segle XX. Pel seu interès arquitectònic està compresa dins el Catàleg de Béns Protegits del Pla general del municipi. Forma part del paisatge tradicional de l'obaga de la muntanya del Colomer, a prop de la carretera de Camprodon i del Ter.

Presenta una estructura de caràcter basilical, amb tres naus: la nau central més ampla i que les dues laterals estava coberta a dues aigües, i les laterals a un sol vessant; la façana principal presenta motius i composició que recorden l'arquitectura pl-ladiana.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A

Es protegeix la volumetria inicial i les façanes. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Abandonada

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	TORRE DE MINES DE TORALLES		
LOCALITZACIÓ	Toralles		
ÈPOCA	1885	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
Construcció de tipus industrial amb pedra treballada a les cantonades.			
PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A			
Es protegeix l'element i l'entorn immediat com resta d'arqueologia industrial de la zona. Qualsevol tipus d'actuació sobre l'edifici ha de ser sol·licitada a la Direcció General de Patrimoni.			
UTILITZACIÓ Abandonada			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Zona d'interés arqueològic.

DENOMINACIÓ	EL CONJUNT MINER DE PARELLA		
LOCALITZACIÓ	Vessant sud de l'ermita de Santa Magdalena de Parella		
ÈPOCA	Inicis S.XX	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
La mina de Parella és l'evidència de l'explotació que va dur a terme per la Compañia Española de Aceites Esquistos, S.A, als nivells margosos que conformen el tram inferior de la formació Armàncies durant els inicis de la primera dècada del segle XX, com a conseqüència de l'alta concentració de betums (hidrocarburs) presents en aquests estrats de roca. Les diverses galeries obertes durant aquest període d'explotació, que fou de poca vàlua econòmica, i l'edifici utilitzat com a possible magatzem o residència dels treballadors, es poden observar actualment entre l'abundant vegetació present a l'indret.			
PROTECCIÓ: NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: B			
Es protegeix les construccions que enmarquen les boques d'accés. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada, per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ Abandonat			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

El Patrimoni Natural i Paisatgístic de Sant Joan de les Abadesses. Monogràfic de la Festa Major. E. Setembre 2008.

DENOMINACIÓ LA BATLLIA

LOCALITZACIÓ Afores

ÈPOCA Segle XVIII

AUTOR

RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

Prototipus de casa agrícola de la vall: de planta quadrada, simètrica, teulada a dues aigües i formada per planta baixa i dos pisos, amb arcades a migdia que formen una eixida. La façana és orientada a migdia.

PROTECCIÓ: BCIL

NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A

Es protegeix el volum i la façana principal. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Habitatge

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Puig i Castells, Antoni. Els masos a Sant Joan de les abadesses en el 1100 aniversari de la repoblació de la vall. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1979; Costa, Perfecte i Santanach, Ma. Dolors. La pagesia a Sant Joan de les Abadesses. Palahí Arts Gràfiques. Girona, 1996, p. 285-286.

DENOMINACIÓ	EL CUBILÀ		
LOCALITZACIÓ	Afores		
ÈPOCA	Segle XIV	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
Masia de planta rectangular, de dos pisos, on destaca, a la cantonada nordoest, un cos adossat en forma de torre. El mas té dues eixides, una migdia i l'altra a ponent i està estructurat per diversos coberts, la pallissa, les corts, l'estatge i l'era, que uneix tots els elements. És possible que la coberta de la torre fos modificada en una data indeterminada: aquest fet li ha manllevat certa esveltesa. La fesomia d'aquest mas permet relacionar-lo amb els masos La Torre i La Roca perquè presenten evidents similituds.			
PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A			
Es protegeix el volum de la casa, inclosa lògicament la torre, així com l'arbreda situada al nord del mas. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ Habitatge			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Puig i Castells, Antoni. Els masos a Sant Joan de les abadesses en el 1100 aniversari de la repoblació de la vall. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1979. Costa, Perfecte i Santanach, Ma. Dolors. La pagesia a Sant Joan de les Abadesses. Palahí Arts Gràfiques. Girona, 1996, p. 285-286.

DENOMINACIÓ	LA FOLCRÀ		
LOCALITZACIÓ	Afores		
ÈPOCA	Segle XIII	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
L'edifici principal del mas està orientat a migdia i el componen dos cossos diferenciats units per una teulada irregular: un dels cossos, l'habitat dels propietaris, és de planta baixa i tres pisos i l'altre, el dels masovers, de dos pisos. La façana del cos principal, el dels propietaris, està estructurada amb grans voltes que protegeixen les eixides. La composició de la façana de l'habitatge dels masovers respon a una solució urbana. Tanmateix, el color de les façanes i la teulada que els uneix, proporcionen certa unitat al conjunt. Juntament amb el mas El Marquès, és un dels exemples més clars de com es divideixen, a nivell d'habitatge, els propietaris i els seus masovers.			
PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A			
Es protegeix el volum, la façana i l'era. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ Habitatge			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Puig i Castells, Antoni. Els masos a Sant Joan de les abadesses en el 1100 aniversari de la repoblació de la vall. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1979. Costa, Perfecte i Santanach, Ma. Dolors. La pagesia a Sant Joan de les Abadesses. Palahí Arts Gràfiques. Girona, 1996, p. 225-227.

DENOMINACIÓ	EL GRAU		
LOCALITZACIÓ	Afores		
ÈPOCA	Segle XIV	AUTOR	RESTAURACIÓ Segle XVIII i XX
DESCRIPCIÓ			
Masia formada per tres edificis: la cort, la pallissa i l'estatge. L'edifici principal està format per planta baixa i dos pisos, tots ells amb eixida pel cantó de migdia. Cal destacar la pallissa de dos pisos.			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	A
Es protegeix el volum, les façanes i les construccions annexes. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Habitatge		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Puig i Castells, Antoni. Els masos a Sant Joan de les abadesses en el 1100 aniversari de la repoblació de la vall. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1979. Costa, Perfecte i Santanach, Ma. Dolors. La pagesia a Sant Joan de les Abadesses. Palahí Arts Gràfiques. Girona, 1996, p. 219-220.

DENOMINACIÓ	EL MARQUÈS		
LOCALITZACIÓ	Afores		
ÈPOCA	Segle XVIII	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
La masia està formada per un edifici principal, estructurat amb dos cossos diferenciats quant a volum i composició, però alhora adossats. Un és el dels propietaris, de la planta baixa, dos pisos i golfes, amb teulada a dues aigües i amb seccions d'arcades i eixides a ponent. En contraposició a aquesta façana, que seria la pròpia d'un mas, hi ha la façana de migdia, de fesomia urbana i que és la d'entrada a l'edifici. L'altre cos, el dels masovers, respon a una tipologia molt més simple i sense pretensions. Al voltant d'aquesta estructura es disposen les corts i les cabanyes. Per l'entorn i les diferents tipologies arquitectòniques d'aquest mas, es considera un dels més interessants de la vall.			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	A
Es protegeix el volum i les façanes. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Habitatge		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Puig i Castells, Antoni. Els masos a Sant Joan de les abadesses en el 1100 aniversari de la repoblació de la vall. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1979. Costa, Perfecte i Santanach, Ma. Dolors. La pagesia a Sant Joan de les Abadesses. Palahí Arts Gràfiques. Girona, 1996, p. 219-220.

DENOMINACIÓ	PERELLA		
LOCALITZACIÓ	Afores		
ÈPOCA	Segle IX	AUTOR	RESTAURACIÓ Segle XII - XVIII

DESCRIPCIÓ

El mas Perella és dels més antics de la vall de Sant Joan; surt esmentat a l'acta de consagració de l'església del Monestir de Sant Joan l'any 887. El nucli primitiu de la casa ha estat respectat, afegint les edificacions auxiliars a la part posterior. La planta de l'edifici principal és rectangular, amb teulada a dues aigües. Està format per planta baixa, dos pisos i golfes. Cal destacar la façana principal, orientada a migdia, ordenada amb tres registres d'arcades que formen l'eixida.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A
Es protegeix el volum i les façanes de l'edifici principal. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Habitatge

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

A quaranta metres del mas, es troba l'ermita de Santa Magdalena de Parella (01-011).
Puig i Castells, Antoni. Els masos a Sant Joan de les abadesses en el 1100 aniversari de la repoblació de la vall. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1979. Costa, Perfecte i Santanach, Ma. Dolors. La pagesia a Sant Joan de les Abadesses. Palahí Arts Gràfiques. Girona, 1996, p. 220-223.

DENOMINACIÓ	EL PLANÀS		
LOCALITZACIÓ	Afores		
ÈPOCA	Segle XIV	AUTOR	RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

El mas està format per un conjunt d'edificis superposats a partir d'un nucli original. El porxo està situat a migdia del grup, aprofitant la irregularitat del terreny. Cal destacar la pallissa, orientada a migdia, que té una interessant forma arquitectònica: dues arcades donen l'accés a la planta baixa; posteriorment, es va construir un altre planta amb grans obertures.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: B
Es protegeix la pallissa i l'era. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Habitatge

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Puig i Castells, Antoni. Els masos a Sant Joan de les abadesses en el 1100 aniversari de la repoblació de la vall. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1979. Costa, Perfecte i Santanach, Ma. Dolors. La pagesia a Sant Joan de les Abadesses. Palahí Arts Gràfiques. Girona, 1996, p. 327-329.

DENOMINACIÓ	LA ROCA		
LOCALITZACIÓ	Afores		
ÈPOCA	Segle XIV	AUTOR	RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

Conjunt d'edificis comunicats per l'era. Destaca especialment l'estatge, amb coberta a dues aigües, de planta rectangular on, a l'extrem nordoest, s'aixeca una estructura en forma d'esvelta torre. A ponent se situa la pallissa que, tot i les edificacions afegides, conserva la seva forma original. La fesomia d'aquest mas permet relacionar-lo amb els de La Torre i el Cubilà pequè presenten evidents similituds.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A

Es protegeix el volum de l'estatge principal, en especial, la torre, i també el volum de la pallissa. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Habitatge

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Puig i Castells, Antoni. Els masos a Sant Joan de les abadesses en el 1100 aniversari de la repoblació de la vall. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1979. Costa, Perfecte i Santanach, Ma. Dolors. La pagesia a Sant Joan de les Abadesses. Palahí Arts Gràfiques. Girona, 1996, p. 416-418.

DENOMINACIÓ	SANTIGOSA		
LOCALITZACIÓ	Afores		
ÈPOCA	Segle X	AUTOR	RESTAURACIÓ Ampliació Segle XVIII

DESCRIPCIÓ

El mas està format per un conjunt de quatre edificis esglaonats, per adaptar-se a la forta pendent del terreny. Correspon a una tipologia de masia fortificada. Els quatre edificis són l'estatge principal, de tres plantes i façana principal amb dos registres d'arcades i orientada a migdia, dues pallisses i les corts pels animals.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A

Es protegeixen els volums dels edificis, així com la façana de l'estatge principal. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Habitatge

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Puig i Castells, Antoni. Els masos a Sant Joan de les abadesses en el 1100 aniversari de la repoblació de la vall. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1979. Costa, Perfecte i Santanach, Ma. Dolors. La pagesia a Sant Joan de les Abadesses. Palahí Arts Gràfiques. Girona, 1996, p. 143-146.

DENOMINACIÓ	LA SERRA DEL CADELL		
LOCALITZACIÓ	Afores		
ÈPOCA	Segle XIV	AUTOR	RESTAURACIÓ Reformada 1770
DESCRIPCIÓ			
Masia de dimensions considerables, d'esquema funcional i tipologia interessants. L'edifici principal, de planta baixa i dos pisos, està orientat a migdia i la façana principal té triple secció d'arcades de perfecta disposició i simetria. Una pared encercla l'era i l'accés al mas es fa a través d'una gran porta adovellada. La pallissa està orientada a sudoest. Cal remarcar també l'arquitectura d'algunes edificacions auxiliars, així com una complexa xarxa de canals de regadiu, avui en desús.			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	A
Es protegeix el volum, les façanes i els edificis annexos. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Habitatge		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Puig i Castells, Antoni. Els masos a Sant Joan de les abadesses en el 1100 aniversari de la repoblació de la vall. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1979. Costa, Perfecte i Santanach, Ma. Dolors. La pagesia a Sant Joan de les Abadesses. Palahí Arts Gràfiques. Girona, 1996, p. 143-146.

DENOMINACIÓ	LA TORRE		
LOCALITZACIÓ	Afores		
ÈPOCA	Segle XVII	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
Conjunt format per una torre com a nucli central i d'unió entre les edificacions secundàries o cabanes que l'envolten. El volum dels cossos del conjunt li proporciona una unitat estructural molt remarcable, sobretot per la visió peculiar que hom té quan acedeix a la vila des de Ripoll.			
PROTECCIÓ:	BCIN	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	MONUMENT
Declarada BCIN. BOE 05/05/1949. Es protegeix el volum de conjunt, en particular la torre. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Puig i Castells, Antoni. Els masos a Sant Joan de les abadesses en el 1100 aniversari de la repoblació de la vall. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1979. Costa, Perfecte i Santanach, Ma. Dolors. La pagesia a Sant Joan de les Abadesses. Palahí Arts Gràfiques. Girona, 1996, p. 139-140.

DENOMINACIÓ	EL VERDAGUER		
LOCALITZACIÓ	Afores		
ÈPOCA	AUTOR	RESTAURACIÓ	Reformada 1770
DESCRIPCIÓ			
El mas està estructurat a partir d'un nucli central, format per un cos més elevat, que fa de nexa de les dues construccions més notables. Cal destacar la cuina amb foc central. Conserva una capella al seu interior, dedicada a la Mare de Déu del Roser.			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	A
Es protegeix el volum, les façanes i la capella interior. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Habitatge		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Puig i Castells, Antoni. Els masos a Sant Joan de les abadesses en el 1100 aniversari de la repoblació de la vall. Programa de Festa Major de Joan de les Abadeses, 1979. Costa, Perfecte i Santanach, Ma. Dolors. La pagesia a Sant Joan de les Abadeses. Palahí Arts Gràfiques. Girona, 1996, p. 88-92.

DENOMINACIÓ	CAN JOMBI		
LOCALITZACIÓ	Afores		
ÈPOCA	AUTOR	RESTAURACIÓ	
DESCRIPCIÓ			
Casa de pagès de dimensions reduïdes formada per diversos cossos ajuntats entre ells: l'estatge, la pallissa i les corts. El joc de volums aconseguit, juntament amb l'entorn de la baga de Valfogona, converteixen la casa i els voltants en un dels llocs més ben conservats del terme, sense agressions ni modificacions substancials.			
PROTECCIÓ:		NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	A
Es protegeix el volum. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Habitatge		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Costa, Perfecte i Santanach, Ma. Dolors. La pagesia a Sant Joan de les Abadeses. Palahí Arts Gràfiques. Girona, 1996, p. 429-430

DENOMINACIÓ	ERA D'EN SERRALTA		
LOCALITZACIÓ	Carrer Parassols i Pi		
ÈPOCA	AUTOR	RESTAURACIÓ	Reconstrucció (mirar data al plafó)

DESCRIPCIÓ

L'era d'en Serralta és un espai situat en un extrem de la Vila Vella, just a la part superior d'un fort marge del riu Arçamala. L'era estava encerclada per una pallissa, la casa pairal i dos murs, un a ponent, que respon al traçat de la muralla medieval en aquest sector i de la que, segurament, forma part, i un altre al cantó oposat, que limita amb el carrer públic dedicat a l'historiador Parassols i Pi. Era molt interessant la gran arcada de pedra que sustentava la coberta de la pallissa. Una reconstrucció recent, a més de renovar la coberta, ha substituït bona part de la volta original per una altra de formigó, material que també s'ha utilitzat en el mur de llevant. Un portal, que no s'ha modificat, dona accés a l'era i al conjunt.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeix l'espai, el portal i la pallissa. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	EL COLL		
LOCALITZACIÓ	Afores		
ÈPOCA	XIV -XIX	AUTOR	RESTAURACIÓ Reformada el segle XVIII

DESCRIPCIÓ

Hi ha referències del Coll almenys des del segle XIV. Forma part del patrimoni rural històric del municipi i del paisatge tradicional de la plana del Ter al peu dels solells d'amunt, entre la riera de Malatosca i del torrent de Coll de Pal. És una mostra del tipus arquitectònic de gran masia de planta aproximadament quadrada, un sol volum i teulada a dues aigües; façana principal amb composició simètrica de les obertures, les centrals de les plantes primera i segona consistents en galeries d'arcs rebaixats, resultat de reforma o ampliacions dels segles XVIII i XIX; presideix, per la seva alçada i volum, la resta de construccions de menor dimensió i interès, auxiliars de les feines i activitats pròpies de la pagesia. És una mostra del tipus arquitectònic de gran masia de planta aproximadament quadrada, un sol volum, i teulada a dues aigües; façana principal amb composició simètrica de les obertures, les centrals de les plantes primera i segona consistents en galeries d'arcs rebaixats, resultat de reforma o ampliacions dels segles XVIII i XIX; presideix, per la seva alçada i volum, la resta de construccions de menor dimensió i interès, auxiliars de les feines i activitats pròpies de la pagesia.

PROTECCIÓ: NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeix el volum, i les façanes de l'edifici principal. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Habitatge

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	MURALLA. Tram de Ponent i Torre Saltant		
LOCALITZACIÓ	Front de ponent de la Vila Vella		
ÈPOCA	Segle XIII - XIV	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
El llenc de muralla situat prop de la font d'en Roca és el més complet i ben conservat. A l'origen, la muralla encerclava tota la Vila Vella, incloent-hi el clos monàstic. Hi havia, també diversos portals d'accés al recinte, un dels quals, prop d'aquest indret. Algunes de les cases de l'extrem oposat a la torre estan fonamentades amb el parament de la muralla.			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	MONUMENT
Es protegeix l'element i el seu entorn. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA
Hi ha restes de la muralla arreu de la Vila Vella: una aproximació als fragments conservats es troba a la referència bibliogràfica de Ferrer. Junyent, Eduard. El monestir... Sant Joan de les Abadesses, 1976, p. 133-134. Ferrer, Joan. La Vila Vella de Sant Joan de les Abadesses. Programa de Festa Major, 1997. Impremta Baronal, Sant Joan de les Abadesses, p. 4, 11, 12.

ELEMENT NÚMERO
OC 1.02

DENOMINACIÓ	MURALLA. Restes del Tram entre el Pg. del Comte Guifré i del carrer Major.		
LOCALITZACIÓ	Passeig del comte Guifré, 2		
ÈPOCA	Segle XIV	AUTOR	RESTAURACIÓ 1982
DESCRIPCIÓ			
L'any 1982, amb la obertura d'un local comercial, es va netejar el subsòl i la planta baixa de la casa situada al passeig del comte Guifré cantonada amb el carrer Major. Es va localitzar el basament i alguns elements defensius d'un tram de muralla. També, per la banda del carrer Major, es va recuperar l'element que correspon al sistema de tancament del portal d'accés a la Vila Vella.			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	B
Es protegeixen la façana, les obertures descobertes i el llenc de muralla visible a la planta soterrani. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Comercial		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Es interessant fer notar que, durant la intervenció descrita, a més de la muralla, es va localitzar l'edifici contiguü, la tipologia del qual correspondria a un habitatge amb pati interior i central.

ELEMENT NÚMERO
OC 2.01

DENOMINACIÓ	PONT NOU		
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	1914 – 1920	AUTOR	Federico Moreno
RESTAURACIÓ	Arcada principal 1941 i eixamplament 1995		
DESCRIPCIÓ			
Pont al seu pas pel riu Ter, compost per un tram de dotze arcades de fàbrica de carreuons, que salven el desnivell dels marges del riu, un tram de formigó armat que travessa pròpiament el riu. Correspon a la carretera C-26, al seu pas per la vila.			
PROTECCIÓ:	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A		
Es protegeix el pont. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Ferrer, Joan. 75 anys de la inauguració del Pont Nou. Programa de Festa Major, 1995. Impremta Baronal, Sant Joan de les Abadesses. Albareda-Ferrer. Sant Joan de les Abadesses. Quaderns de la Revista de Girona (57) 1995, p. 24-25.

DENOMINACIÓ	PONT VELL		
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	1128 - 1138	AUTOR	Francisco Pons-Sorolla
RESTAURACIÓ	Refet Segle XV. Reconstrucció 1976		
DESCRIPCIÓ	El Pont Vell va ser construït entre els anys 1128 i 1138 per encàrrec de l'abat Berenguer Arnau i va ser bastit amb l'ajut econòmic i personal de nobles i pagesos de la vall. La forma arquitectònica no és la que ens arribà fins al 1939, perquè durant el segle XIV s'hi van fer diverses reparacions. El terratrèmol de 1428 devia afectar-lo. El Pont Vell era format per una gran arcada central, apuntada, de trenta-tres metres de llum, amb dos arcs de descàrrega, un apuntat i l'altre semicircular; unes reparacions d'urgència van tancar dos arcs més de descàrrega, semicirculars. El 8 de febrer de 1939, durant la retirada republicana, es va dinamitar. El 4 de juliol de 1976, sota la direcció de l'arquitecte Francisco Pons-Sorolla, es va inaugurar el Pont Vell reconstruït.		
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	MONUMENT
Es protegeix el pont i l'entorn més immediat als seus estreps. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA
El tram nord conserva un fragment d'empedrat corresponent a l'antic pont, recuperat durant les obres de reconstrucció i localitzat a un nivell inferior a l'actual. Albareda-Ferrer. Sant Joan de les Abadesses. Quaderns de la Revista de Girona (57) 1995, p. 24-25.

DENOMINACIÓ	PONT DE PERELLA		
LOCALITZACIÓ	Afores		
ÈPOCA	1915	AUTOR	Miquel Pallàs Sala
RESTAURACIÓ			
DESCRIPCIÓ	Pont d'un sol arc, de mig punt i de gran llum; l'alçada en el seu punt màxim respecte el riu és de 25 metres. La fàbrica és de pedra de riu. És destacable per la seva esbeltesa. Està situat a uns cent metres de la carretera C-38. A la cara nord del pont hi ha una placa, difícil de veure, que proporciona les dades bàsiques de la construcció del pont. El va fer construir Josep M. De Sitjar i de Togores l'any 1915 per poder accedir al mas Perella, de la seva propietat. La construcció va anar a càrrec de Miquel Pallàs Sala, mestre d'obres de Sant Julià de Vilatorrada.		
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	A
Es protegeix el pont. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	PONT DE RIBAMALA				
LOCALITZACIÓ	Afores				
ÈPOCA	Segle XIV	AUTOR	Gustave Eiffel	RESTAURACIÓ	Dècada dels noranta. Segle XX
DESCRIPCIÓ					
Pont metàl·lic sobre el riu Ter de tres vans que descansen damunt de quatre pilars, de fàbrica de pedra, dos d'ells situats al mig del curs del riu.					
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:		A	
Es protegeix la totalitat de l'estructura metàl·lica i els pilars. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.					
UTILITZACIÓ					
RÈGIM JURÍDIC					

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

El 1930 el pont es deuria reforçar si fem cas d'una placa que hi ha en una barana exterior, mà esquerra, direcció Ripoll, diu això: "Sociedad Española de Construcciones GALINDO. Año 1930. Bilbao. Babcock & Wilcox". A la dècada dels anys noranta del segle XX es col·locà una barana de ferro i la zona de circulació es va adaptar amb formigó per facilitar el pas de vehicles cap al veïnat de Rodonella. Forma part del circuit cicloturista anomenat "Ruta del Ferro".

DENOMINACIÓ	PONT DEL ROSER		
LOCALITZACIÓ	Afores		
ÈPOCA	Segle XIV	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
Pont, utilitzat a l'origen pel ferrocarril, sobre el torrent del Roser, amb una sola arcada de gran llum.			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	A
Es protegeix el pont. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

ELEMENT NÚMERO
OC 2.06

DENOMINACIÓ	PONT DEL SOLÀ		
LOCALITZACIÓ	Afores		
ÈPOCA	Segle XIX	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
Pont, utilitzat a l'origen pel ferrocarril, amb una sola arcada de gran llum.			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	A
Es protegeix el pont. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

ELEMENT NÚMERO
OC 2.07

DENOMINACIÓ	PONT DE LA PLANA		
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	1938 - 1942	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
El pont de la Plana fou començat l'any 1938 per salvar el fort pendent de l'Arçamala en aquest punt i accedir a uns plans on estava previst de construir un grup de trinxeres per a protegir els santjoanins per aquesta finalitat. La fàbrica del pont és de pedra, amb dues arcades de mig punt sostingudes per un pilar central i els estreps corresponents, que arrenquen dels marges. La barana és d'obra. Va ser enllestit l'any 1942.			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	A
Es protegeix el pont. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Aquest pont serveix de suport per a transportar els serveis del gas i el telèfon.

ELEMENT NÚMERO
OC 2.08

DENOMINACIÓ	PONT DEL PAGÈS		
LOCALITZACIÓ	Afores		
ÈPOCA	AUTOR	RESTAURACIÓ	
DESCRIPCIÓ			
Antic pont del camí ral de Sant Joan de les Abadesses a Sant Pau de Segúries, situat a llevant, a un nivell més baix i a pocs metres del pont de la carretera C-26.			
PROTECCIÓ:	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A		
Es protegeix el pont. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Abandonat		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

--

ELEMENT NÚMERO
OC 2.09

DENOMINACIÓ	PONT DEL NOGUER		
LOCALITZACIÓ	Afores		
ÈPOCA	Segle XIX	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
Pont de l'antic traçat de la carretera de Sant Joan de les Abadesses a Sant Pau de Segúries, construït entre els anys 1887 i 1892. Per la seva tipologia i per les poques modificacions que ha sofert, és interessant de preservar-lo, com a un dels únics testimonis que queden d'un determinat mètode constructiu i d'un anterior traçat, corregit i superat per l'actual carretera C-26.			
PROTECCIÓ:		NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A	
Es protegeix el pont. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Ferrer, Joan. 75 anys de la inauguració del Pont Nou. Programa de Festa Major, 1995. Impremta Baronal, Sant Joan de les Abadesses, p. 7.

ELEMENT NÚMERO
OC 2.10

DENOMINACIÓ	CASETA DE LES CASASSES		
LOCALITZACIÓ	Afores		
ÈPOCA	Segle XIX	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
Edifici de dimensions reduïdes, amb coberta a dues aigües i de composició de façanes molt simple, just a tocar al traçat de l'antic ferrocarril de Granollers a Sant Joan de les Abadesses, en el seu tram entre aquesta vila i l'estació de Toralles, just després d'un encreuament amb la carretera d'Ogassa. Quedà en desús quan es va suprimir el ferrocarril entre Sant Joan i l'esmentada estació de Toralles.			
PROTECCIÓ: NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A			
Es protegeix el volum i les façanes. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA
L'antic traçat del ferrocarril actualment està habilitat com a via verda i rep l'apel·latiu de Ruta del Ferro.

ELEMENT NÚMERO
OC 2.11

DENOMINACIÓ	LA CASETA		
LOCALITZACIÓ	Afores		
ÈPOCA	Segle XIX	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
Edifici de dimensions reduïdes, amb coberta a dues aigües i de composició de façanes molt simple, just a tocar al traçat de l'antic ferrocarril de Granollers a Sant Joan de les Abadesses, en el seu tram entre Ripoll i Sant Joan i situada a pocs metres del pont del Roser, en direcció a Ripoll. Vora aquest edifici hi passa el camí que es dirigeix, entre altres, al mas La Tolosa.			
PROTECCIÓ: NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A			
Es protegeix el volum i les façanes. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA
L'antic traçat del ferrocarril actualment està habilitat com a via verda i rep l'apel·latiu de Ruta del Ferro. El peculiar paratge que rodeja aquest edifici havia estat concorregut, dècades enrera, per la gent de la vila que hi solia celebrar alguna festa, tot berenant, i aixoplugats per un grup de pins pinyoners, espècie que actualment està desapareguda del terme de Sant Joan. Aquest grup de pins se'l coneixia com "els pins de la caseta".

ELEMENT NÚMERO
OC 2.12

DENOMINACIÓ	ESTACIÓ DE TORALLES		
LOCALITZACIÓ	Afores		
ÈPOCA	Segle XIX	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
Antiga estació terminal del ferrocarril de Granollers a Sant Joan de les Abadesses, situada just a tocar de la carretera d'Ogassa. Edifici de planta rectangular, de tipologia plenament industrial, compost de planta baixa i pis, teulat a dues aigües i de composició de façanes funcional. A prop d'ell hi havia un magnífic cobert, a dues aigües, amb encavallades de melis: d'aquell edifici tan sols en resta el fossat del pla de les vies.			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	A
Es protegeix el volum i les façanes de l'edifici i el seu entorn, en especial, la configuració del pati de les vies. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Abandonat		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Popularment també se'l coneix com a "Pont de les Bruixes", perquè és un dels escenaris de la llegenda de "Les bruixes de Malatосca"
Esteve, Josep et alit. Els ponts que duen a la vila. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1975..

ELEMENT NÚMERO
OC 2.13

DENOMINACIÓ	PONT DE MALATOSCA		
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	AUTOR	RESTAURACIÓ	
DESCRIPCIÓ			
Petit pont, d'una arcada de mig punt, de tipologia molt alterada respecte l'original – sobretot pel que fa a l'espai de circulació -, que devia ser, probablement, construït en època medieval. Es troba situat just tocar el molí de Malatосca. L'abundant vegetació del seu entorn dificulta, també, un anàlisi més precís. En una data indeterminada, potser quan es pavimentà (1980), hom col·locà uns ferros i cables a modus de barana.			
PROTECCIÓ:	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:		A
Es protegeix el pont. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Popularment també se'l coneix com a "Pont de les Bruixes", perquè és un dels escenaris de la llegenda de "Les bruixes de Malatосca".
Esteve, Josep et alit. Els ponts que duen a la vila. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1975.

ELEMENT NÚMERO
OC 2.14

DENOMINACIÓ	PONT DE LA GRANOTA		
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	AUTOR	RESTAURACIÓ	
DESCRIPCIÓ			
Antic pont situat entre la casa de la Granota i el polígon industrial de Cal Gat. El difícil accés impedeix de fer-ne una acurada descripció. Tanmateix, les proporcions de la construcció són notables i correspon a un pont de l'antic camí ral de Sant Joan a Ripoll. El seu estat de conservació és lamentable perquè es troba en part descalçat i la seva volta enfonsada en la meitat de la secció. L'origen pot ser perfectament baix medieval.			
PROTECCIÓ:	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A		
Es protegeix el pont. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Abandonat		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Esteve, Josep et alit. Els ponts que duen a la vila. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1975.

ELEMENT NÚMERO
OC 2.15

DENOMINACIÓ	RUTA DEL FERRO, ESTACIÓ DEL FERROCARRIL, MAGATZEM I ELEMENTS RELACIONATS		
LOCALITZACIÓ	Des de Rodonella fins la Toralles		
ÈPOCA	1880	AUTOR	RESTAURACIÓ 1998 - 2006
DESCRIPCIÓ			
L'any 1980 es va suprimir el tram Ripoll - Sant Joan de les Abadesses de la línia del ferrocarril. Amb els anys, el procés de degradació semblava imparable. Entre els anys 1998 i 1999, l'Ajuntament va impulsar la ordenació urbanística del sector de l'Estació que va comportar, sobretot, la conservació d'uns edificis i elements emblemàtics del passat ferroviari de la vila: l'edifici de l'estació de viatgers – que per concessió administrativa està gestionat per un restaurant -, un magatzem i els dipòsits d'aigua, a més d'algun altre element mecànic auxiliar. L'any 2006 s'ha inaugurat la rehabilitació del magatzem, utilitzat com alberg.			
PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A			
Es protegeixen tots els elements relacionats amb el ferrocarril conservats al voltant de la ruta i del del Parc de l'Estació, en especial els volums i les façanes dels edificis (magatzem, estació, i dipòsits). Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

ELEMENT NÚMERO
OC 2.16

DENOMINACIÓ	CASETA DE RIBAMALA		
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	Segle XIX	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
Edifici de planta baixa i pis amb coberta a dues aigües i de composició de façanes molt simple, just a tocar al traçat de l'antic ferrocarril de Granollers a Sant Joan de les Abadesses, en el seu tram entre Ripoll i Sant Joan i situada a pocs metres del pont de ferro de Ribamala, en direcció a Ripoll. Vora aquest edifici hi passa el camí que es dirigeix, entre altres, al mas Rodonella.			
PROTECCIÓ:	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A		
Es protegeix el volum i les façanes. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

L'antic traçat del ferrocarril actualment està habilitat com a via verda i rep l'apel·latiu de Ruta del Ferro.

ELEMENT NÚMERO
OC 2.17

DENOMINACIÓ	PONT DE CAN BATLLE		
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	Finals Segle XIX	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ	Pont situat al costat de la pista forestal que, des del pont del Reixac, es dirigeix als masos de l'Urgell, Reixac i can Batlle. De fet, segons les informacions facilitades, és més pròpiament un aqüeducte d'aigua; el pont sustenta una conducció que condueix l'aigua fins el mas Reixac, situat a uns quants centenaris de metres, el propietari del qual va promoure la seva construcció en una data, possiblement, no gaire més reculada que el darrer quart del segle XIX.		
PROTECCIÓ:	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A		
Es protegeix el pont. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Abandonat		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

ELEMENT NÚMERO
OC 2.18

DENOMINACIÓ		PONT DE RODONELLA	
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	Segle XIX	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
Pont d'una arcada, rebaixada, construït per facilitar el pas entre les propietats atravesades pel ferrocarril Granollers – Sant Joan de les Abadesses. El seu aparell constructiu és el totxo. És un element més vinculat amb la història del ferrocarril de Sant Joan de les Abadesses.			
PROTECCIÓ:		NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A	
Es protegeix el pont. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

L'antic traçat del ferrocarril actualment està habilitat com a via verda i rep l'apel·latiu de Ruta del Ferro.

ELEMENT NÚMERO
OC 2.19

DENOMINACIÓ	PONT DE LA CASETA		
LOCALITZACIÓ	Afores		
ÈPOCA	AUTOR	RESTAURACIÓ	
DESCRIPCIÓ			
Antic pont, de petites dimensions, situat a l'encreuament del camí de can Baixora i el camí de la Granota, que ressegueix el traçat d l'antic camí ral entre Sant Joan i Ripoll. L'origen pot ser perfectament baix medieval.			
PROTECCIÓ:	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:		A
Es protegeix el pont. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

ELEMENT NÚMERO
OC 2.20

DENOMINACIÓ	PONT DE LES MENTIDES	
LOCALITZACIÓ		
ÈPOCA	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ		
Petit pont construït amb pedres ben rejuntades; l'arc es rebaixat. Està situat prop de la carretera C-26, just abans dels plans de la Coromina del Bac. El rec dit també de les Mentides, està soterrat a partir d'aquest pont i travessa les noves edificacions de l'eixample santjoaní.		
PROTECCIÓ:	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A	
Es protegeix el pont. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.		
UTILITZACIÓ		
RÈGIM JURÍDIC		

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

ELEMENT NÚMERO
OC 3.01

DENOMINACIÓ		CANAL DE CAL GAT			
LOCALITZACIÓ					
ÈPOCA		AUTOR		RESTAURACIÓ	
DESCRIPCIÓ					
El canal de conducció d'aigua, des de la resclosa fins a la central, té una llargada de 1.500m., una amplada de 4m. i una alçada de 2m. La major part del recorregut és soterrat. El canal està construït amb pedres unides amb ciment. L'entorn del canal està integrat per camps de conreu, cases de pagès i la fàbrica de tripa FIBRAN S.A.. Si bé canal passa per aquesta empresa, no en fa cap ús industrial i l'aigua es condueix a la central hidroelèctrica de Cal Gat.					
PROTECCIÓ:		BCIL		NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A	
Es protegeixen el canal i el seu traçat. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.					
UTILITZACIÓ		Aprofitament			
RÈGIM JURÍDIC					

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	CANAL DE RIBAMALA		
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	AUTOR	RESTAURACIÓ	
DESCRIPCIÓ			
El canal de conducció d'aigua és d'uns 400 metres, una alçada de 2,5 m, i una amplada que oscil·la entre 2,40 m i 3m. Canal curt, però en tenir un desnivell considerable i poca amplada comporta que l'aigua arribi a la central amb rapidesa. El salt és d'uns 10 – 12 metres. La fàbrica és de còdols i ciment, però també presenta alguns trams refets amb formigó. El seu recorregut és parcialment soterrat excepte el tram que va de la resclosa a les instal·lacions de l'Agrupació Esportiva del Ripollès. La construcció va anar a càrrec d'Agapito Mateo (Barcelona) i de Joan Roca, s'ocupà dels trams en què el canal havia de travessar la desapareguda línia de tren i la carretera C-26.			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A	
Es protegeixen el canal i el seu traçat. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Aprofitament		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	CANAL ESPONA		
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	1901	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
El canal de conducció d'aigua, des de la resclosa, situada prop de la fàbrica Llaudet, fins a l'entrada a la fàbrica, transcorre cobert en la major part del seu recorregut, tot seguit el marge esquerra del riu Ter. Tanmateix, prop de la capella del Prat, ja dins del nucli urbà de la Vila, és visible i passa just al costat de la plaça Ciutat de Barcelona, Escorxador i camp de futbol. La llargada total del canal és de 1482 metres.			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A	
Es protegeixen el canal i el seu traçat. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Aprofitament		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ		CANAL DE LA CENTRAL	
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	Segle XIX	AUTOR	RESTAURACIÓ 1944
DESCRIPCIÓ			
El canal de conducció d'aigua, des de la resclosa, situada prop de la confluència de Ter amb l'Arçamala, fins a l'edifici de la Central, transcorre descobert en la totalitat del seu recorregut. La llargada total del canal és de 200 metres i travessa el paratge denominat l'Horta de Sant Joan, espai dedicat al cultiu d'horts. L'any 1896 el Govern Civil de Girona va autoritzar l'aprofitament hidràulic a Patllari Comamala. La fàbrica tèxtil J. Espona, l'any 1922, va adquirir l'aprofitament a la companyia "La Eléctrica de Ripoll. L'aigüat de l'octubre del 1940 va malmetre la resclosa, el canal i es va endur la casa comporta. Tot el complex (resclosa i canal) es va reconstruir l'any 1944.			
PROTECCIÓ: BCIL		NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A	
Es protegeixen el canal i el seu traçat. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ		Aprofitament hidroelèctric	
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ		CANAL DE CAN BENET	
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	1924	AUTOR	Josep March, enginyer
		RESTAURACIÓ	
DESCRIPCIÓ			
El canal té una llargada de 2.375 metres i travessa les finques de la Folcrà, el Marquès i el Grau. Poc després d'aquesta casa hi ha la reixa de neteja de les aigües. A partir d'aquest punt, l'aigua es condueix per mitjà d'una canonada que, al seu tram final, queda integrada en un pont per sobre del torrent del Coll del Pal. Un primer tram del canal transcorre adossat a la pedra natural, al marge dret del riu Ter, per mitjà d'un aparell constructiu agosarat. Des del pont de Perella hom pot comprovar fàcilment aquesta solució constructiva i, també, veure l'antiga central que va funcionar entre els anys 1903 i 1924 la qual era alimentada per aquest canal. En segon tram el canal segueix una tipologia constructiva habitual i travessa pel mig dels camps de les finques del Marquès i el Grau.			
PROTECCIÓ:		BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A
Es protegeixen els canal i el seu traçat. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ		Aprofitament	
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA
L'any 1902, el Govern Civil de Girona va autoritzar aquest aprofitament a favor de Ramon Benet.

DENOMINACIÓ RESCLOSA I CANAL LLAUDET

LOCALITZACIÓ

ÈPOCA Finals S. XIX

AUTOR

RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

El canal de conducció d'aigua des de la resclosa, situada uns 800 m aigües amunt, fins a l'entrada a la fàbrica, transcorre seguint la riba esquerra del Ter.

PROTECCIÓ: BCIL

NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: A

Es protegeixen la resclosa i el canal, i el seu traçat. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Aprofitament hidràulic.

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	ORATORI DE SANT ANTONI		
LOCALITZACIÓ	Muntanya de Sant Antoni		
ÈPOCA	1886	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
Petita construcció, de caire popular i de planta quadrangular, on dins d'una fornícula i protegit per una reixa, hi ha la imatge del sant.			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	
Es protegeix l'element. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General o Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Oratori		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

En una fotografia de la muntanya de Sant Antoni, realitzada l'any 1908, ja s'observa aquest element

DENOMINACIÓ	ORATORI DE LA SERRA DEL CADELL		
LOCALITZACIÓ	Prop del mas La Serra del Cadell		
ÈPOCA	1777	AUTOR	RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

Oratori dedicat a Sant Isidre, construït amb pedra arenisca treballada, de planta quadrada i situat a uns 100 metres del mas La Serra del Cadell. Fou edificat sobre una paret de marge que deixava la construcció sobre el mateix nivell de la plana de la Serra, però per damunt de la planta contigua, coneguda com la plana de Sant Isidre. La llinda d'aquest pedrò, que diu "Consalva dirruïda 1777" ens indica que molt probablement prop d'aquest indret hi havia un antic mas, ben documentat, de com Consalva o Casadevall. L'interior de l'oratori conserva el ninxol semicircular però, actualment, sense cap imatge de culte.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeix l'element. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ	Abandonat
-------------	-----------

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Costa, Perfecte i Santanach, Ma. Dolors. La pagesia a Sant Joan de les Abadesses. Palahí Arts Gràfiques. Girona, 1996, p. 146-147

DENOMINACIÓ	RETAULES I FORNÍCULES URBANES		
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	Segle XIX - XX	AUTOR	RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

En alguns carrers i places, adossats a les façanes, trobem aquests elements de religiositat popular en forma de petites capelles, ninxols amb escultures o plafons ceràmics. Esmenten els següents: Can Capell un plafó ceràmic (carrer Jussà); cantonada carrer Faura amb carrer Corriols (una capella dedicada al Sagrat Cor i un plafó ceràmic); a la plaça Major Can Vilella (plafó ceràmic) i can Blanxart (ninxol amb la Mare de Déu del Roser), edifici de Correus (un plafó ceràmic amb la representació de Sant Joan baptista); edifici cantonada carrer del beat Miró i Pere Rovira (un ninxol amb l'escultura del Sagrat Cor); carrer del beat Miró (capella de la Mare de Déu del Roser); carrer Berenguer Arnau (un plafó en relleu de santa Magdalena).

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeixen aquests elements. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	ORATORI DE LA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT		
LOCALITZACIÓ	Pujada de les Monges		
ÈPOCA	1984	AUTOR	Francesc Fajula / Ramon Vila
RESTAURACIÓ	Trasllat de la capella el 1984		

DESCRIPCIÓ

Aprofitant la urbanització del tram que comunica la pujada de les Monges amb la carretera d'Olot, dins d'un espai de planta triangular, es va construir aquesta font-capella, tot traslladant una altra de més petita, bastida l'any 1959 pels santjoanins Ramon Vila i Pellicer i Francesc Fajula i Pellicer, que estava ubicada a pocs metres de l'actual, vers el marge que dóna al Molí Petit i conegut popularment aquest paratge com "La Moreneta". La font-capella té planta quadrada i està construïda amb formigó. En una de les cares, dins d'una petita cavitat, hi ha la figura de la Mare de Déu de Montserrat, protegida per una reixa. A dues de les cares de la capella es conserva un fragment de la inscripció de l'antiga capelleta; a l'altre cara, hom va col·locar-hi una inscripció commemorativa de la nova inauguració.

PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:
Es protegeix aquest element. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.		

UTILITZACIÓ	Públic
RÈGIM JURÍDIC	

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	ORATORI DE LA MARE DE DÉU DE LURDES		
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	1904	AUTOR	RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

L'any 1904, amb motiu del jubileu de la proclamació del dogma de la Immaculada Concepció de la Verge Maria, un grup de santjoanins va promoure la construcció de la capella de Lurdes. La Guerra Civil espanyola van malmetre l'escultura original i la capella. Un grup de noies de la vila va instal·lar, l'any 1940, una senzilla imatge que pels volts de 1945 va ser substituïda per una altra de més digna, adquirida al taller d'imatgeria "Renacimiento" d'Olot. Finalment, l'any 1957 s'hi va col·locar una altra imatge, d'alabastre, obra de l'escultor Jaume Ribas i Muntaner, que és la que conté actualment la capella.

PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:
Es protegeix aquests element i el seu entorn i accessos. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.		

UTILITZACIÓ
RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA
Ferrer, Joan i Vila, Ramon. Cent anys de la capella de Lurdes 1904-2004. Parròquia de Sant Joan i Sant Pau de les Abadesses. Impremta Garriga, 2004.

DENOMINACIÓ	CREU DELS AFUSELLATS		
LOCALITZACIÓ	Pla de Caramelles		
ÈPOCA	Segle XIX	AUTOR	RESTAURACIÓ 1926

DESCRIPCIÓ

Creu commemorativa del lloc on van ser afusellats, el dia 17 de juliol de 1874, cent divuit soldats liberals, fets presoners per les tropes carlines a Olot el març anterior. Les restes d'aquests soldats ara reposen en un mausoleu del cementiri municipal. Aquest element està format per una base i un fust d'obra, potser de formigó, que sustenta, a la part superior, la creu de ferro pròpiament, subjectada al fust per dues anelles. A la base hi ha dues inscripcions, una que recorda l'esdeveniment de la Tercera Guerra carlina i l'altra d'una restauració feta l'any 1926.

PROTECCIÓ:

NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeix l'element. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Ferrer, Joan i Miquel, Marcel. La sardana a Sant Joan de les Abadesses. Impremta Baronal, Sant Joan de les Abadesses, p. 27

DENOMINACIÓ	CREU DE LES TRES CREUS		
LOCALITZACIÓ	Cim de Les Tres Creus		
ÈPOCA	1926	AUTOR	RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

L'any 1926, amb motiu del cinquè centenari de la Troballa del Santíssim Misteri i de la promulgació per l'Església Catòlica d'una "Santa Missió" (iniciativa que consistia en un seguit de predicacions i oficis extraordinaris), es va promoure la construcció d'aquesta creu al cim de la muntanya de Les Tres Creus. La benedicció va tenir lloc el dia 28 de març d'aquell any, que s'esqueia Diumenge de Rams. Per la tarda, els feligresos van anar en processó fins al puig, tot resant el Via-Crucis. La creu està formada per una base esglaonada, quadrada, on a dues de les seves cares hi ha dues inscripcions o plaques commemoratives: una, la pròpia de l'any 1926 i l'altre, d'una altra "Santa Missió" esdevinguda l'any 1943. Aquesta base està construïda amb pedra irregular i està arrebossada. En canvi, la creu és de formigó, amb les ànimes de ferro.

PROTECCIÓ:

NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeix l'element. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

El canonge Eudard Junyent, historiador, va dedicar una poesia a aquesta creu.
Centenari de la Troballa del Santíssim Misteri (1426-1926). Impremta de Llorenç Bonet. Sant Joan de les Abadesses, 1926. Núm. 4, p. 1-3 i núm. 6, p. 2-3.

EL2.01

DENOMINACIÓ		FONTS URBANES	
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	1904	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
Distribuïdes estratègicament, sobretot per la Vila Vella, es conserven un seguit de fonts públiques que, a l'origen, proporcionaven aigua potable a la població. Malgrat algunes reformes – i alguna pèrdua, com la que hi havia a la façana de la casa de Can Vilella, a la plaça Major – algunes encara conserven les aixetes originals i totes la composició i forma, que consisteix en una cavitat, en forma de fornícula, protegida per un arc de pedres petites. Concretament es troben al carrer Faura, plaça Duran i Reynals i de can Rus i finalment, la que es conserva just a tocar el Pont Vell per la banda de la vila. S'inclou en aquesta denominació, també, la font realitzada amb formigó dedicada a la nissaga dels arquitectes Morató i que està situada just al costat de l'església de Sant Pol.			
PROTECCIÓ:		BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:
Es protegeixen aquests elements. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ	Públic		
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Les fons situades a la plaça de can Rus, Major i Duran i Reynals van estrenar-se el 10 de setembre de 1904. La de prop el Pont Vell va construir-se l'any 1922, en substitució de l'anomenada de Santa Magdalena, situada al carrer de Berenguer Arnau.

Santanach, M. Dolors. Les fonts de Sant Joan de les Abadesses. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1992.

EL2.02

DENOMINACIÓ		FONT DELS VERMELLS	
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	1920 - 1921	AUTOR	RESTAURACIÓ 1925 - 1986
DESCRIPCIÓ			
El paratge de la Font dels Vermells es troba situat a uns centenars de metres de la vila, en direcció a Olot per la carretera del coll de Santigosa. Aprofitant una feixa llarga hom hi disposà dues fonts, una a cada extrem d'aquesta feixa, ben ordenades i envoltades de taules i bancs d'obra. El primer esment documentat és de finals del segle XIX però, tanmateix, la urbanització i fesomia actual són de l'any 1921. De fet, l'any 1920 comença l'arranjament traslladant, primer, la font, que es trobava a un nivell més inferior de l'actual, fins i tot més avall de la carretera. L'agost de l'any 1925 es va condicionar notablement i s'il·luminà.			
PROTECCIÓ: BCIL		NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	
Es protegeix tot l'espai ocupat per la feixa del paratge "La Font dels Vermells", les dues fonts, els elements ordenadors (bancs i taules) i els accessos des de la carretera d'Olot. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Santanach, M. Dolors. Les fonts de Sant Joan de les Abadesses. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1992.

DENOMINACIÓ	FONT DELS ESTUDIANTS		
LOCALITZACIÓ	Carrer Font dels Estudiants		
ÈPOCA	AUTOR	RESTAURACIÓ	
DESCRIPCIÓ			
Desconeixem la data precisa de construcció i l'origen de la denominació d'aquesta font. L'aigua provenia de la margera prop del mas la Fàbrega, situada uns quants metres més amunt, a la falda de la muntanya de Sant Antoni. La font es troba situada dins d'una cavitat rectangular, situada a un nivell inferior al carrer, i accessible per mitjà d'unes escales.			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	
Es protegeix aquest element. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Durant la intervenció realitzada durant l'estiu de l'any 2006, en el marc d'un camp de treball juvenil, es reistal·là una plaça de pedra que duu la inscripció "Font dels Escolans", la qual era conservada de feia anys per un dels veïns de l'indret.

Santanach, M. Dolors. Les fonts de Sant Joan de les Abadesses. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1992.

DENOMINACIÓ		FONT DEL CUCUT	
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	Segle XX	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
La font del Cucut es troba situada just al costat de la pista que es dirigeix al mas Les Llances i veïnat, a uns 400 metres de urbanització de La Plana. És una font simple i senzilla que va ser construïda per a canalitzar l'aigua d'aquest sector de la muntanya de Les Tres Creus i aprofitar-la pel reg d'uns horts.			
PROTECCIÓ:		NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	
Es protegeix aquest element. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Santanach, M. Dolors. Les fonts de Sant Joan de les Abadesses. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1992.

DENOMINACIÓ			
FONT DEL POLL			
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	Finals Segle XX	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
Tot i les modificacions realitzades, encara es conserva l'indret i la font situada al final del Passeig de la Plana. Per mitjà d'unes escales, s'accedeix a la font; està construïda amb formigó i adossada als murs de protecció de la casa del costat. Les obres d'urbanització d'aquest sector han desviat la déu que a l'origen la nodria.			
PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:			
Es protegeix aquest element. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA
Santanach, M. Dolors. Les fonts de Sant Joan de les Abadesses. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1992.

DENOMINACIÓ			
FONT DE LA PUDA			
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	1920 - 1925	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
La font del Banys, que era com es coneixia també la font de la Puda, és la font més documentada i, juntament amb la del Cubilà, la de més importància de totes les de Sant Joan de les Abadesses. Els primers esments documentats daten de principis del segle XIX, quan l'ajuntament ostenta, com ara, la propietat del paratge. S'accedeix per mitjà d'un passeig que comença just al costat de la carretera de Ripoll, al veïnat del Roser. La font d'aigua sulfurosa, pròpiament, està situada en un dels marges, dins d'una petita construcció coberta amb volta de totxo i arrebossada a l'exterior on, en una banda, hi ha l'escut de la vila de Sant Joan. A nivell inferior, al costat del torrent de Roser i sota d'una passarel·la, hi ha un espai, més reservat, destinat a rentar-se els qui volien aprofitar les propietats medicinals de l'aigua, destinades específicament a curar les malalties de la pell. Tot i les reformes i arranjaments, la configuració actual de l'espai data de l'any 1925.			
PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:			
Es protegeix la font, el seu voltant immediat, la distribució dels espais i, també, la font situada prop d'aquesta, coneguda com la font dels Enamorats, construïda el mes de desembre de 1925. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			

UTILITZACIÓ
RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA
L'any 1893, una Reial Ordre del Ministeri de Foment la va declarar d'utilitat pública. Santanach, M. Dolors. Les fonts de Sant Joan de les Abadesses. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1992.

DENOMINACIÓ	FONT D'EN ROCA		
LOCALITZACIÓ	Torre del Saltant		
ÈPOCA	AUTOR	RESTAURACIÓ	
DESCRIPCIÓ			
És la font més peculiar de la Vila Vella. Està situada a pocs metres de la muralla medieval, a l'indret conegut popularment com "El Triquet", a la margera dreta del riu Arçamala. Unes escales que comencen al carrer de la Torre del Saltant permeten l'accés a la font, que es troba encaixada dins d'un espai amb altes parets. Els dos dolls d'aigua sempre han estat molt abundants.			
PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:			
Es protegeix la font i l'espai que ocupa, així com l'accés. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA
Santanach, M. Dolors. Les fonts de Sant Joan de les Abadesses. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1992.

DENOMINACIÓ	FONT DEL CUBILÀ		
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	Finals del Segle XIX	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
La font del Cubilà està situada a uns cinquanta metres del mas Cubilà, vers ponent. Desconeixem la data precisa de la urbanització i disposició que ha pervingut fins l'actualitat. L'espai, que té forma quadrada, està encerclat per una tanca de fusta i un mur de protecció del marge per dos dels seus costats; justament adossada a aquest mur hi trobem la font, amb el broc de pedra i amb una pica que recull l'aigua que brolla. A ambdós costats de la font, hi ha un banc corregut d'obra. En una banda d'aquest espai, l'any 1960, es va col·locar un monòlit de pedra amb la transcripció del poema "La Vaca Cega", de Joan Maragall, perquè aquest va ser el paratge que, en 1893, el poeta va inspirar-se per aquesta popular, cèlebre i coneguda poesia. L'any 1993, que s'esqueia el centenari del poema esmentat, hom va recordar aquesta efemèride amb una simple inscripció en un dels laterals del monòlit.			
PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:			
Es protegeix l'espai, la font, el monòlit i la disposició d'aquests elements. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA
Santanach, M. Dolors. Les fonts de Sant Joan de les Abadesses. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1992. Fernández, Maria Josep. Centenari de "La Vaca Cega..." Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1993.

DENOMINACIÓ LES CINC FONTS

LOCALITZACIÓ

ÈPOCA 1956 - 1976 AUTOR RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

Tot i la inscripció que duu (Mare de la Font), la denominació més popular d'aquest és "Les cinc fonts" pels cinc raigs d'aigua que brollen. Està situada prop de l'estrep del sector de l'Estació del Pont Vell, en una banda d'un espai triangular i urbanitzat aprofitant l'arranjament d'aquest lloc amb motiu de la reconstrucció l'any 1976 del pont esmentat. Tanmateix, prop d'aquest espai, ja hi havia hagut una altra font, aquesta, però, d'un sol raig, instal·lada l'any 1956.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeix l'espai, la font, i la placa explicativa de les obres de reconstrucció del Pont Vell. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Santanach, M. Dolors. Les fonts de Sant Joan de les Abadesses. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 1992

DENOMINACIÓ RENTADORS DE LA FONT D'EN ROCA

LOCALITZACIÓ

ÈPOCA Segles XIX - XX AUTOR RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

Rentadors públics situats al paratge conegut com "El Triquet", uns metres més avall de la font d'en Roca i just al costat del riu Arçamala. De segles enrera, el sector de ponent de la Vila Vella ha estat generós quan a aigua; aquest fet ha motivat la presència documentada de rentadors públics, abeuradors i fonts en aquest sector des d'època baix medieval. Desconeixem la data precisa de construcció d'aquest rentador, però no é agosarat de situar-la, tal com està actualment el safareix i el doll d'aigua, a finals del segle XIX o, com a molt, els primers deu anys del segle XX. La coberta, feta amb bigues de formigó i totxos, data de la segona meitat del segle XX.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeixen els rentadors i l'espai que ocupen. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

EL3.01

DENOMINACIÓ	FINESTRA GÒTICA		
LOCALITZACIÓ	Carrer dels Tints, 8		
ÈPOCA	Segle XIV - XV	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
Dos elements d'una finestra lobulada, similar a la que es conserva al Palau de l'Abadia, es troben incorporats en una pared de la casa. Els dos elements es troben colocats un damunt de l'altre i, l'inferior, amb posició invertida.			
PROTECCIÓ:	BCIL	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	C
Es protegeix l'element: no es permet la descontextualització de la casa on està situat.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

EL3.02

DENOMINACIÓ	PORTAL DE CAN CREHUET		
LOCALITZACIÓ	Passatge de can Crehuet		
ÈPOCA	AUTOR	RESTAURACIÓ	
DESCRIPCIÓ			
Portal situat en un extrem de l'antic clos de Can Crehuet que encerclava, lògicament, la propietat. La fesomia del conjunt de la propietat actualment està molt modificada. Ocupa una margera entre la carretera d'Olot i l'aparcament denominat Can Crehuet. El portal és molt simple però correspon a una tipologia arquitectònica peculiar de mas que ha quedat encerclat pel creixement urbà de la vila i, potser, és l'únic element que ens el defineix com allò que havia estat durant segles. El portal està format per dues rengleres verticals de pedra ben disposada, i un travesser de fusta que fa les funcions de llinda. Un rengle de teules, a la part superior, protegeix l'element.			
PROTECCIÓ:	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: C		
Es protegeix l'element i la seva restitució en la nova ordenació. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	DOVELLES D'UN PORTAL
LOCALITZACIÓ	Plaça de l'Abadia
ÈPOCA	Segles XVII-XVIII
AUTOR	RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

Dovelles trapezoidals d'un portal ubicat a l'origen al començament del passeig de la Plana. La construcció d'un bloc d'habitatges provocà el desmuntatge d'aquest element. Amb la obertura del Museu del Monestir es van recuperar aquests elements i es van integrar en l'enjardinament de l'espai just davant de l'entrada a l'esmentat museu.

PROTECCIÓ:	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	C
Es protegeixen els elements. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.		

UTILITZACIÓ
RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	PORTA ADOVELLADA
LOCALITZACIÓ	Carrer Major, 6
ÈPOCA	Segles XVII-XVIII
AUTOR	RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

Edifici situat al carrer Major que destaca per la bella i gran porta adovellada, formada per carreus trapezoidals concèntrics i suportats per altres carreus, ben treballats, sense formar, però, cap opus regular. A l'esquerra, i adossat a l'aparell constructiu del portal, hi ha un pilar amb una mènsula que sosté una biga de fusta.

PROTECCIÓ:	NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	C
Es protegeix l'element. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.		

UTILITZACIÓ
RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA
En el moment de la descoberta d'aquest portal (1995) van aparèixer uns claus disposats aleatòriament per la façana.

DENOMINACIÓ	PORTA AMB LLINDA		
LOCALITZACIÓ	Carrer Corriols, 16		
ÈPOCA	Segle XVIII	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
Accés a l'habitatge format per dues fileres de carreus ben treballats i rematats a la part superior per una gran llinda de pedra, decorada amb una sanefa i la inscripció, gastada a la seva part dreta, de l'any d'execució.			
PROTECCIÓ: NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: C			
Es protegeix l'element. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	MONUMENT A LA SARDANA		
LOCALITZACIÓ	Església de San Pol		
ÈPOCA	1997	AUTOR	Francesc Fajula i Pellicer
RESTAURACIÓ			
DESCRIPCIÓ			
Plafó de terra cuita compost per diverses peces, a modus de mosaic, que units representen un fragment d'una sardana, integrada diferents personatges, disposats en forma d'alt relleu o baix relleu en funció de les seves edats. A la part inferior s'hi reproduïx un fragment del poeta Joan Maragall "tota ma pàtria cabrà en eixa anella". Va ser inaugurat amb motiu del pubillatge sardanístic de Sant Joan de les Abadesses.			
PROTECCIÓ: NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: C			
Es protegeix l'element. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	MONUMENT COMMEMORATIU DEL CENTENARI DE LA FESTA DE L'ARBRE		
LOCALITZACIÓ	Parc de l'Estació		
ÈPOCA	1999	AUTOR	Domènec Batalla
		RESTAURACIÓ	

DESCRIPCIÓ

Amb motiu del Centenari de la Festa de l'Arbre, esdevingut l'any 1999, l'Ajuntament va promoure, entre altres, la construcció d'un monument commemoratiu d'aquesta efemèride que va col·locar-se al mig de l'espai remodelat i urbanitzat del Parc de l'Estació.

PROTECCIÓ:

NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeix l'element. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	PLAQUES COMMEMORATIVES A LA FESTA DE L'ARBRE		
LOCALITZACIÓ	Carretera d'Olot		
ÈPOCA	1930 - 1999	AUTOR	
		RESTAURACIÓ	

DESCRIPCIÓ

L'indret on va tenir lloc la primera Festa de l'Arbre és indicada per unes plaques commemoratives. Una, col·locada l'any 1930, substitueix una senzilla inscripció realitzada l'any 1899 i que, lògicament, havia quedat totalment esborrada. L'altre, col·locada l'any 1999, commemora el centenari d'aquella festa.

PROTECCIÓ:

NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeixen els elements i el seu entorn més immediat. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Ferrer, Joan. La data del Centenari (I). Fulles d'arbre, núm. 1, p. 3. Sant Joan de les Abadesses, 1998.

DENOMINACIÓ ESCULTURA COMMEMORATIVA DEL 150è ANIVERSARI DE L'HIMNE NACIONAL MEXICÀ.

LOCALITZACIÓ Jardí del Palmàs – Casa Natal de Jaume Nunó Roca.

ÈPOCA Setembre 2005 AUTOR Sr. Salvador Farrés RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

Monument commemoratiu del 150è aniversari de l'Himne Nacional Mexicà inaugurat el setembre del 2005 en motiu del 25è aniversari de l'agermanament entre Sant Joan de les Abadesses i Sant Luis de Potosí. Aquest monument consta de 4 mans amb l'actitud de compondre, escriure i dirigir, que representen les mans de Bocanegra i Nunó, al mateix temps hi figuren uns medallons amb la cara dels dos autors i una estrofa de l'himne, tot amb bronze. Les dimensions arriben als quatre metres de llargada per dos metres d'amplada. Una rèplica idèntica d'aquest monument es troba situat a l'avinguda Sant Joan de les Abadesses de Sant Luis de Potosí (Mèxic).

PROTECCIÓ:

NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeix l'element amb independència de protegir el monument. Qualsevol restauració o reconstrucció o a l'emplaçament haurà de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Zona enjardinada pública.

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ ESCULTURA COMMEMORATIVA ALS DONADORS DE SANG.

LOCALITZACIÓ Carrer Manigosta – Urbanització Coromina del Bac.

ÈPOCA Setembre 2002 AUTOR Sr. Gerard Sala RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

Monument dedicat a totes aquelles persones que s'ofereixen com donadors de sang de manera totalment altruista.

PROTECCIÓ:

NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeix l'element, amb independència de l'emplaçament. Qualsevol restauració o reconstrucció haurà de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Situat en espai públic – Via Urbana

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ FANALS DE L'ANTIGA OFICINA DE LA CAIXA

LOCALITZACIÓ Passeig del comte Guifré, 3

ÈPOCA Segle XX

AUTOR

RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

La primera ubicació de l'entitat d'estalvi "Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis" – coneguda actualment com "La Caixa", va ser al passeig del comte Guifré. No estem segurs si l'arranjament del local va suposar, també, la col·locació de dos fanals a la façana que han arribat fins a l'actualitat; és molt possible que així fos. Els dos fanals, idèntics, estan formats per un globus de vidre que és aguantat per dos braços decorats i diposats en forma d falca. El local comercial ha estat ocupat, durant bona part de la segona meitat del Segle XX, per una perruqueria de senyores.

PROTECCIÓ:

NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

C

Es protegeixen els dos fanals. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

La inauguració de la sucursal a Sant Joan de les Abadesses va tenir lloc el dia 7 de maig de 1922.

DENOMINACIÓ	PASSEIG DE LA FONT DE LA PUDA		
LOCALITZACIÓ	Carretera de Ripoll		
ÈPOCA	1925	AUTOR	RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ
Aquest és un passeig urbanitzat que comunica la carretera de Ripoll, prop del veïnat del Roser, a la font sulfurosa de la Puda. És un perfecte mirador de la vila de Sant Joan, en especial, d'una part del casc antic. El camí ressegueix la part sud del perímetre de la finca adjacent: el camí, doncs, limita amb la finca per mitjà d'un alt mur de contenció, construït amb pedra de riu durant la dècada dels cinquanta del segle XX. Tot el camí està flanquejat per una filera de plàtans a cada banda.

PROTECCIÓ: BCIL **NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:**
Es protegeix el traçat del camí i el seu entorn immediat, incloent-hi, sobretot, el mur de contenció de la finca adjacent; i la filera de plàtans del costat de la vall. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ
RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	PASSEIG DEL COMTE GUIFRÉ		
LOCALITZACIÓ	Passeig del comte Guifré		
ÈPOCA	Segles XIX-XX	AUTOR	RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

Espai cèntric per excel·lència de la vila de Sant Joan de les Abadesses, que permet la relació en tots el sentits entre la Vila Vella, el raval i l'eixample. Antigament se l'anomenava l'Era Gran perquè era un lloc, fora muralles, on tenien lloc activitats relacionades amb les feines del camp. Progressivament, aquest espai va ser urbanitzat i utilitzat per activitats cíviques i populars. La primera intervenció per urbanitzar el Passeig, juntament amb l'Avinguda del comte Guifré (coneguda antigament com la Rambla de la Muntanyeta) s'esdevé l'any 1875 i va consistir en la plantació d'acàcies. Aquests arbres van ser arrencats l'any 1916 perquè hi havia la intenció de fer passar la carretera entre Ripoll i la frontera francesa aprofitant aquests espais. A finals de l'any 1916 es van plantar les dues fileres de castanyers d'indies que actualment encara es conserven. La remodelació actual va ser realitzada l'any 1997.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeix l'espai urbanitzat, els volums i les façanes dels edificis que el defineixen i els arbres. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Ferrer, Joan. 75 anys de la inauguració del Pont Nou. Programa de Festa Major, 1995. Impremta Baronal, Sant Joan de les Abadesses, p. 19 i 22.

DENOMINACIÓ	PLAÇA DEL BISBE TORRAS I BAGES		
LOCALITZACIÓ	Plaça del bisbe Torras i Bages		
ÈPOCA	1955	AUTOR	Raimon Duran i Reynals
			RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

Espai públic ajardinat situat a llevant i a migdia de la capçalera del monestir, estructurat en dos sectors i resseguit per un vial curvat seguint la forma de l'esmentada capçalera. Un té forma quadrada, estructurat amb quatre cossos de jardí i amb til·lers a tres dels quatre cantons. Entre el vial i els absis del monestir hi ha un paviment de grans lloses situat a un nivell inferior del carrer i la plaça, que s'hi accedeix per mitjà d'uns graons de secció també curvada. L'altre espai és format per dos cossos de forma irregular, un amb llores-cirerers de grans dimensions i l'altre amb un teix també de grans proporcions. La definició de tots aquests espais va ser realitzada amb motiu de la segona restauració del monestir.

PROTECCIÓ: NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeix l'espai urbanitzat, els volums i les façanes dels edificis que el defineixen i els arbres. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	PLAÇA DE L'ABADESSA EMMA		
LOCALITZACIÓ	Plaça de l'abadessa Emma		
ÈPOCA	1969	AUTOR	José Blas Ocejo i Luís Ortiz Macedo
RESTAURACIÓ			

DESCRIPCIÓ

Espai públic urbanitzat l'any 1969 amb motiu de la instal·lació d'una font dedicada a Jaume Nunó i Roca, santjoaní i compositor de l'himne nacional de Mèxic, obra dels arquitectes José Blas Ocejo i Luís Ortiz Macedo i sufragada per la Secció Mexicana del Comitè Bilateral d'Homes de Negocis Espanya-Mèxic. La font, de formes simples, està situada al centre de la plaça i està construïda amb marbre vermell d'Ogassa, igual que el paviment que la rodeja i defineix l'espai públic.

PROTECCIÓ:

NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeix la font, l'espai urbanitzat i els volums i les façanes dels edificis que defineixen la plaça. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

La iniciativa de construir aquesta font va ser del pintor mexicà, establert a Barcelona i enterrat a Sant Joan de les Abadeses, Salvador Moreno Manzano (1916-1999)

Proyecto de fuente en San Juan de las Abadesas en honor del himno nacional mexinano ... Exposición organizada por el ayuntamiento ... Palau de la Virreina. Barcelona, 1968.

DENOMINACIÓ	PLAÇA DE L'ABADIA		
LOCALITZACIÓ	Plaça de l'Abadia		
ÈPOCA	1982	AUTOR	
RESTAURACIÓ			

DESCRIPCIÓ

Espai públic urbanitzat l'any 1982. Fins aleshores, la plaça, llevat del jardí rectangular davant del Museu, era de terra amb les fileres de plàtans plantats al tombant dels segles XIX i XX. Al sector de migdia hi ha una barana que permet una vista peculiar del sector del Molí Petit i l'Arcamala. A ponent, limita amb la plaça de l'abadessa Emma, que es troba a un nivell lleugerament inferior. Algunes de les voreres van ser construïdes amb marbre vermell d'Ogassa.

PROTECCIÓ:

NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeix l'espai urbanitzat, els volums i les façanes dels edificis que el defineixen i els arbres. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Amb motiu de la Festa de l'Arbre de 1982 es van plantar els arbres actuals. Els àlbers intercalats amb els arbusts just davant del porxo de Sant Mateu van ser retirats a principis de l'any 2001.

DENOMINACIÓ PLAÇA MAJOR

LOCALITZACIÓ Plaça Major

ÈPOCA Segle XIII-XIV AUTOR RESTAURACIÓ Agustí Vilà, arq.1995 (paviment i il.luminació)

DESCRIPCIÓ

La plaça Major és l'espai públic per excel·lència de la Vila Vella de Sant Joan de les Abadesses. La defineixen els quatre immobles situats als corresponents punts cardinals i els carrers que hi conflueixen, principalment el carrer Major i el carrer teòleg Corriols, que, a l'origen, eren els carrers principals que configuraven l'entramat reticular de la Vila Vella. L'estructura urbanística de la Vila Vella, planificada i promoguda pel monestir de Sant Joan en un espai que s'anomena el Vinyal, segueix un pla establert format per dos carrers principals, que ja hem esmentat, que s'entrecreuen formant un espai cèntric per hostatjar, principalment, les activitats públiques de la població, de les quals, el mercat, protegit per Jaume I l'any 1230, n'és la principal expressió. Aquest espai s'adaptà amb la construcció de voltes amb arcs de mig punt i coberts per tal de protegir millor les activitats econòmiques que s'hi desenvolupaven. Aquestes estructures van ser absorbides o, possiblement, van ser coetànies als edificis construïts. Al sector de migdia de la plaça, fins a principis dels segles XIX, després d'un litigi, es va tapar una de les dues seccions de què constava la porxada; les arcades són originals, inclòs un pilar avui adossat a una façana, excepte les tres arcades de l'immoble conegut com Can Soldevila, just a la cantonada entre la plaça i el carrer Corriols, que van ser desmuntades i reconstruïdes l'any 1993. Als cantons de llevant i ponent, s'han conservat íntegres i de la secció del cantó sud, no disposem de cap element per afirmar-ne l'existència primitiva (l'actual doble secció va ser construïda entre els anys 1993 i 1995; la inauguració del nou immoble va ser l'any 1998).

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP: B

Es protegeix l'espai que ocupa la plaça, els volums i les façanes dels edificis que la defineixen i, per damunt de tot, les seccions porxades de llevant, ponent i migdia, amb tots els elements constructius. També es protegeixen els fanals de la façana de la seu de l'Ajuntament. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Ferrer, Joan. La Vila Vella de Sant Joan de les Abadesses. Programa de Festa Major, 1997. Impremta Baronal, Sant Joan de les Abadesses, p. 10; Junyent, Eduard. El monestir... Sant Joan de les Abadesses, 1976, p. 131.

DENOMINACIÓ PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ

LOCALITZACIÓ Plaça d'Anselm Clavé

ÈPOCA 1925 – 1927 AUTOR Jeroni Martorell i Terrats RESTAURACIÓ Remodelació 1.999

DESCRIPCIÓ

La plaça està ordenada a partir de la font monument, de la planta poligonal, que ocupa l'espai central i col·locant els elements urbans, simètricament, a partir d'un eix imaginari que segueix la orientació (est-oest) marcada per l'església de Sant Pol. Una doble filera de castanyers, a dos dels extrems de la plaça, delimita els espais ajardinats; aquests s'adapten, quan a la forma, a les línies marcades pels elements adjacents.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeix l'espai que ocupa la plaça, la forma dels sectors enjardinats i la font. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

L'enjardinament va ser projectat pel mestre de jardins Joan Mirambell i Ferrer (Barcelona, 1895) que, a grans trets, és el que encara avui es conserva. L'artista que va esculpir l'estàtua que corona la font va ser Josep M. Camps i Arnau (Barcelona, 1879-1968) i va ser fosa, segurament, a la foneria Berquini, de Barcelona. El constructor de la font va ser Lluís Font i Arnau. Alguns dels esborranys d'aquesta font la coronen amb la figura de Sant Jordi i, en un altre exemple, el comte Guifré; hi ha qui considera que és el comte Arnau qui representa aquesta escultura.

DENOMINACIÓ PLAÇA DE POMPEU FABRA

LOCALITZACIÓ Plaça de Pompeu Fabra

ÈPOCA Dècada dels 60. S.XX AUTOR RESTAURACIÓ Pavimentació sector sud – any 2002

DESCRIPCIÓ

Plaça de reduïdes dimensions, de forma ovalada i delimitada per tres sectors enjardinats, amb els arbres (castanyer d'índies, auró roig, til·ler daurat i prunera roja) estratègicament situats al centre de l'espai i als jardins. La plaça està connectada amb els jardins de la colònia Espona i és exclusivament peatonal. Al mig d'un dels sectors enjardinats s'hi va col·locar, igual que moltes altres viles i ciutats de Catalunya, l'any 1980, un monòlit de pedra amb un medalló que reproduïx l'efígie del lingüista i ordenador de la llengua catalana Pompeu Fabra i Poch (Barcelona, 1868 – Prada de Conflent, 1948).

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeix l'espai que ocupa la plaça, la forma dels sectors enjardinats i el monòlit. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictàmen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ JARDINS DE LA TORRE DE LA PUDA

LOCALITZACIÓ Carretera de Ripoll

ÈPOCA Dècada del 50 S. XX AUTOR José Canela Tomás RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

Aquests jardins formen part de la finca particular anomenda de la Torre de la Puda, s'estenen al sud de la carretera fins al passeig de la font de la Puda, prop del veïnat del Roser, i el planejament general preveu la seva adscripció a l'ús públic. Són, conjuntament amb el passeig de la font de la Puda, un perfecte mirador de la vila de Sant Joan, en especial, de la Vila Vella. Els jardins formen un complement al passeig i font de la Puda, en tenir accés directe tant des del mateix passeig com des de la carretera. Estan orientats a ple sud.

L'interès de l'ordenació dels jardins rau en la habilitat d'haver convertit un terreny en fort pendent en uns espais aptes per a poder ser utilitzats com espais de joc, passeig o repós, mitjançant l'articulació de diferents elements arquitectònics – pèrgola, estanyol-piscina, feixes, murs, escales - i els vegetals que l'integren, que actualment presenten notable desenvolupament; així com per la utilització de materials pobres, com són la pedra de riu i la ceràmica, que col·laboren ensembles, a crear un paisatge interior, i a establir una relació congruent amb el seu entorn.

L'obra és un exponent local de l'escola paisatgista de l'arquitecte Rubió i Tudurí.

Els elements arquitectònics, requereixen treballs de conservació i reparació.

PROTECCIÓ: NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeix el conjunt del jardí, i en concret: els elements arquitectònics: Pèrgola, l'estanyol-piscina, les escales, els murs de contenció de terres originals, tret de la tanca d'obra situada sobre el mur que limita amb la carretera; i els elements de jardineria. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictàmen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ jardí particular

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ	VIA ROMANA		
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	1925	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
Antic camí des de Sant Joan de les Abadesses al coll de Santigosa. Per la fesomia de les restes conservades vora el pont del Planàs i per la similitud tipològica amb les conservades a la via romana del Capsacosta a Sant Pau de Segúries, hom ha suggerit que podria tractar-se d'un sistema de comunicació d'època baix imperial; d'aquí li vé l'apel.latiu de "Via romana" tot i que, en aquest cas concret, no s'ha efectuat cap prospecció científica que dati les restes.			
PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:			
Es protegeix el traçat i l'entorn immediat. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ JACIMENT DEL PLA DEL ROSER

LOCALITZACIÓ

ÈPOCA AUTOR RESTAURACIÓ Troballes Casuais

DESCRIPCIÓ

Les troballes casuais i els estudis esporàdics realitzats permeten documentar mínimament aquest jaciment, datat aproximadament als 200.000 anys abans de Crist, en el període prehistòric anomenat Paleolític inferior. Els materials trobats – objectes tallats sobre quars neig, pissarra i sílex – demostren una ocupació d'aquesta terrassa del riu Ter.

PROTECCIÓ: NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeix el subsòl que probablement ocupa el jaciment. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Públic

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

La major part de la indústria trobada al jaciment es conserva al Museu Etnogràfic de Ripoll.
Mora, A i Carbonell, E. *Pla del Roser (Alt Ter) Ocupacions humanes prehistòriques en el paleolític inferior*. XXVII Assemblea intercomarcal d'estudiosos. Sant Joan de les abadesses, 1982, p. 123-130

DENOMINACIÓ CAMÍ RAL SANT JOAN - RIPOLL

LOCALITZACIÓ

ÈPOCA AUTOR RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

Antic traçat del camí ral de Sant Joan de les Abadesses a Ripoll. Tot i la destrucció en la major part del seu traçat, com a conseqüència de la construcció i successives ampliacions de la carretera C-26, l'ús del camí per a explotacions agràries i masos ha permès la seva conservació.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeix el traçat. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Públic

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

ELEMENT NÚMERO

AR04

DENOMINACIÓ CAMÍ RAL SANT JOAN – SANT PAU DE SEGÚRIES

LOCALITZACIÓ

ÈPOCA AUTOR RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

Les poques evidències de l'antic camí ral a Sant Pau de Segúries cal situar-les a les immediacions de la capella del Prat, indret amb tota seguretat passava aquest camí. De fet, un fort aiguat a principis de la dècada dels vuitanta del segle XX va deixar al descobert un bon tram enllosat d'aquest camí. Per les informacions reportades, l'antic camí ral es conserva a uns 40 centímetres per sota de l'actual traçat.

PROTECCIÓ: BCIL NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeix el traçat, en especial el subsòl del seu pas prop de la capella del Prat. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Públic

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

ELEMENT NÚMERO

AR05

DENOMINACIÓ CISTERNA

LOCALITZACIÓ Plaça de l'Abadia

ÈPOCA Segle XII AUTOR RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

Dipòsit d'aigua revestit de pedra ben treballada, situat a la plaça de l'Abadia, davant del Palau. L'obertura superior està situada a uns tres metres davant la porta tapiada, a la dreta de l'actual porta d'accés al Palau.

PROTECCIÓ: NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeix el subsòl d'aquest sector. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Fou descoberta el 8 de juny de 1921.

DENOMINACIÓ	CLAUSTRE DE SANT MATEU		
LOCALITZACIÓ	Plaça de l'Abadia		
ÈPOCA	Segle XII	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
Davant de l'arxiu del Monestir, a llevant de l'església, està documentada la existència d'un claustre, esfondrat parcialment amb el terratrèmol de 1428 i enderrocat totalment amb la construcció de l'Arxiu durant el segle XVII. Fou el lloc on s'enterraven els abats del monestir i possiblement alguns canonges.			
PROTECCIÓ: NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:			
Es protegeix el subsòl d'aquest sector. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

A la dècada dels 70, es va practicar una prospecció davant de la porta de la nau per determinar l'amplada del claustre. Les restes òssees d'aquesta intervenció es conserven al Museu del Monestir. Quan es va urbanitzar la Plaça de l'Abadia es va col·locar un rengle de pedres que assenyalava un dels límits d'aquest claustre.

DENOMINACIÓ	MOLÍ		
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	AUTOR	RESTAURACIÓ	
DESCRIPCIÓ			
A prop dels rentadors de la font d'en Roca, es va localitzar un element constructiu, prop del riu Arçamala, que seria, segurament, un molí – draper o fariner -. Alguna referència documental permet d'afirmar-ho d'aquesta manera.			
PROTECCIÓ:		NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:	
Es protegeix el subsòl d'aquest sector. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

AR08

DENOMINACIÓ	TORRE		
LOCALITZACIÓ	Avinguda del comte Guifré / Carrer Major		
ÈPOCA	Segle XIV	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
Les obres de condicionament d'una comesa elèctrica en aquest espai van facilitar que es detectés una estructura indeterminada que caldria interpretar com un element relacionat amb la muralla.			
PROTECCIÓ: NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:			
Es protegeix el subsòl d'aquest sector. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

AR09

DENOMINACIÓ	TRINXERES DE LA GUERRA CIVIL ESPANYOLA		
LOCALITZACIÓ			
ÈPOCA	1938 - 1939	AUTOR	RESTAURACIÓ
DESCRIPCIÓ			
A la falda nord de la muntanya de Les Tres Creus i disposades estratègicament per tal de vigilar la vila de Sant Joan, es van construir, possiblement durant l'any 1938, un conjunt de trinxeres. La seva tipologia, actualment molt alterada, consistia en unes estructures circulars revestides de pedra i comunicades per una rasa. Es té constància d'alguna més de la que s'indica en aquesta fitxa; els moviments de terres i l'abundant vegetació d'algunes zones no permeten assenyalar-les amb prou precisió.			
PROTECCIÓ: NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:			
Es protegeix l'element. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.			
UTILITZACIÓ			
RÈGIM JURÍDIC			

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

DENOMINACIÓ CAPELLA DE SANT VICENÇ

LOCALITZACIÓ Plaça del bisbe Torras i Bages, 7-8

ÈPOCA Segle XII-XIX AUTOR RESTAURACIÓ

DESCRIPCIÓ

L'hospital de Sant Joan, abans del nou edifici situat a la carretera de Camprodon, que entrà en funcionament l'any 1940, ocupava l'espai de l'actual convent de les Germanes Carmelites i col·legi Abadessa Emma. Era just a tocar al portal de l'Almoina, fora del clos de la muralla, com era costum arreu. El seu origen és d'època medieval. Com correspon, també, l'hospital disposava d'una capella i, en aquest cas, estava dedicada a Sant Vicenç. És possible que un guadamassil dedicat al sant i que es va enviar furtivament al Museu Episcopal de Vic a finals del segle XIX provingui d'aquesta capella. L'espai concret on es trobava aquesta capella és a un extrem de l'edifici. L'any 1983 va tenir lloc una prospecció arqueològica per confirmar aquesta ubicació.

PROTECCIÓ: NIVELL DE PROTECCIÓ, GRUP:

Es protegeix l'estructura d'implantació i el subsòl de l'espai que ocupava aquesta capella. Qualsevol obra, intervenció, restauració o reconstrucció ha de ser autoritzada per la Direcció General de Patrimoni Cultural, previ dictamen favorable emès pels Serveis Tècnics Municipals.

UTILITZACIÓ Centre

RÈGIM JURÍDIC

OBSERVACIONS / BIBLIOGRAFIA

Lorenzo, Íngrid i Miquel, Eduard. *L'hospital de Sant Joan de les Abadesses*. Programa de Festa Major de Joan de les Abadesses, 2001.
Esteve, Josep. *L'hospital geriàtric municipal de Sant Joan de les Abadesses...* Ajuntament, 1986. Reventós, Jacint. *Els hospitals ...* Fundació Uriach. Barcelona, 1999

CATÀLEG DE BÉNS PROTEGITS

PLÀNOL DE SITUACIÓ I FITXES DELS BÉNS D'INTERÈS NATURAL

SÒL NO URBANITZABLE.
SISTEMES

1.-S. HIDROGRÀFIC

BÉNS PROTEGITS

CULTURALS

Bé d'Interès Cultural

NATURALS

Xarxa Natura 2000

PN. Paratges Naturals

IG Indret d'interès geològic

PAISATGÍSTICS I CONNECTORS

ECP. Elements i comunitats d'interès paisatgístic.

Àrees d'Unitat paisatgística i connectors.

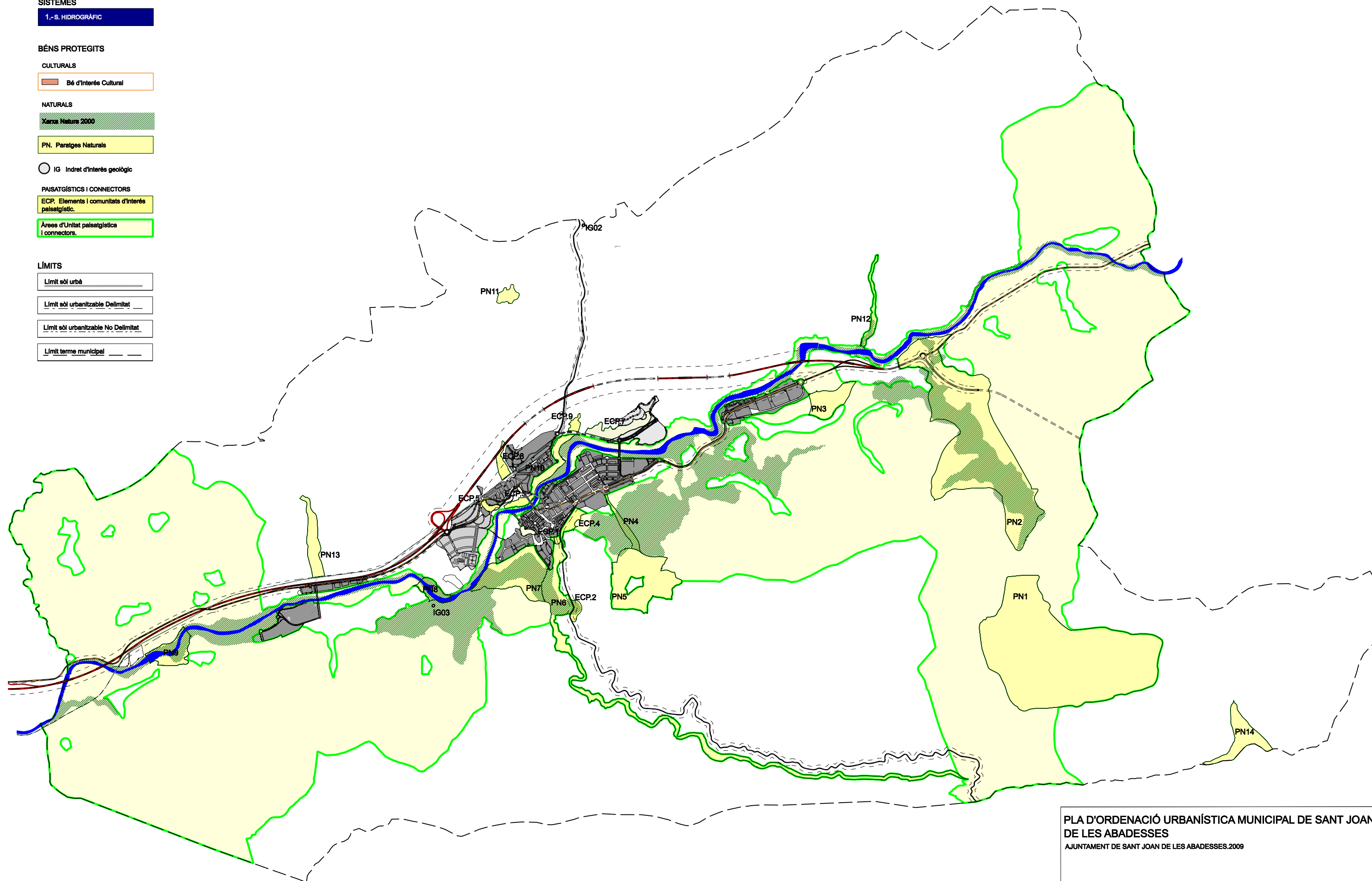
LÍMITS

Límit sòl urbà

Límit sòl urbanitzable Delimitat

Límit sòl urbanitzable No Delimitat

Límit terme municipal

PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL DE SANT JOAN
DE LES ABADESSES
AJUNTAMENT DE SANT JOAN DE LES ABADESSES.2009

E: 1/30000

CATÀLEG DE BÉNS D'INTERÉS NATURAL,PAISATGÍSTIC I CONNECTOR

ESPAIS D'INTERÈS NATURAL

ESPAI D'INTERÈS NATURAL (EIN) Xarxa Natura 2000	Xarxa Natura 2000 Extensió 262,55 ha
--	--

Espais naturals que integra:

Els espais LICs del municipi de Sant Joan de les Abadesses que formen part de la Xarxa Natura 2000 queden compresos dins la tipologia:

Boscoss al·luvials d'*Alnus glutinosa* i *Fraxinus excelsior* – *Alno* – *Podion*- (codi 91EO); boscoss mixtos de *Quercus robur*, *Ulmus minor* i *Fraxinus excelsior* de les ribes de grans rius (codi 91FO); rius alpins amb vegetació llenyosa de *Salix elaeagnos* (codi J240) i en general trams d'aigua amb dinàmica natural o seminatural en que la qualitat de l'aigua no presenta alteracions significatives (codi J1).

Els espais que en el municipi de Sant Joan integren aquesta xarxa són:

- Els boscoss riberals del riu Ter des dels límits del terme amb Sant Pau de Segúries, al nord-est, i Ribamala, al sud-oest.
- Les obagues i riberals del torrent de l'Escamarc i de la riera de l'Arçamala.
- Les obagues a l'est de la serra de Costallisa (l'Asprer, cal Vaquer, Planvidrós,...) i l'obaga de les Tres Creus.
- Les obagues de Sant Antoni i obagues a ponent de la serra del Colomer.

Directrius de protecció dels espais que integren la xarxa XN 2000

Els hàbitats d'interès comunitari són aquells que fan referència a la Directriu Hàbitats (Directriu 92/43/CEE) relativa a la conservació d'espais naturals i de la fauna i la flora silvestre.

La Directriu Hàbitats esdevé en aquests moments l'instrument més important en tot el territori de la Unió Europea (UE) per a la conservació dels hàbitats, les espècies i la biodiversitat.

Posteriorment, el Consell de les Comunitats Europees va aprovar la Directriu 97/62/CEE que adapta l'antiga directriu al progrés científic i tècnic.

En la legislació espanyola, aquesta nova directriu ha quedat transposada mitjançant el Reial Decret 1193/1998 que modifica l'anterior decret 1997/1995 i que estableix les mesures per contribuir a garantir la biodiversitat mitjançant la conservació dels hàbitats naturals.

Les principals característiques dels hàbitats que integren la Xarxa Natura 2000 per a la conservació dels hàbitats naturals i dels hàbitats de les espècies són:

1. Que es troben amenaçats de desaparició en la seva àrea de distribució natural.
2. Que tenen una àrea de distribució reduïda de manera natural o per regressió.

3. Que són exemples representatius de les sis regions biogeogràfiques en què es troba la UE, és a dir, l'alpina, l'atlàntica, la continental, la macaronèsia, la boreal i la mediterrània.

4. Un sistema de protecció global i rigorós de les espècies llistades. Es preveu la regulació d'activitats com la reintroducció, la captura, el transport i la introducció intencionada d'espècies no autòctones.

La regulació de les actuacions inclosos dins la Xarxa Natura 2000 es farà d'acord amb les directrius generals per a la fecció d'aquests espais que estableix l'Annex 8 de l'acord GOV/112/2006 de 5 de setembre, pel qual es designen zones d'especial protecció per a les aus (ZEPA) i s'aprova la proposta de llocs d'importància comunitària (pLIC).

La mateixa directriu proposa una sèrie de mecanismes a desenvolupar en aquests espais per assolir els objectius estimats:

- Realització d'un Pla de Gestió. Específic de l'espai o bé integrat en altres plans de desenvolupament.
- Avaluació de les repercussions de plans i projectes que puguin afectar de forma apreciable els objectius de conservació.
- Establir mesures de conservació per evitar el deteriorament.
- Vigilància de l'estat de conservació dels hàbitats i/o de les espècies.
- Elaboració d'informes periòdics.

Nom de l'espai	La Baga de Castilla
Codi de l'espai	PN 1
SUPERFÍCIE	114 ha
PROTECCIÓ POUM	PARATGE NATURAL

Altres proteccions:

Localització:

Turó de Castelltallat

Context:

Afores del nucli urbà. Al nord de la carretera d'Olot

Propietat

Municipal i particular.

Característiques i justificació:

L'àmplia fageda de la baga de Castilla ha representat històricament un important recurs fustaner per als vilatans de Sant Joan de les Abadesses.

En aquests moments, recuperada ecològicament en les últimes dècades, presenta trets d'especial interès:

- Important extensió de bosc que afavoreix la continuïtat i la representativitat de l'ecosistema com a tal.
- Allunyat del nucli urbà, potencia la salvaguarda de l'espai natural i de les espècies vegetals, i sobretot animals, que el conformen.
- Lloc idoni per implementar l'explotació forestal sostenible i de caire modèlic.
- Singularitat dins el municipi, i de la comarca, per la seva àmplia continuïtat forestal.

Diagnosi de l'estat actual:

Bon estat de conservació.

Valors que es protegeixen

Es protegeix tot el conjunt del turó i els voltants de continuïtat per el seus valors naturals

Nom de l'espai	Torrent de l'Escamarc
Codi de l'espai	PN 2
SUPERFÍCIE	84,41 ha
PROTECCIÓ POUM	PARATGE NATURAL

Altres proteccions:

Inclou llocs d'interès comunitari de la Xarxa Natura 2000

Localització:

Afluent del Ter per l'esquerra, a l'est de la Colònia Llaudet

Context:

Afores del casc urbà. Espais riberals i entorns prop del túnel de Collabós.

Propietat

Privada

Característiques i justificació:

Representa dins la xarxa hidrogràfica secundària del terme municipal de Sant Joan de les Abadesses els ecosistemes més equilibrats i d'extensió apreciable, tant des del punt de vista riberal com aquàtic.

Els seus valors ecològics són estimats per qualitats intrínseques:

- Representants de vernedes equilibrades i en bones condicions en trams de consideració.
- Determinades parts d'aquest paratge estan inclosos la Xarxa Natura 2000, d'hàbitats protegits de la UE.
- Manté una alta qualitat de les seves aigües i no presenten alteracions significatives en la seva major extensió.

Diagnosi de l'estat actual:

Bon estat de conservació.

La part més propera al Ter fou alterada considerablement amb els accessos al túnel de Collabós.

Valors que es protegeixen

Es protegeix el torrent, els boscos riberals i l'entorn forestal proper, pels seus valors naturals i paisatgístics.

Nom de l'espai	Sauleda del Pla d'En Sala
Codi de l'espai	PN 3
SUPERFÍCIE	7,43 ha
PROTECCIÓ POUM	PARATGE NATURAL

Altres proteccions:

Localització:

Carretera de Camprodon

Context:

Afores del nucli urbà, a la Colònia Llaudet i Pla d'en Sala

Propietat

Privada

Característiques i justificació:

Els saules del Pla d'en Sala s'emmarquen seguint el curs del torrent entre amplis conreus esgraonats i a mitja alçada d'aquests.

Li fa de fons una alta panoràmica de boscos caducifolis que omplen l'obaga del Turó del Serrat de Dalt.

Són aspectes a revalorar la gran qualitat paisatgística, l'edat i el bon estat dels saules, la sauleda com a conjunt d'agradables proporcions i la càrrega cultural de l'indret (arbres de port treballat i fesomia d'explotació tradicional).

Diagnosi de l'estat actual:

Bon estat de conservació

Directrius específiques de protecció i gestió

Cal senyalar tres aspectes importants per mantenir i potenciar un dels racons més harmònics de la comarca i on s'uneixen estretament natura i cultura:

- L'ampliació de de la zona protegida que preveu el POUM en les quatre orientacions especialment de cara sud i fins a la carena, .com unitat paisatgística; s'emmarca així en una realitat paisatgística més estètica i representativa del municipi: boscos, conreus, pastures, torrent, camí i explotació tradicional.

- Tenir cura de la poda periòdica dels saules seguint la manera de treball tradicional per tal de mantenir l'esplèndida conformació de tots els peus.

- Senyalitzar l'indret (la seva catalogació i les seves característiques) des de la carretera. Informar el ciutadà durant el vial de passeig de l'especial importància de l'indret i dels comportaments més adients seguint les línies marcades per l'educació ambiental.

Valors que es protegeixen

Es protegeixen els saules (salzes), el camí i el rierol, com a conjunt d'interès paisatgístic

Nom de l'espai	Torrent de les Mentides
Codi de l'espai	PN 4
SUPERFÍCIE	2,52 ha
PROTECCIÓ POUM	PARATGE NATURAL

Altres proteccions:

Parcialment Lloc d'interès comunitari Xarxa Natura 2000

Localització:

Al sud de la zona residencial de la Coromina del Bac

Context:

Afores del nucli urbà de St. Joan, al vessant nord de la muntanya de Sant Antoni

Propietat

Llera pública i propietat particular.

Característiques i justificació:

Representa, dins la xarxa hidrogràfica secundària del terme municipal de Sant Joan de les Abadesses, un petit espai potencialment ric i equilibrat, tant des del punt de vista riberal com aquàtic. Espai natural considerat en la Directiva Habitats.

Diagnosi de l'estat actual:

Regular / bò

Valors que es protegeixen

Es protegeix el torrent, els boscos riberals i l'entorn forestal proper, pels seus valors naturals i paisatgístics.

Nom de l'espai	Pineda de Sant Antoni
Codi de l'espai	PN 5
SUPERFÍCIE	22,54 Ha.
PROTECCIÓ POUM	PARATGE NATURAL

Altres proteccions:

Localització:

Muntanya de Sant Antoni

Context:

Part alta de la muntanya de Sant Antoni excloent els voltants de l'ermita.

Propietat

Municipal

Característiques i justificació:

L'existència de forts lligams entre aquest espai i els vilatans, tant històrics com actuals, tant naturals com culturals, justifiquen la seva catalogació dins el POUM. Els punts forts a considerar són:

- Representativitat de la pineda de pi roig en formació de bosc tancat i en formació de bosc obert amb pastures.
- La visual panoràmica des de tota la vall.
- El bon estat de l'arbrada i el sotabosc i la facilitat d'accés per a l'explotació sostenible.
- La representativitat d'aquest espai dins l'àmbit lúdic i festiu de la vila.

Diagnosi de l'estat actual

Bon estat de conservació

Valors que es protegeixen

Es protegeix tot el cim ocupat per pi roig fins als voltants de l'ermita donat el seu valor natural i paisatgístic

Nom de l'espai	Riera de l'Arçamala
Codi de l'espai	PN 6
SUPERFÍCIE	27,10 ha
PROTECCIÓ POUM	PARATGE NATURAL

Altres proteccions:

Parcialment com a lloc d'interès comunitari de la Xarxa Natura 2000

Localització:

Afluent del Ter en el nucli urbà

Context:

Afores del nucli urbà. Espais riberals en tot el seu tram fora del nucli.

Propietat

Llera pública i particular

Característiques i justificació:

Representa dins la xarxa hidrogràfica secundària del terme municipal de Sant Joan de les Abadesses un dels ecosistemes més equilibrats i d'extensió apreciable, tant des del punt de vista riberal com aquàtic.

Els seus valors ecològics són estimats per qualitats intrínseques:

- Representants de vernedes equilibrades i en bones condicions en trams de consideració.
- La riera d'Arçamala està inclosa, en la Xarxa Natura 2000 de la UE.
- Manté una alta qualitat de les seves aigües i no presenten alteracions significatives.

Diagnosi de l'estat actual:

Bon estat de conservació

Valors que es protegeixen

Es protegeix la riera i els boscos riberals en tot el seu conjunt pels seus valors naturals i paisatgístics

Directrius específiques de protecció i gestió

- La part mitjana de la riera de l'Arçamala manté, i pot millorar, els últims redutcs apreciables de truita autòctona.

Nom de l'espai	Roureda de Pèñol del Turó de les Tres Creus
Codi de l'espai	PN 7
SUPERFÍCIE	17,69 ha
PROTECCIÓ POUM	PARATGE NATURAL

Altres proteccions:

La major part està qualificat com a Lloc d'interès comunitari, a la Xarxa Natura 2000.

Localització:

Turó de les Tres Creus

Context:

Afores del nucli urbà. Banda sud oest del nucli urbà.

Propietat

Privada

Característiques i justificació:

El vessant nord de les Tres Creus, i fins a tocar la zona urbana, presenta una de les poques bosquines de roure pèñol del nostre municipi i de la comarca.

Les característiques importants a valorar són:

- L'estètica cobertura que aporta, a nivell paisatgístic, tant des del nucli urbà com des de les carreteres d'accés a la vila.
- El propi roure pèñol. Roure molt castigat arreu de les nostres contrades i en fase de regressió.
- Les rouredes humides són considerades d'alt interès en la Directiva Hàbitats i estan incloses en la proposta de Llocs d'Importància Comunitària (LICs).

Diagnosi de l'estat actual:

Bon estat de conservació.

Valors que es protegeixen

Es protegeix tot el vessant nord, des del cim fins al nucli urbà per les seves qualitats naturals i paisatgístiques.

Nom de l'espai	Entorn i gorga de La Roca
Codi de l'espai	PN 8
SUPERFÍCIE	3,59 ha
PROTECCIÓ POUM	PARATGE NATURAL

Altres proteccions:

Lloc d'interès comunitari de la Xarxa Natura 2000

Localització:

Riu Ter, aigües avall, després del nucli urbà

Context:

Afores del municipi, a prop de la masia amb el mateix nom.

Propietat

Llera pública i terrenys privats.

Característiques i justificació:

La presa de la Roca, a més de formar part del patrimoni arquitectònic industrial de Sant Joan, ha donat forma a l'embassament i a la flora i fauna que s'han desenvolupat al seu entorn. Tot i així, les estassades periòdiques i poc escrupoloses no han deixat desenvolupar un bosc riberal ben estructurat.

Diagnosi de l'estat actual:

Estat de conservació regular.

Valors que es protegeixen

Es protegeix el conjunt de presa i bassa, donat el seu valor ecològic i arqueològic

Nom de l'espai	Entorn i gorga de Cal Gat
Codi de l'espai	PN 9
SUPERFÍCIE	7,31 ha
PROTECCIÓ POUM	PARATGE NATURAL

Altres proteccions:

Lloc d'interès comunitari de la Xarxa Natura 2000

Localització:

Riu Ter, aigües avall, després del nucli urbà

Context:

Afores del municipi, aigües avall de la Colònia Jordana.

Propietat

Llera pública i terrenys privats.

Característiques i justificació:

L'embassament de cal Gat mereix una especial atenció ja que és un lloc d'una riquesa faunística i florística excepcional a la nostra comarca. Representa l'únic indret humit de consideració amb presència de comunitats àmplies d'ambients aigualosos i lacustres.

Cal fer esment, però, de tales desconsiderades en els seus boscos riberals, de la pressió cinegètica, on resulten foguejades espècies protegides, i del poc control en l'activitat pesquera que ha provocat la introducció d'espècies al·lòctones i ecològicament poc indicades.

Diagnosi de l'estat actual:

Estat de conservació bò – regular

Valors que es protegeixen

Es protegeix el conjunt de presa i bassa donat el seu valor arqueològic i ecològic.

Nom de l'espai	Margeres de Cal Espona
Codi de l'espai	PN 10
SUPERFÍCIE	4,33 ha
PROTECCIÓ POUM	PARATGE NATURAL

Altres proteccions:

La majot part de la seva extensió és lloc d'interès comunitari, comprès dins la Xarxa Natura 2000.

Localització:

Fàbrica Espona

Context:

Riba dreta del riu Ter. A l'alçada del nucli urbà.

Propietat

Llera pública i terrenys privats.

Característiques i justificació:

Conformen una pantalla vegetal d'esmoreïment de l'elevat cingle sobre el riu Ter i de la zona urbanitzada de la Cotolla. A més s'ha de considerar la importància com a fixadora de sòl atenent el fort pendent.

Diagnosi de l'estat actual:

Estat de conservació bò - regular

Valors que es protegeixen

Es protegeix el conjunt donat el seu valor paisatgístic.

Directrius específiques de protecció i gestió

Els marges riberals, davant de ca l'Espona, haurien d'ésser arranjades com a vial cultural de passeig per la seva proximitat i connexió amb el nucli urbà.

Nom de l'espai	Entorn i bassa de Can Màxim
Codi de l'espai	PN 11
SUPERFÍCIE	2,02 ha
PROTECCIÓ POUM	PARATGE NATURAL

Altres proteccions:

Localització:

Antiga cantera de Can Màxim

Context:

Afores del casc urbà. Al nord del nucli urbà i prop de la masia de la Rovira.

Propietat

Privada

Característiques i justificació:

A l'antiga pedrera de Can Màxim , prop de la Rovira, s'hi ha anat estructurant d'una manera seminatural una gran bassa a partir de les aigües subterrànies que afloren a la pròpia pedrera.

Aquest indret de caire aigualós s'ha anat conformant, al llarg dels últims trenta anys, com un espai en contínua evolució vers un ecosistema madur i estable.

Cal fer especial esment en:

- La representativitat d'aquests ecosistemes lligats a estanys i estanyols, tan poc comuns en les nostres contrades.
- El bon estat evolutiu de les espècies que hi apareixen.
- La visual panoràmica que el defineix com una raconada d'alta resolució estètica.

Diagnosi de l'estat actual:

Evolucionant a bon estat de conservació

Valors que es protegeixen

Es protegeix tot el conjunt, aquàtic i geològic, pels seus valors naturals i paisatgístics

Nom de l'espai	Torrent del Reixach
Codi de l'espai	PN 12
SUPERFÍCIE	2,90 ha
PROTECCIÓ POUM	PARATGE NATURAL

Altres proteccions:

Parcialment inclòs a la Xarxa Natura 2000.

Localització:

Afluent del Ter per la riba dreta, a l' est de la Colònia Llaudet

Context:

Afores del nucli urbà. Espais riberals del torrent prop de la casa del mateix nom.

Propietat

Llera pública i terrenys privats.

Característiques i justificació:

Representa dins la xarxa hidrogràfica secundària del terme municipal de Sant Joan de les Abadesses un dels ecosistemes més equilibrats i d'extensió apreciable, tant des del punt de vista riberal com aquàtic.

Els seus valors ecològics són estimats per qualitats intrínseques:

- Representants de vermedes equilibrades i en bones condicions en trams de consideració.
- La part inferior del torrent del Reioxach està inclòs, en la Xarxa Natura 2000 de la UE.
- Manté una alta qualitat de les seves aigües i no presenten alteracions significatives.
- El Torrent del Reixac (torrent del coll de Pal) i la part mitjana de la riera de l'Arçamala mantenen, i poden millorar, els últims reductes apreciables de truita autòctona.

Diagnosi de l'estat actual:

Bon estat de conservació

Valors que es protegeixen

Es protegeix el torrent i els boscos riberals en tot el seu conjunt pels seus valors naturals

Nom de l'espai	Torrent de la Pudor
Codi de l'espai	PN 13
SUPERFÍCIE	6,277 ha
PROTECCIÓ POUM	PARATGE NATURAL

Altres proteccions:

Localització:

Marge dret (direcció Ripoll) de la Ruta del Ferro a l'alçada de Cal Gat.

Context:

Afores del municipi.

Propietat

Característiques i justificació:

Aquest espai al voltant del curs inferiors del torrent de la Pudor, integra la font i un gorg.

La font del torrent de la Pudor correspon a una font sulfurosa fet que la condiciona com a un espai d'interès geològic rellevant. Presenta un considerable valor patrimonial i arquitectònic derivat de l'estructura de pedra que envolta la pròpia font i la pròpia infraestructura de la central hidroelèctrica present a l'indret.

El gorg es troba situat sota un petit salt d'aigua que traça el torrent de la Pudor al seu pas, ben encaixonat per una paret de roca calcària d'edat eocena. Aquest torrent permetia el funcionament d'una central hidroelèctrica situada a pocs metres més avall del propi gorg. La zona on es troba el gorg així com el seu entorn més immediat correspon a una àrea d'alt interès paisatgístic, natural, econòmic, cultural, vegetal (bosc de ribera (Verneda principalment) ben desenvolupat), geològic (afloraments ben conservats de roca d'edat eocena de la formació Vallfogona amb capes replegades (slumps) característics de l'ambient de deposició d'aquests sediments) i patrimonials (antic edifici d'una central hidroelèctrica i l'estructura envoltant de la font del torrent de la Pudor).

Diagnosi de l'estat actual:

La font estat de conservació Regular. El gorg, bon estat de conservació.

Valors que es protegeixen :

Estructura de pedra que envolta la font del torrent de la Pudor, la pròpia font, l'edifici de l'antiga central hidroelèctrica i el bosc de ribera (principalment Vern) que l'envolta. El Gorg, salt d'aigua, dipòsits al·luvials del propi gorg amb el bosc de ribera desenvolupat, torrent de la Pudor.

Observacions :

Bibliografia

El Patrimoni Natural i Paisatgístic de Sant Joan de les Abadesses. Monogràfic de la Festa Major. E. Setembre 2008

Nom de l'espai	Rieres de Santa Llúcia i Torrents
Codi de l'espai	PN 14
SUPERFÍCIE	8,601 ha
PROTECCIÓ POUM	PARATGE NATURAL

Altres proteccions:

Localització:

Als voltants de l'Ermita de Santa Llúcia la qual l'hi dona el nom.

Context:

Afores del nucli urbà. Espais riberals del torrent prop de l'ermita del mateix nom.

Propietat

Característiques i justificació:

Correspon a un conjunt format per tres gorgs amb els respectius salts d'aigua per sobre els sediments de l'Eocè continental (Formació Bellmunt). Els gorgs de Santa Llúcia representen uns espais dotats d'un alt valor paisatgístic producte de l'interacció dels propis gorgs amb els bosc de ribera (verneda) que els envolten. El seu interès geològic rau en el propi procés erosiu, responsable de la formació dels gorgs, utilitzable a nivell didàctic.

Diagnosi de l'estat actual:

Bon estat de conservació.

Valors que es protegeixen

Es protegeix els gorgs, el bosc de ribera immediat, i les rieres.

Bibliografia

El Patrimoni Natural i Paisatgístic de Sant Joan de les Abadesses. Monogràfic de la Festa Major. E. Setembre 2008

Nom de l'espai	Dipòsit sedimentari col.luvial de la carretera de Ripoll
Codi de l'espai	IG01
PROTECCIÓ POUM	ELEMENTS I COMUNITATS VEGETALS D'INTERÈS PEL PAISATGE

Altres proteccions :

Localització:

Marge dret de la carretera de Ripoll al seu pas pel barri del pla del Roser.

Context:

Centre urbà

Diagnòstic de l'estat actual de conservació:

Estat de conservació regular. Cobert de vegetació en tota la seva totalitat. La cavitat no és visible.

Característiques i justificació:

Aflorament que correspon a un dipòsit sedimentari de vessant Quaternari, originat pel trencament de les roques, per l'actuació de l'aigua d'infiltració i el xoc de les partícules, transportat per escorrentia superficial i acumulat al peu del vessant per acció de la gravetat. Conformat per clastes angulosos immersos a una matriu fangosa. Presenta una cavitat utilitzada com a refugi durant la Guerra Civil. La seva conservació va lligada amb la seva vinculació històrica i de la importància didàctica per l'estudi d'aquest tipus de sediments i dels processos que els han generat.

Valors que es protegeixen :

Es protegeix el subsòl i la cavitat utilitzada com a refugi de la Guerra Civil a Sant Joan. La protecció és compatible amb les obres d'arranjament i urbanització de l'espai públic, en la mesura que no comportin la desaparició de l'estructura del subsòl.

Bibliografia

El Patrimoni Natural i Paisatgístic de Sant Joan de les Abadesses. Monogràfic de la Festa Major. E. Setembre 2008

Nom de l'espai	Aflorament de roca de la formació Corones de la carretera d'Ogassa
Codi de l'espai	IG02
PROTECCIÓ POUM	ELEMENTS I COMUNITATS VEGETALS D'INTERÈS PEL PAISATGE

Altres proteccions:

Localització:

Marge dret de la carretera de Sant Joan de les Abadesses a Ogassa, pocs metres abans del límit amb el terme municipal d'Ogassa.

Context:

Afores del Municipi

Diagnòstic de l'estat actual de conservació:

Estat de conservació bò

Característiques i justificació:

Els sediments de la formació Corones representen els materials més antics dipositats en el solc marí que cobria el terme municipal de Sant Joan de les Abadesses durant el període Eocè. Aquests sediments estan constituïts principalment per nivells de roca calcària i margosa de coloració gris fosc fortament rebregats. Aquests replecs són estructures sedimentàries, denominades slumps, que es generen com a conseqüència de la reptació subaquàtica dels materials per l'acció de la gravetat i indiquen els primers estadis d'activitat de la formació dels Pirineus, els quals començaren a aixecar-se durant aquest període. En aquest aflorament es poden observar els slumps i el petroli que contenen les roques d'aquesta formació. La seva conservació va lligada a la importància divulgativa i didàctica per l'estudi del procés de formació d'aquest aflorament i de coneixença dels materials del subsòl del municipi.

Valors que es protegeixen:

Es protegeix el subsòl. La protecció és compatible amb obres d'ampliació de la carretera en la mesura que aquestes no comportin la desaparició de l'aflorament.

Bibliografia

El Patrimoni Natural i Paisatgístic de Sant Joan de les Abadesses. Monogràfic de la Festa Major. E. Setembre 2008

Nom de l'espai	Aflorament de guix de la zona posterior del mas La Roca
Codi de l'espai	IG03
PROTECCIÓ POUM	ELEMENTS I COMUNITATS VEGETALS D'INTERÈS PEL PAISATGE

Altres proteccions :

Xarxa Natura 2000

Localització:

Extrem posterior de La Roca. Al nord de la serra de Costallisa.

Context:

Fora del Nucli Urbà.

Diagnòstic de l'estat actual de conservació:

Estat de conservació regular.

Característiques i justificació:

Esllavissament de terra que deixà al descobert els guixos de la part alta de la formació Vallfogona. Aquests guixos es varen dipositar a l'antiga conca Eocena. La seva deposició correspon a un cicle evaporític regressiu, que aniria des d'un medi amb una làmina d'aigua lleugerament profunda fins a un medi evaporític amb inundacions periòdiques. La seva conservació va lligada a la importància divulgativa per l'estudi del procés de formació d'aquest aflorament i a la coneixença dels materials del subsòl del municipi, responsables de les fonts sulfuroses repartides al llarg del mateix.

Valors que es protegeixen:

Es protegeix el subsòl.

Bibliografia

El Patrimoni Natural i Paisatgístic de Sant Joan de les Abadesses. Monogràfic de la Festa Major. E. Setembre 2008

ELEMENTS I COMUNITATS NATURALS
D'INTERÈS PEL PAISATGE

Nom de l'espai	La Moreneta
Codi de l'espai	ECP 1
SUPERFÍCIE	0,32 ha
PROTECCIÓ POUM	ELEMENTS I COMUNITATS VEGETALS D'INTERÈS PEL PAISATGE

Altres proteccions

Element del Catàleg de béns d'interès cultural.

Localització:

Pujada de les Monges

Context:

Límit del nucli urbà

Propietat

Municipal

Ús actual:

Espai de lleure. Verd públic

Diagnòstic de l'estat actual de conservació:

Bò

Característiques i justificació:

El conjunt comprèn l'oratori, la font, els bancs, la zona enjardinada amb arbrat i el vial del passeig. Aquesta àrea esdevé un vial de connexió entre el cas urbà i l'espai rural de la muntanya de Sant Antoni.

Valors que es protegeixen :

Es protegeix tot el conjunt pel seu valor paisatgístic.

Nom de l'espai	La Font dels Vermells
Codi de l'espai	ECP 2
SUPERFÍCIE	1,17 ha
PROTECCIÓ POUM	ELEMENTS I COMUNITATS VEGETALS D'INTERÈS PEL PAISATGE

Altres proteccions

Localització:

Carretera d'Olot

Context:

Afores del nucli urbà, al vessant oest de St. Antoni

Ús actual :

Zona de lleure

Diagnòstic de l'estat actual de conservació:

Bò

Propietat:

Municipal

Característiques i justificació:

Endegada l'any 1927, a la dècada dels 80 se'n renova i amplia el mobiliari i se'n neteja l'entorn. Aquest conjunt consta de dues fonts. Una, de règim poc constant, amb taules, bancs, papereres, zona arbrada, tanca de protecció i vial de passeig. En l'actualitat, la font dels Vermells torna a ésser molt visitada; el trànsit per l'antiga carretera d'Olot és mínim des de la construcció de la nova via pel Coll de Capsacosta.

Valors que es protegeixen:

Es protegeix tot el conjunt donat el seu valor paisatgístic.

Nom de l'espai	L' Horta
Codi de l'espai	ECP 3
SUPERFÍCIE	1,48 ha
PROTECCIÓ POUM	ELEMENTS I COMUNITATS VEGETALS D'INTERÈS PEL PAISATGE

Altres proteccions:

Localització:

Riba dreta del riu Ter, al seu pas pel nucli urbà

Context:

Límit dret del riu Ter, sota els ponts

Ús actual:

Agrícola

Diagnòstic de l'estat actual de conservació:

Regular

Propietat:

Particular

Característiques i justificació:

L'Horta de Sant Joan més propera al riu Ter és plana i subdividida. La resta, en canvi, es troba esglaonada mitjançant mur sec. Forma part de la paisatgística visual d'entrada al nucli urbà i manté una de les àrees hortícoles més importants del municipi.

En els últims anys, amb la nova proposta estètica per als horts propers a la vila, l'horta ha millorat molt en la panoràmica visual. Tot i així, les ribes, a banda i banda del riu, presenten una cobertura vegetal mal estructurada que caldria reforestar amb certa harmonia des del punt de vista natural i urbà: la riba esquerra presenta una línia d'arbrat poc atractiva, que no dissimula els elements antiestètics de les façanes. I a la riba dreta, els arbres que s'hi ha plantat són d'adequació dubtosa i pateixen podes dràstiques i lesives de fort impacte visual.

Valors que es protegeixen:

Es protegeix tot el conjunt pel seu valor paisatgístic. Qualsevol tipus de construcció s'haurà d'atendre a les normes generals que especifiqui el Pla o ordenança.

Nom de l'espai	Pujada de Sat. Antoni
Codi de l'espai	ECP 4
SUPERFÍCIE	2,26 ha
PROTECCIÓ POUM	ELEMENTS I COMUNITATS VEGETALS D'INTERÈS PEL PAISATGE

Altres proteccions:

Localització:

Carretera d'Olot

Context:

Límit del nucli urbà

Ús actual :

Forestal

Diagnòstic de l'estat actual de conservació:

Regular / bò

Propietat:

Privada

Característiques i justificació:

En aquest indret es va celebrar el 1899 la primera Festa de l'Arbre, que més tard seria adoptada als cinc continents.

Es presenta com una pantalla vegetal i de fixació de sòl en pendent pronunciada.

Tot i ésser una zona d'emmarcament paisatgístic fàcilment alterable, no s'ha previst en cap moment una reforestació adient. L'arbrat, escadusser i desigual, no aboca a un recobriment harmoniós.

Valors que es protegeixen:

Es protegeix tota la zona arbrada, pel seu interès ecològic i històric.

Nom de l'espai	Font i Passeig de la Puda
Codi de l'espai	ECP 5
SUPERFÍCIE	0,84 ha
PROTECCIÓ POUM	ELEMENTS I COMUNITATS VEGETALS D'INTERÈS PEL PAISATGE

Altres proteccions

Localització:

Sota el pont del Roser

Context:

Límit del nucli urbà. Al Torrent de les Dous aigües avall del pont del Roser.

Ús actual:

Medicinal i lúdic

Diagnòstic de l'estat actual de conservació:

Regular

Propietat:

Municipal

Característiques i justificació:

L'entorn de la font de la Puda ha estat tradicionalment un lloc de referència com a zona de lleure pels habitants del municipi. Endegada l'any 1840 presenta un alt valor patrimonial urbanístic i natural pel torrent que l'emmarca.

Valors que es protegeixen:

Es protegeix la font de la Puda i la font dels Enamorats, l'espai fluvial proper i les margueres de l'entorn.

Nom de l'espai	Avet i Teix del Monestir
Codi de l'espai	ECP 6
SUPERFÍCIE	
PROTECCIÓ POUM	ELEMENTS I COMUNITATS VEGETALS D'INTERÈS PEL PAISATGE

Altres proteccions

Localització:

Nucli urbà

Context:

Voltants del Monestir

Ús actual:

Enjardinament públic

Diagnòstic de l'estat actual de conservació:

Bò

Propietat:

Municipal

Característiques i justificació:

Durant la celebració del Centenari de la Festa de l'Arbre (1998-1999), es van catalogar ambdós arbres com a arbres singulars del municipi, apreciand la singularitat de l'espècie, el magnífic port i el bon estat fitosanitari, l'especial conformació estètica amb l'entorn urbà i els forts lligams culturals amb la vila.

Valors que es protegeixen:

Es protegeixen els arbres com a tals, i el seu entorn més immediat, donades les seves peculiaritats naturals i culturals.

Nom de l'espai	Roureda del Coll
Codi de l'espai	ECP 7
SUPERFÍCIE	4,66 ha
PROTECCIÓ POUM	ELEMENTS I COMUNITATS VEGETALS D'INTERÈS PEL PAISATGE

Altres proteccions :

Localització:

Solell del Coll

Context:

Límit del sòl urbanitzable no delimitat.

Ús actual:

Forestal

Diagnòstic de l'estat actual de conservació:

Bò

Característiques i justificació:

La roureda està situada sobre un marge de considerable pendent, que accentua l'efecte de pantalla vegetal entre els terrenys previstos pel planejament com a urbanitzables i el sòl no urbanitzable. A més, s'ha de considerar la importància del bosquet de roures a com a fixador del sòl atenent el fort pendent.

Valors que es protegeixen:

Es protegeix tota la zona arbrada, pel seu interès paisatgístic.

Nom de l'espai	Entorn del gorg del torrent de Plansesaigües
Codi de l'espai	ECP 8
SUPERFÍCIE	1,851 ha
PROTECCIÓ POUM	ELEMENTS I COMUNITATS VEGETALS D'INTERÈS PEL PAISATGE

Altres proteccions :

Localització:

Marge dret (direcció Ripoll) de la Ruta del Ferro i al marge esquerre del camí d'accés a la Rovira.

Context:

Zona propera al Barri de l'Estació.

Ús actual:

Diagnòstic de l'estat actual de conservació:

Estat de conservació bó.

Característiques i justificació:

Correspon a un gorg situat sota un petit i estret salt d'aigua que traça el torrent de Plansesaigües. Al costat mateix del gorg s'hi troben uns safareigs. La zona on es troba el gorg així com el seu entorn més immediat correspon a una àrea d'alt interès paisatgístic, natural, econòmic, cultural, vegetal (bosc de ribera, Verneda principalment ben desenvolupat).

Valors que es protegeixen:

Gorg i salt d'aigua.

Observacions :

Entorn recuperat per l'actuació del Camp de Treball organitzat per l'entitat juvenil Grup Esplai Somnis el mes de juliol.

Nom de l'espai	Entorn del gorg de Malatosca
Codi de l'espai	ECP 9
SUPERFÍCIE	0,992 ha
PROTECCIÓ POUM	ELEMENTS I COMUNITATS VEGETALS D'INTERÈS PEL PAISATGE

Altres proteccions :

Localització:

Sector sud-est de l'alberg municipal "La Ruta del Ferro". Al marge dret de la ruta del Ferro i del Carbó.

Context:

A l'est del Molí de Malatosca el qual l'hi dóna nom.

Ús actual:

Diagnòstic de l'estat actual de conservació:

Estat de conservació elevat.

Propietat:

Municipal, tot i que l'accés es privat.

Característiques i justificació:

Correspon a un gorg situat sota un imponent salt d'aigua del torrent de Malatosca. Torrent que des del segle XV permeté el funcionament del molí de Malatosca, situat aigües amunt. Actualment és un indret amb una alta activitat social i correspon a un espai amb una elevada importància geològica, en relació a les roques eocenes que són responsables del salt d'aigua i, paisatgística, en relació amb el bosc de ribera (Verneda i vegetació de clima humit) que l'envolta.

Valors que es protegeixen:

Es protegeix el gorg, salt d'aigua, bosc de ribera (Verneda i vegetació de clima humit), torrent de Malatosca fins a la seva desembocadura al riu Ter.

Observacions:

Entorn recuperat per el Camp de Treball organitzat pel Grup Esplai Somnis l'any 2008. Durant aquesta activitat es va recuperar la llera del propi gorg i del torrent, així com part del camí d'accés al mateix.

Bibliografia

El Patrimoni Natural i Paisatgístic de Sant Joan de les Abadesses. Monogràfic de la Festa Major. E. Setembre 2008

BÉNS D'INTERÈS PAISATGÍSTIC I CONNECTOR	ÀREES D'UNITAT PAISATGÍSTICA I CONNECTORS Bac d'amunt i del serrat de la Folcrà. Bac d'avall i del serrat del Verdaguer.
---	---

Justificació

Per tal de no limitar els espais catalogats com a illes d'interès natural i paisatgístic, el POUM de Sant Joan de les Abadesses, sota la denominació d' Àrees d'unitat paisatgística i connectors, preveu la delimitació d'una àmplia matriu que engloba la major part dels espais naturals catalogats. D'aquesta manera es conforma un espai territorial ampli que uneix d'una manera contínua els espais naturals d'interès, afavoreix la connectivitat entre ells i els dona una major integritat paisatgística.

Aquestes unitats paisatgístiques i de connectivitat intermunicipal, de gran abast, ocupa una important proporció del terme municipal i enllaça amb els municipis limítrofs.

Espais i Paratges naturals que integra:

La matriu definida integra els espais següents:

- Xarxa Natura 2.000
- Determinats Elements i Comunitats d'Interès Paisatgístics catalogats (ECP)
- Paratges Naturals catalogats (PN) tret del PN 11
- Espais connectors proposats per la Diputació de Girona atenent a la Diagnosi d'Espais Connectors de la Demarcació de Girona.

Altres espais d'interès paisatgístic i connector que comprèn.

Aquestes àrees comprenen extensos espais boscosos als vessants de les muntanyes que limiten pel sud la vall principal del Ter, així com les planes destinades a conreus i pastures situades al fons de la vall; establint un límit a l'ocupació d'aquestes planes aigües avall i aigües amunt dels nuclis de Cal Gat i Llaudet respectivament.

També comprèn els vessants dels serrats de la Folcrà i del Verdaguer, que limiten pel nord la vall del Ter, i que estan situats als extrems més oriental i occidental del terme municipal de Sant Joan, de manera que garanteixen la continuïtat amb els espais protegits dels termes municipals veïns de Camprodon, Sant Pau, i Ogassa.

Pel sud, aquestes àrees constitueixen la continuació i complement de l' EIN de les serres de Santa Magdalena-Milany, a través de les valls dels torrents d'Escamarc, i de Rodonella, i pel nord i per l'est, amb l'EIN de Serra Cavallera i de l'Alta Garrotxa.

Per raó de la seva posició geogràfica respecte al nucli de Sant Joan es distingeixen dues unitats:

Àrea del bac d'amunt i del serrat de la Folcrà.	912,82 ha
Àrea del bac d'avall i del serrat del Verdaguer	1.301,78 ha